

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
96/C 248/01	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 36/96, της 28ης Μαΐου 1996, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τη θέσπιση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα	1
96/C 248/02	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 37/96, της 18ης Ιουνίου 1996, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τον εξοπλισμό πλοίων	10
96/C 248/03	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 38/96, της 18ης Ιουνίου 1996, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους	49
96/C 248/04	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 39/96, της 18ης Ιουνίου 1996, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τη θέσπιση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους	71
96/C 248/05	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 40/96, της 25ης Ιουνίου 1996, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τη θέσπιση οδηγίας του Συμβουλίου περί τροποποιήσεως της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημόσιων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον	75

Τιμή: 19,50 Ecu

EL

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 36/96

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 28 Μαΐου 1996

για τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../96 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα

(96/C 248/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως τα άρθρα 28, 100Α και 113,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Β της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

(1) ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ⁽⁴⁾, προβλέπει ότι το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας δεν περιλαμβάνει τις νήσους Άλαντ, εκτός και αν γίνει δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 227 παράγραφος 5 της συνθή-

κης· ότι πρέπει να τροποποιηθεί αυτός ο κανονισμός λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι έγινε αυτή η δήλωση και ότι οι νήσοι αυτοί αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας·

(2) ότι η ενδιάμεση συμφωνία εμπορίου και τελωνειακής ένωσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας του Αγίου Μαρίνου ⁽⁵⁾, της 27ης Νοεμβρίου 1992, καθορίζει τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η συμφωνία αυτή· ότι αποκλείεται συνεπώς να θεωρηθεί ότι το έδαφος του Αγίου Μαρίνου αποτελεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

(3) ότι επιβάλλεται να διασφαλιστεί ότι ουδέποτε εμπορεύματα παραχθέντα στο πλαίσιο καθεστώτος αναστολής από μη κοινοτικά εμπορεύματα θα εισέρχονται στο οικονομικό κύκλωμα της Κοινότητας αν δεν καταβληθούν εισαγωγικοί δασμοί ακόμη και αν έχουν αποκτήσει κοινοτική καταγωγή· ότι απαιτείται, λοιπόν, να αναπροσαρμοστεί ο ορισμός των κοινοτικών εμπορευμάτων· ότι, ακόμη, τέτοια εμπορεύματα πρέπει να υπάγονται στο καθεστώς αναστολής στο οποίο είχαν υποβληθεί τα εμπορεύματα εκ των οποίων παρήχθησαν·

(4) ότι με τη συμφωνία του Γύρου της Ουρουγουάης για τη γεωργία ⁽⁶⁾ καταργούνται οι γεωργικές εισφορές·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 260 της 5. 10. 1995, σ. 8.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 27 Μαρτίου 1996 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 654. 3. 1996, σ. 69), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 1994.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 359 της 9. 12. 1992, σ. 14.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 336 της 23. 12. 1994, σ. 22.

- (5) ότι η συμφωνία του Γύρου της Ουρουγουάης σχετικά με τους κανόνες καταγωγής ⁽¹⁾ προβλέπει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη διατυπώνουν εκτιμήσεις για την καταγωγή των εμπορευμάτων σε κάθε νομιμοποιούμενο πρόσωπο·
- (6) ότι ορισμένα εμπορεύματα υπόκεινται σε εισαγωγικούς δασμούς που εκφράζονται σε Ecu· ότι τα ποσά σε Ecu των εν λόγω δασμών επιβάλλεται να μετατρέπονται σε εθνικά νομίσματα ταχύτερα, για να αποφεύγονται εκτροπές εμπορίου·
- (7) ότι, στις λοιπές περιπτώσεις όπου η κοινοτική νομοθεσία ορίζει ποσά σε Ecu, κρίνεται απαραίτητη κάποια ελαστικότητα για τη μετατροπή των εν λόγω ποσών σε εθνικά νομίσματα·
- (8) ότι, για τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων, οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να εξετάζουν τα εμπορεύματα όχι μόνο κατά την άμεση εισαγωγή, αλλά και όταν λήγει κάποιο καθεστώς εξωτερικής διαμετακόμισης·
- (9) ότι με την απόφαση 93/329/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, που αφορά τη σύναψη της σύμβασης για την προσωρινή εισαγωγή και την αποδοχή των παραρτημάτων της ⁽²⁾, η Κοινότητα επικύρωσε τη σύμβαση για την προσωρινή εισαγωγή, που αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας και συνήφθη στην Κωνσταντινούπολη στις 26 Ιουνίου 1990· ότι η χρησιμοποίηση του δελτίου ΑΤΑ είναι έτσι δυνατή, βάσει και της εν λόγω συμβάσεως·
- (10) ότι, στο πλαίσιο του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή — σύστημα επιστροφής — είναι ενίοτε σκόπιμο να επεκταθεί η δυνατότητα επιστροφής και στα αρχικά εμπορεύματα· ότι, αν πραγματοποιήθηκε επιστροφή εισαγωγικών δασμών στο πλαίσιο του συστήματος, πρέπει ωστόσο να είναι δυνατή η μεταγενέστερη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία χωρίς ειδική άδεια, όπως συμβαίνει στο πλαίσιο του συστήματος αναστολής·
- (11) ότι δεν θεωρείται πάντοτε αναγκαία η γνωστοποίηση της επανεξαγωγής εμπορευμάτων που εισήχθησαν προηγουμένως στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας·
- (12) ότι όταν η κοινοτική νομοθεσία προβλέπει ατέλεια ή απαλλαγή από εισαγωγικούς ή εξαγωγικούς δασμούς, η ατέλεια ή απαλλαγή πρέπει να μπορεί να εφαρμόζεται πάντοτε, ανεξάρτητα από τους όρους γένεσης της οφειλής· ότι, στην περίπτωση που σε μια τέτοια κατάσταση δεν έχουν τηρηθεί οι τελωνειακές διαδικασίες, η επιβολή του κανονικού δασμού δεν κρίνεται ως ικανοποιητική κύρωση·
- (13) ότι πρέπει να καθοριστούν σαφέστερα οι περιπτώσεις κατά τις οποίες αναστέλλεται η υποχρέωση του οφειλέτη να καταβάλλει τους δασμούς·
- (14) ότι η απόσβεση της τελωνειακής οφειλής είναι επιβεβλημένη κάθε φορά που ακυρώνεται η διασάφηση· ότι τέτοιες περιπτώσεις δεν περιορίζονται μόνο σ' αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 66 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα·
- (15) ότι το άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2726/90 του Συμβουλίου, της 17ης Σεπτεμβρίου 1990, περί κοινοτικής διαμετακόμισης ⁽³⁾ κατέστη άνευ αντικειμένου·
- (16) ότι, προκειμένου να διατηρηθεί ο πρακτικός χαρακτήρας του τελωνειακού κώδικα όσον αφορά τη χρήση του, η Επιτροπή δήλωσε ότι είναι πρόθυμη να εκδίδει ετησίως ενημερωμένη έκδοση του κώδικα μαζί με τις διατάξεις εφαρμογής του,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 τροποποιείται ως εξής:

1. στο άρθρο 3:

- α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:
- η πέμπτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— το έδαφος της Γαλλικής Δημοκρατίας, εκτός από τα υπερπόντια εδάφη, Σαιν Πιέρ και Μικελόν και Μαγιόττε,»
 - η δέκατη τρίτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— το έδαφος της Δημοκρατίας της Φινλανδίας.»
- β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «2. Αν και βρίσκεται εκτός του εδάφους της Γαλλικής Δημοκρατίας, το έδαφος του Πριγκιπάτου του Μονακό, όπως καθορίζεται από την τελωνειακή σύμβαση που υπεγράφη στο Παρίσι στις 18 Μαΐου 1963 (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας της 27ης Σεπτεμβρίου 1963, σ. 8679) θεωρείται επίσης ότι αποτε-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 336 της 23. 12. 1994, σ. 144.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 130 της 27. 5. 1993, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 262 της 26. 9. 1990, σ. 1.

λεί τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, λαμβανομένης υποψη της σχετικής σύμβασης.»

2. το άρθρο 4 τροποποιείται ως εξής:

α) στο σημείο 5, το τελευταίο τμήμα της φράσης αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«... ο όρος αυτός καλύπτει, μεταξύ άλλων, μια δεσμευτική πληροφορία κατά την έννοια του άρθρου 12.»

β) στο σημείο 7, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— που παρασκευάζονται ή παράγονται εξ ολοκλήρου στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 23, χωρίς την ενσωμάτωση σε αυτά εμπορευμάτων που εισάγονται από χώρες η εδάφη που δεν αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας. Τα εμπορεύματα που παράγονται από εμπορεύματα που έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς αναστολής δεν θεωρούνται ότι κέκτηνται κοινοτικού χαρακτήρα, στις περιπτώσεις ιδιαίτερης οικονομικής σημασίας που προσδιορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.»

γ) στο σημείο 10 δεύτερη περίπτωση, διαγράφονται οι λέξεις «γεωργικές εισφορές και οι άλλες»·

δ) στο σημείο 11 δεύτερη περίπτωση, διαγράφονται οι λέξεις «γεωργικές εισφορές και οι άλλες»·

3. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 12

1. Οι τελωνειακές αρχές εκδίδουν, κατόπιν γραπτής αιτήσεως και με τον τρόπο που καθορίζει η διαδικασία της επιτροπής, δεσμευτικές δασμολογικές, πληροφορίες ή δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή.

2. Οι δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες ή οι δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή δεσμεύουν τις τελωνειακές μόνον αρχές έναντι του δικαιούχου μόνο για τη δασμολογική κατάταξη ή τον καθορισμό της καταγωγής ενός εμπορεύματος, αντιστοίχως.

Οι δεσμευτικές δασμολογικές πληροφορίες ή οι δεσμευτικές πληροφορίες σχετικά με την καταγωγή δεσμεύουν τις τελωνειακές αρχές μόνο για τα εμπορεύματα για τα οποία οι τελωνειακές διατυπώσεις έχουν διεκπεραιωθεί μετά την ημερομηνία παροχής των πληροφοριών αυτών από τις εν λόγω αρχές.

Όσον αφορά την καταγωγή, οι εν λόγω διατυπώσεις συνδέονται με την εφαρμογή των άρθρων 22 και 27.

3. Ο δικαιούχος πρέπει να αποδεικνύει ότι υπάρχει πλήρης αντιστοιχία από κάθε άποψη:

— από δασμολογική άποψη: μεταξύ του διασαφηνισθέντος εμπορεύματος και του εμπορεύματος που περιγράφεται στην πληροφορία,

— από άποψη καταγωγής: μεταξύ του σχετικού εμπορεύματος και των καθοριστικών για την απόκτηση της καταγωγής περιστάσεων, αφενός, και των εμπορευμάτων και των περιστάσεων που περιγράφονται στην πληροφορία, αφετέρου.

4. Μια δεσμευτική πληροφορία ισχύει από την ημερομηνία παροχής της, για διάστημα έξι ετών όταν αφορά δασμολογικά θέματα και τριών ετών όταν αφορά θέματα καταγωγής. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 18, η πληροφορία ακυρώνεται όταν έχει δοθεί βάσει ανακριβών ή ελλιπών στοιχείων που χορηγήθηκαν από τον αιτούντα.

5. Μια δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει:

α) σε δασμολογικά θέματα:

i) όταν, λόγω της έκδοσης ενός κανονισμού, δεν είναι σύμφωνη με το δίκαιο που έχει θεσπισθεί με τον τρόπο αυτό,

ii) όταν καθίσταται ασυμβίβαστη με την ερμηνεία μιας από τις τελωνειακές ονοματολογίες που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 6:

— είτε σε κοινοτικό επίπεδο, λόγω τροποποίησης των επεξηγηματικών σημειώσεων της συνδυασμένης ονοματολογίας ή λόγω απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

— είτε σε διεθνές επίπεδο, λόγω γνώμης για ταξινόμηση ή τροποποίηση των επεξηγηματικών σημειώσεων της ονοματολογίας του εναρμονισμένου συστήματος περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων που έχει εγκριθεί από την παγκόσμια οργάνωση τελωνείων·

iii) όταν ανακαλείται ή τροποποιείται σύμφωνα με το άρθρο 9 και με την προϋπόθεση ότι αυτή η ανάκληση ή τροποποίηση γνωστοποιείται στον δικαιούχο.

Η ημερομηνία κατά την οποία η δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει για τις περιπτώσεις που ορίζονται στα σημεία i) και ii), είναι η ημερομηνία δημοσίευσης των εν λόγω μέτρων ή, όσον αφορά τα διεθνή μέτρα, η ημερομηνία δημοσίευσης σχετικής ανακοίνωσης της Επιτροπής στην σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*

β) σε θέματα καταγωγής:

i) όταν λόγω έκδοσης κανονισμού ή συμφωνίας που έχει συναφθεί από την Κοινότητα, δεν είναι σύμφωνη με το ούτως τεθέν δίκαιο·

- ii) όταν καθίσταται ασυμβίβαστη:
- σε κοινοτικό επίπεδο, με τις επεξηγηματικές σημειώσεις και τις γνώμες που έχουν εγκριθεί με σκοπό την ερμηνεία της νομοθεσίας ή με απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
 - σε διεθνές επίπεδο, με τη συμφωνία για τους κανόνες καταγωγής που έχει θεσπισθεί στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου ή με τις επεξηγηματικές σημειώσεις ή τις γνώμες για την καταγωγή που έχουν εγκριθεί για την ερμηνεία της συμφωνίας αυτής.
- iii) όταν ανακαλείται ή τροποποιείται σύμφωνα με το άρθρο 9, και με την προϋπόθεση ότι ο δικαιούχος έχει ενημερωθεί προηγουμένως.

Η ημερομηνία κατά την οποία δεσμευτική πληροφορία παύει να ισχύει για τις περιπτώσεις που ορίζονται στα σημεία i) και ii), είναι η ημερομηνία που αναγράφεται κατά τη δημοσίευση των προαναφερθέντων μέτρων ή, όσον αφορά ορισμένα διεθνή μέτρα, η ημερομηνία που αναγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής που δημοσιεύεται στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

6. Ο δικαιούχος δεσμευτικής πληροφορίας η οποία έχει παύσει να ισχύει σύμφωνα με την παράγραφο 5 στοιχείο α) σημεία ii) ή iii) ή στοιχείο β) σημεία ii) ή iii), μπορεί να συνεχίσει να τη χρησιμοποιεί επί έξι μήνες μετά τη σχετική δημοσίευση ή γνωστοποίηση, εφόσον έχει συνάψει, βάσει της δεσμευτικής πληροφορίας και πριν από τη λήξη του εν λόγω μέτρου, σταθερές και οριστικές συμβάσεις σχετικά με την αγορά ή την πώληση των εν λόγω εμπορευμάτων. Ωστόσο, όταν πρόκειται για προϊόντα για τα οποία, κατά τη διεκπεραίωση των τελωνειακών διατυπώσεων, προσκομίζεται πιστοποιητικό εισαγωγής, εξαγωγής ή προκαθορισμού, η περίοδος ισχύος του εν λόγω πιστοποιητικού αντικαθιστά την περίοδο των έξι μηνών.

Στην περίπτωση της παραγράφου 5 στοιχείο α) σημείο i) και στοιχείο β) σημείο i), ο κανονισμός ή η συμφωνία μπορεί να ορίζει προθεσμία για την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου.

7. Η εφαρμογή, υπό τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 6, της κατατάξεως ή του καθορισμού της καταγωγής που αναφέρονται στη δεσμευτική πληροφορία, ισχύει μόνον όσον αφορά:

- τον καθορισμό των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών,

- τον υπολογισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή και όλων των άλλων ποσών που χορηγούνται κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής,
- τη χρησιμοποίηση πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής ή προκαθορισμού που υποβάλλονται κατά τη διεκπεραίωση των διατυπώσεων αποδοχής της τελωνειακής διασάφησης για το συγκεκριμένο εμπόρευμα, εφόσον τα πιστοποιητικά αυτά έχουν εκδοθεί βάσει της εν λόγω πληροφορίας.

Εξάλλου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις κατά τις οποίες ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο η καλή λειτουργία καθεστώτων που θεσπίζονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής μπορεί να αποφασισθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών (*), και στα αντίστοιχα άρθρα άλλων κανονισμών που αφορούν την κοινή οργάνωση των αγορών, η παρέκκλιση από την παράγραφο 6.

(*) ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3890/94 (ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 55.)

4. το άρθρο 18 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 18

1. Η αντιστοιχία του Ecu σε εθνικά νομίσματα, η οποία ισχύει για τον προσδιορισμό της δασμολογικής κατατάξεως των εμπορευμάτων και των εισαγωγικών δασμών καθορίζεται μία φορά το μήνα. Οι συντελεστές που χρησιμοποιούνται για τη μετατροπή αυτή δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την προτελευταία εργάσιμη ημέρα του μηνός. Οι συντελεστές αυτοί ισχύουν κατά τη διάρκεια ολόκληρου του επόμενου μήνα.

Ωστόσο, στην περίπτωση που ο συντελεστής που ισχύει στις αρχές του μήνα αποκλίνει άνω του 5 % από τους συντελεστές που δημοσιεύθηκαν την προτελευταία εργάσιμη ημέρα που προηγείται της 15ης του ίδιου μήνα, ο τελευταίος αυτός συντελεστής ισχύει από τις 15 και μέχρι τη λήξη του συγκεκριμένου μήνα.

2. Η αντιστοιχία του Ecu σε εθνικά νομίσματα, η οποία ισχύει στο πλαίσιο της τελωνειακής νομοθεσίας σε περιπτώσεις άλλες από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθορίζεται μία φορά το έτος. Οι συντελεστές που χρησιμοποιούνται για τη μετατροπή αυτή δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* την πρώτη εργάσιμη ημέρα του Οκτωβρίου και ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους. Αν για ορισμένο εθνικό νόμισμα

δεν υπάρχει τέτοιος συντελεστής, χρησιμοποιείται για το νόμισμα αυτό ο συντελεστής μετατροπής της τελευταίας ημέρας για την οποία δημοσιεύθηκε συντελεστής στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων*.

3. Οι τελωνειακές αρχές έχουν τη δυνατότητα να στρογγυλοποιούν προς τα πάνω ή προς τα κάτω το ποσό που προκύπτει από τη μετατροπή στο εθνικό τους νόμισμα ποσού που έχει καθοριστεί σε Ecu για λόγους διαφορετικούς από τον προσδιορισμό της δασμολογικής κατατάξεως των εμπορευμάτων ή των εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών.

Το ποσό που προκύπτει από τη στρογγυλοποίηση δεν επιτρέπεται να διαφέρει από το αρχικό ποσό κατά ποσοστό μεγαλύτερο από 5 %.

Οι τελωνειακές αρχές μπορούν να διατηρούν αμετάβλητη την αντιστοιχία σε εθνικό νόμισμα ποσού που έχει καθοριστεί σε Ecu, αν κατά την ετήσια αναπροσαρμογή που προβλέπεται στην παράγραφο 1, η μετατροπή του εν λόγω ποσού οδηγεί, πριν από την προαναφερθείσα στρογγυλοποίηση, σε τροποποίηση της αντιστοιχίας που εκφράζεται σε εθνικό νόμισμα κατά ποσοστό μικρότερο του 5 % ή σε μείωση της εν λόγω αντιστοιχίας.»

5. στο άρθρο 20 παράγραφος 3 στοιχείο γ) δεύτερη περίπτωση, διαγράφονται οι λέξεις «γεωργικές εισφορές και άλλες»·
6. στο άρθρο 31 παράγραφος 1, στο τέλος της πρώτης και της δεύτερης περίπτωσης προστίθενται οι λέξεις «του 1994»·
7. στο άρθρο 55, ο αριθμός «43» αντικαθίσταται από τον αριθμό «42»·
8. στο άρθρο 83 στοιχείο α), διαγράφεται το τμήμα της φράσης «σύμφωνα με το άρθρο 66»·
9. παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 87α

Στις περιπτώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 7 πρώτη περίπτωση δεύτερη φράση, κάθε προϊόν ή εμπόρευμα που παράγεται από εμπόρευμα το οποίο έχει υπαχθεί σε καθεστώς αναστολής θεωρείται ότι υπάγεται στο ίδιο καθεστώς.»

10. στο άρθρο 91 παράγραφος 2 στοιχείο γ), διαγράφεται το τμήμα της φράσης εντός παρενθέσεων, «(σύμβαση ΑΤΑ)»·
11. στο άρθρο 112, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Όταν το εμπόρευμα εισαγωγής τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ), το είδος, η δασμολογητέα αξία και η ποσότητα που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 214, είναι αυτά που αφορούν το εμπόρευμα κατά την υπαγωγή του υπό το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει υπό τον όρο ότι αυτά τα στοιχεία δασμολόγησης έχουν αναγνωρισθεί ή έχουν γίνει αποδεκτά κατά την υπαγωγή στο καθεστώς, εκτός αν ο ενδιαφερόμενος ζητά την εφαρμογή τους κατά τη στιγμή γένεσης της τελωνειακής οφειλής.

Το πρώτο εδάφιο ισχύει με την επιφύλαξη εκ των υστέρων ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 78.»

12. στο άρθρο 124 παράγραφος 1 τρίτη περίπτωση, οι λέξεις «γεωργική εισφορά ή άλλη» αντικαθίστανται από τη λέξη «μία»·
13. το άρθρο 128 τροποποιείται ως εξής:
 - α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο κάτοχος της έγκρισης μπορεί να ζητήσει την επιστροφή ή τη διαγραφή εισαγωγικών δασμών εφόσον αποδεικνύει, με τρόπο ικανοποιητικό για τις τελωνειακές αρχές, ότι τα εισαγόμενα εμπορεύματα, που τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία, στο πλαίσιο του συστήματος επιστροφών, υπό μορφή παράγωγων προϊόντων ή αρχικών εμπορευμάτων:

— είτε έχουν εξαχθεί,

— είτε έχουν τεθεί, με στόχο τη μεταγενέστερη επανεξαγωγή τους, υπό καθεστώς διαμετακόμισης, τελωνειακής αποταμίευσης, προσωρινής εισαγωγής, τελειοποίησης προς επανεξαγωγή —σύστημα αναστολής—, σε ελεύθερη ζώνη ή σε ελεύθερη αποθήκη,

οι δε λοιποί όροι χρησιμοποίησης του εν λόγω καθεστώτος έχουν τηρηθεί.

2. Για να λάβουν έναν από τους τελωνειακούς προορισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση, τα παράγωγα προϊόντα ή τα αρχικά εμπορεύματα θεωρούνται ως μη κοινοτικά.»

- β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Όταν παράγωγα προϊόντα ή αρχικά εμπορεύματα, που ετέθησαν υπό τελωνειακό καθεστώς ή σε ελεύθερη ζώνη ή ελεύθερη αποθήκη σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, και με την επιφύλαξη του άρθρου 122 στοιχείο β), το ποσό των επιστραφέντων ή διαγραφέντων εισαγωγικών δασμών θεωρείται ότι συνιστά το ποσό της τελωνειακής οφειλής.»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Στις 18 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή διαβίβασε πρόταση κανονισμού, που βασίζεται στα άρθρα 18, 100Α και 113 της συνθήκης, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στη σύνοδο από 12 έως 16 Φεβρουαρίου 1996. Κατόπιν της γνώμης αυτής, η Επιτροπή διαβίβασε, με επιστολή της στις 10 Μαΐου 1996, τροποποιημένη πρόταση.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 27 Μαρτίου 1996.

Το Συμβούλιο θέσπισε την κοινή του θέση, σύμφωνα με το άρθρο 189 Β της συνθήκης, στις 28 Μαΐου 1996.

II. ΣΤΟΧΟΙ

Η πρόταση της Επιτροπής αποσκοπεί στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της εφαρμογής των τελωνειακών εγγράφων της Κοινότητας λαμβάνοντας υπόψη την κτηθείσα πείρα από την έναρξη ισχύος, την 1η Ιανουαρίου 1994, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα. Η εν λόγω πρόταση προβλέπει επίσης τη μεταφορά ορισμένων αποτελεσμάτων του Γύρου της Ουρουγουάης στον τομέα των κανόνων καταγωγής, καθώς και προσαρμογές προκειμένου να απλοποιηθούν ορισμένες διατυπώσεις και να καλυφθούν ορισμένα κενά που εντοπίστηκαν στο μεταξύ στον κώδικα.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**Γενική παρατήρηση**

Μετά τις εργασίες που πραγματοποιήθηκαν στο Συμβούλιο ακολουθείται ουσιαστικά σχεδόν στο σύνολό του το κείμενο που προτάθηκε από την Επιτροπή· οι γενόμενες τροποποιήσεις σημειώνονται παρακάτω.

Οι αιτιολογικές σκέψεις

Η τελευταία αιτιολογική σκέψη που προστέθηκε στην κοινή θέση σχετικά με την ετήσια ενημέρωση του κώδικα αντιστοιχεί στην τροπολογία αριθ. 2 του Κοινοβουλίου. Ωστόσο, θεωρήθηκε προτιμότερο να συμπεριληφθεί η ιδέα αυτή σε μια αιτιολογική σκέψη που να αντικατοπτρίζει σχετική δήλωση προθέσεων της Επιτροπής.

Η τελευταία αιτιολογική σκέψη της Επιτροπής διαγράφηκε σε συνάρτηση με τη διαγραφή του άρθρου 2 της πρότασης της Επιτροπής (βλέπε τελευταίο σημείο της αιτιολογικής έκθεσης του Συμβουλίου).

Άρθρα της πρότασης**Άρθρο 1****Σημείο 2 σχετικά με το άρθρο 4**

Το Συμβούλιο δεν ακολούθησε την πρόταση της Επιτροπής που προέβλεπε ότι όλα τα εμπορεύματα που παράγονται από εμπορεύματα που έχουν τεθεί υπό τελωνειακό καθεστώς αναστολής έπρεπε να θεωρούνται κοινοτικά εμπορεύματα. Δεδομένου ότι σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να πρόκειται για εμπορεύματα με ιδιαίτερη οικονομική σημασία, το Συμβούλιο προτίμησε να αναθέσει στην επιτροπή του κώδικα το έργο του προσδιορισμού των

περιπτώσεων όπου τα εν λόγω παράγωγα προϊόντα μπορούν να θεωρούνται κοινοτικού χαρακτήρα.

Σημείο 3 σχετικά με το άρθρο 12

Οι τροποποιήσεις που έγιναν στην παράγραφο 2 του καινούριου άρθρου 12 αφορούν καθαρά τη διατύπωση και μοναδικό σκοπό έχουν την αποσαφήνιση του κειμένου.

Σημείο 9 σχετικά με το άρθρο 87α

Τροποποιήθηκε η αρχή του εν λόγω άρθρου προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με τη λύση που επιλέχθηκε για το άρθρο 4 σημείο 7 πρώτη περίπτωση.

Σημείο 16 σχετικά με το άρθρο 212α

Το εν λόγω άρθρο:

- αφενός, διευρύνθηκε ώστε να περιλαμβάνει όχι μόνον τις ατέλειες αλλά και όλες τις προνομιακές πράξεις που αναφέρονται στα άρθρα 184 έως 187 του κώδικα,
- και, αφετέρου, συνοδεύτηκε από ορισμένες προϋποθέσεις που προβλέπουν ότι η ατέλεια ή η απαλλαγή ισχύει μόνον εφόσον η συμπεριφορά του ενδιαφερόμενου δεν ενέχει δόλιους χειρισμούς ούτε και έκδηλη αμέλεια.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η διατύπωση αυτή ανταποκρίνεται καλύτερα στην τροπολογία αριθ. 1 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Σημείο 18 σχετικά με το άρθρο 220 παράγραφος 1

Το Συμβούλιο δεν ακολούθησε την πρόταση της Επιτροπής για την προσθήκη ενός επιπλέον εδαφίου στο άρθρο 220 παράγραφος 1. Το Συμβούλιο έχει πλήρη επίγνωση των προβλημάτων που θέτουν, όσον αφορά την πραγματική εφαρμογή των κανόνων για την εκ των υστέρων κάλυψη της τελωνειακής οφειλής, οι παρατυπίες που διαπιστώθηκαν στην εφαρμογή ορισμένων προτιμησιακών συμφωνιών. Θεωρεί, ωστόσο, ότι με την πρόταση της Επιτροπής δεν επιλύονται με κανένα τρόπο τα προβλήματα αυτά, και γι' αυτό πρέπει να γίνει μια διεξοδική μελέτη για την εξεύρεση συνολικής λύσης.

Για το λόγο αυτό, το Συμβούλιο εξέδωσε, ταυτόχρονα με την κοινή του θέση, και μια απόφαση σχετικά με την εκ των υστέρων κάλυψη της τελωνειακής οφειλής, η οποία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* σειρά C, και στην οποία καλείται η Επιτροπή να προβεί στην εκπόνηση μιας τέτοιας μελέτης και να υποβάλει τις κατάλληλες προτάσεις πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1996.

Το Συμβούλιο εντόπισε, πράγματι, πολλές δυνατότητες, μεμονωμένες ή συνδυασμένες, για την επίλυση των εν λόγω προβλημάτων, που κυμαίνονται από:

- βραχυπρόθεσμα μέτρα, όπως ο προσδιορισμός κριτηρίων ώστε να είναι δυνατόν, σύμφωνα με τη διαδικασία της επιτροπής του τελωνειακού κώδικα, να αποφασίζεται η άρνηση είσπραξης των δασμών (άρθρο 220 του τελωνειακού κώδικα) ή η επιστροφή ή διαγραφή χρέους δασμών (άρθρο 239), καθώς και η δημιουργία, ενδεχομένως, ενός συστήματος συναγεμού των οικονομικών παραγόντων σε περίπτωση υποψιών για την εγκυρότητα των δικαιολογητικών εγγράφων που συνοδεύουν αιτήσεις εφαρμογής προτιμησιακών συντελεστών,
- έως μακροπρόθεσμα μέτρα, όπως εξέταση των δυνατοτήτων να συμπεριλαμβάνονται, στις μελλοντικές προτιμησιακές συμφωνίες της Κοινότητας, διατάξεις που θα εξασφαλίζουν την ορθή εφαρμογή τους και θα εξαλείφουν τα αίτια των ανεπαρκειών που παρατηρήθηκαν στη λειτουργία ορισμένων από τις σημερινές προτιμησιακές συμφωνίες.

Το Συμβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να λάβει ιδιαίτερος υπόψη της τα προαναφερόμενα στοιχεία όταν θα καταρτίσει τις προτάσεις της.

Άρθρο 2

Το Συμβούλιο έκρινε σκόπιμο να μεταθέσει την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού την 1η Ιανουαρίου 1997, δεδομένου ότι η προτεινόμενη από την Επιτροπή δεν αντιστοιχεί πλέον στα σημερινά δεδομένα.

Παλαιό άρθρο 2 που έχει προτείνει η Επιτροπή

Το άρθρο αυτό διαγράφηκε. Πράγματι, το Συμβούλιο έκρινε ότι τα άρθρα 2 έως 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3925/91 του Συμβουλίου σχετικά με την κατάργηση των ελέγχων των αποσκευών των ταξιδιωτών είναι άσχετα με τον κοινοτικό τελωνειακό κώδικα. Θεωρεί, συνεπώς, ότι από νομοθετικής πλευράς είναι σκόπιμο να μην προβλέπονται στην ίδια πράξη διατάξεις που καλύπτουν τομείς τελείως διαφορετικούς μεταξύ τους και ότι η προτεινόμενη από την Επιτροπή τροποποίηση θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο χωριστής νομοθετικής πράξης.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 37/96

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 18 Ιουνίου 1996

για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με τον εξοπλισμό πλοίων

(96/C 248/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής μεταφορών απαιτείται η θέσπιση περαιτέρω μέτρων για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των θαλάσσιων μεταφορών·
- (2) ότι η Κοινότητα ανησυχεί σοβαρά για τα ναυτικά ατυχήματα, και ιδίως για εκείνα που προκαλούν ανθρώπινα θύματα και ρύπανση στη θάλασσα και τις ακτές των κρατών μελών·
- (3) ότι ο κίνδυνος ναυτικών ατυχημάτων μπορεί να μειωθεί αποτελεσματικά με κοινά πρότυπα που εξασφαλίζουν υψηλά λειτουργικά επίπεδα ασφαλείας του εξοπλισμού των πλοίων· ότι οι προδιαγραφές και οι μέθοδοι δοκιμής μπορούν να επηρεάσουν ουσιαστικά τη μελλοντική λειτουργία του εξοπλισμού·
- (4) ότι οι διεθνείς συμβάσεις απαιτούν από τα κράτη σημαίας να διασφαλίζουν την τήρηση ορισμένων απαιτήσεων ασφαλείας του εξοπλισμού των πλοίων και να εκδίδουν τα σχετικά πιστοποιητικά· ότι, προς το σκοπό αυτόν, έχουν αναπτυχθεί πρότυπα δοκιμής ορισμένων τύπων θαλάσσιου εξοπλισμού από τους διεθνείς οργανισμούς τυποποίησης και τον

ΔΝΟ· ότι, τα εθνικά πρότυπα δοκιμής που υλοποιούν τα διεθνή πρότυπα αφήνουν διακριτική ευχέρεια στις αρχές πιστοποίησης, οι οποίες όμως έχουν διαφορετικά επίπεδα προσόντων και πείρας με αποτέλεσμα διαφορετικά επίπεδα ασφαλείας προϊόντων για τα οποία οι αρμόδιες εθνικές αρχές έχουν πιστοποιήσει ότι πληρούν τα οικεία διεθνή πρότυπα ασφαλείας και σοβαρές επιφυλάξεις των κρατών μελών να δεχθούν, χωρίς περαιτέρω έλεγχο, πλοία υπό τη σημαία τους φέροντα εξοπλισμό εγκεκριμένο από άλλα κράτη μέλη·

- (5) ότι είναι απαραίτητο να θεσπιστούν κοινοί κανόνες προκειμένου να εξαιρεθούν οι διαφορές στην εφαρμογή των διεθνών προτύπων και οι περιττές δαπάνες και διοικητικές διαδικασίες που αφορούν την έγκριση του εξοπλισμού και να επιτευχθεί βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας και της ανταγωνιστικότητας της κοινοτικής ναυτιλίας και εξάλειψη των τεχνικών εμποδίων του εμπορίου, χάρη σε ένα σήμα πιστότητας επιτιθέμενο στον εξοπλισμό·
- (6) ότι το Συμβούλιο, στο ψήφισμά του της 8ης Ιουνίου 1993 σχετικά με μια κοινή πολιτική για την ασφάλεια στη θάλασσα⁽⁴⁾, καλούσε την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την εναρμόνιση της εφαρμογής των προτύπων του ΔΝΟ και των διαδικασιών έγκρισης σχετικά με τον θαλάσσιο εξοπλισμό·
- (7) ότι η δράση σε κοινοτικό επίπεδο είναι ο μόνος δυνατός τρόπος εναρμόνισης, δεδομένου ότι, όταν τα κράτη μέλη δρουν ανεξαρτήτως ή μέσω των διεθνών οργανισμών, δεν είναι σε θέση να επιτύχουν το ίδιο επίπεδο επιδόσεων ασφαλείας του εξοπλισμού·
- (8) ότι μια οδηγία του Συμβουλίου είναι το κατάλληλο νομικό μέσο διότι παρέχει πλαίσιο για ομοιομορφία και υποχρεωτική εφαρμογή των διεθνών προτύπων δοκιμής από τα κράτη μέλη·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 218 της 23. 8. 1995, σ. 9.⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 31 Ιανουαρίου 1996 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 339 της 18. 12. 1995, σ. 21), κοινή απόφαση του Συμβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 271 της 7. 10. 1993, σ. 1.

- (9) ότι είναι σκόπιμο να καλυφθεί αρχικά ο εξοπλισμός του οποίου οι κυριότερες διεθνείς συμβάσεις απαιτούν την υποχρεωτική τοποθέτηση στα πλοία και την έγκριση από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, σύμφωνα με τα πρότυπα ασφαλείας που ορίζουν οι διεθνείς συμβάσεις ή ψηφίσματα·
- (10) ότι υπάρχουν διάφορες οδηγίες οι οποίες εξασφαλίζουν μεν την ελεύθερη διακίνηση ορισμένων προϊόντων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν και ως εξοπλισμός πλοίων αλλά δεν αφορούν την πιστοποίηση από τα κράτη μέλη εξοπλισμού σύμφωνα με τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις· ότι, συνεπώς, ο εξοπλισμός που πρόκειται να τοποθετηθεί επί πλοίων πρέπει να διέπεται αποκλειστικά από νέους κοινούς κανόνες·
- (11) ότι, λόγω της ειδικής φύσης του, ο εξοπλισμός ραδιοεπικοινωνιών πρέπει να υπάγεται τόσο στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας όσο και στις διατάξεις άλλων κοινοτικών οδηγιών·
- (12) ότι είναι απαραίτητο να θεσπιστούν νέα πρότυπα δοκιμής, κατά προτίμηση σε διεθνές επίπεδο, για εξοπλισμό για τον οποίο παρόμοια πρότυπα είτε απουσιάζουν είτε δεν είναι αρκετά λεπτομερή·
- (13) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι κοινοποιημένοι οργανισμοί που αξιολογούν τη συμμόρφωση του εξοπλισμού προς τα πρότυπα δοκιμής είναι ανεξάρτητοι και έχουν τις δυνατότητες και το κατάλληλο προσωπικό για την εκτέλεση των καθηκόντων τους·
- (14) ότι ο καλύτερος τρόπος για να αποδεικνύεται η συμμόρφωση προς τα διεθνή πρότυπα δοκιμής είναι οι διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας που προβλέπονται στην απόφαση 93/465/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1993, για τις ενότητες που αφορούν τις διάφορες φάσεις των διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας και τους κανόνες επίθεσης και χρήσης της σήμανσης πιστότητας «CE» που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης⁽¹⁾·
- (15) ότι καμιά διάταξη της παρούσας οδηγίας δεν περιορίζει το δικαίωμα που παρέχουν οι διεθνείς συμβάσεις στις αρχές του κράτους της σημαίας να διενεργεί δοκιμές επιδόσεων σε πλοία για τα οποία έχει εκδώσει πιστοποιητικό ασφαλείας, εφόσον οι δοκιμές αυτές δεν επαναλαμβάνουν απλώς τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας·
- (16) ότι ο εξοπλισμός που υπόκειται στην παρούσα οδηγία πρέπει, κατά κανόνα, να φέρει σήμα με το οποίο καταδεικνύεται η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της·

- (17) ότι, ενίοτε, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν προσωρινά μέτρα για να περιορίζουν ή να απαγορεύουν τη χρήση εξοπλισμού που φέρει το σήμα πιστότητας·
- (18) ότι εκτάκτως μπορεί να επιτρέπεται και η χρήση εξοπλισμού που δεν φέρει το σήμα πιστότητας·
- (19) ότι για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας απαιτείται μια απλουστευμένη διαδικασία ρυθμιστικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η βελτίωση της κατά θαλάσσαν ασφάλειας και η πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης μέσω της ομοιομορφής εφαρμογής των διεθνών κανονισμών που αφορούν τον εξοπλισμό που αναφέρεται στο παράρτημα Α και πρόκειται να τοποθετηθεί επί πλοίων για τα οποία έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά ασφαλείας από κράτη μέλη ή για λογαριασμό αυτών σύμφωνα με διεθνείς συμβάσεις, καθώς και η διασφάλιση της ελεύθερης ενδοκοινοτικής διακίνησης του εν λόγω εξοπλισμού.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

- α) *διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας*, σημαίνει τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 10 και στο παράρτημα Β της παρούσας οδηγίας·
- β) *εξοπλισμός*, σημαίνει τον εξοπλισμό ο οποίος αναφέρεται στα παραρτήματα Α.1 και Α.2 και πρέπει να τοποθετείται στα πλοία προκειμένου να συμμορφώνονται με τους διεθνείς κανονισμούς ή χρησιμοποιείται προαιρετικά επί του πλοίου, και για τον οποίο απαιτείται η έγκριση της αρχής του κράτους της σημαίας σύμφωνα με τους διεθνείς κανονισμούς·
- γ) *ραδιοεπικοινωνιακός εξοπλισμός*, σημαίνει τον εξοπλισμό που απαιτείται από το κεφάλαιο IV της SOLAS 1974, όπως τροποποιήθηκε το 1988 όσον αφορά το σύστημα GMDSS, καθώς και τις αμφίδρομες ραδιοηλεκτρονικές συσκευές VHF που απαιτεί ο κανονισμός III/6.2.1 της ίδιας σύμβασης·
- δ) *διεθνείς συμβάσεις*, ή σημαίνει:

— τη διεθνή σύμβαση περί γραμμών φορτώσεως του 1966 (LL66),

(¹) ΕΕ αριθ. L 220 της 30. 8. 1993, σ. 23.

- τη σύμβαση για τους διεθνείς κανονισμούς για την πρόληψη των συγκρούσεων στη θάλασσα του 1972 (COLREG),
- τη διεθνή σύμβαση για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία του 1973, (MARPOL) και
- τη διεθνή σύμβαση για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα (SOLAS) του 1974,
- μαζί με τα πρωτόκολλα και τις τροποποιήσεις τους που ισχύουν κατά την ημερομηνία έγκρισης της παρούσας οδηγίας.
- ε) *διεθνείς κανονισμοί*, σημαίνει τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις, τις αποφάσεις και εγκυκλίους του διεθνούς ναυτιλιακού οργανισμού (IMO), καθώς και τα σχετικά διεθνή πρότυπα δοκιμών·
- στ) *σήμα*, σημαίνει το σύμβολο που αναφέρεται στο άρθρο 11 και εμφανίζεται στο παράρτημα Δ·
- ζ) *κοινοποιημένος οργανισμός*, σημαίνει έναν οργανισμό ορισθέντα από τις αρμόδιες εθνικές αρχές κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 9·
- η) *επί του πλοίου*, σημαίνει εγκατεστημένος ή τοποθετημένος σε πλοίο·
- θ) *πιστοποιητικά ασφαλείας*, σημαίνει τα πιστοποιητικά που εκδίδονται από κράτη μέλη ή για λογαριασμό αυτών σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις·
- ι) *πλοίο*, σημαίνει θαλάσσιο σκάφος που καλύπτεται από τις διεθνείς συμβάσεις. Δεν καλύπτονται τα πολεμικά πλοία·
- ια) *κοινοτικό πλοίο*, σημαίνει πλοίο για το οποίο έχουν εκδοθεί πιστοποιητικά ασφαλείας από κράτη μέλη ή για λογαριασμό τους, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις. Δεν καλύπτονται οι περιπτώσεις που η αρχή κράτους μέλους εκδίδει πιστοποιητικό για πλοίο κατόπιν αιτήσεως τρίτου κράτους·
- ιβ) *νέο πλοίο*, σημαίνει πλοίο, που η καρίνα του έχει ήδη κατασκευασθεί ή που βρίσκεται σε παρεμφερές στάδιο κατασκευής κατά ή μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Για τους σκοπούς του παρόντος ορισμού, «παρεμφερές στάδιο κατασκευής» σημαίνει το στάδιο κατά το οποίο:
- i) αρχίζει κατασκευή σαφώς προοριζόμενη για ένα συγκεκριμένο πλοίο και
- ii) η συναρμολόγηση του εν λόγω πλοίου άρχισε και περιλαμβάνει τουλάχιστον 50 τόνους ή το 1 % της εκτιμώμενης μάζας όλου του υλικού κατασκευής, οποιοδήποτε είναι μικρότερο·
- ιγ) *υπάρχον πλοίο*, ένα πλοίο που δεν είναι καινούργιες·
- ιδ) *πρότυπα δοκιμής*, σημαίνει τα πρότυπα που ορίζονται από:
- το Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό (IMO),
- το Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO),
- τη Διεθνή Ηλεκτροτεχνική Επιτροπή (IEC),
- τη Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) και
- την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης (Cenelec),
- το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών (ETSI),
- τα οποία ισχύουν κατά την ημερομηνία έγκρισης της παρούσας οδηγίας και θεσπίζονται σύμφωνα με τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις και τις σχετικές αποφάσεις και εγκυκλίους του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού για τον καθορισμό των μεθόδων δοκιμής και των αποτελεσμάτων των δοκιμών, μόνον όμως υπό τη μορφή με την οποία αναφέρονται στο παράρτημα Α·
- ιε) *έγκριση τύπου*, σημαίνει τις διαδικασίες αξιολόγησης του παραγόμενου, σύμφωνα με τα κατάλληλα πρότυπα δοκιμής εξοπλισμού, καθώς και την έκδοση του ανάλογου πιστοποιητικού.

Άρθρο 3

1. Η παρούσα οδηγία αφορά εξοπλισμό που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί σε:

α) νέο κοινοτικό πλοίο, είτε βρίσκεται είτε όχι, στην Κοινότητα κατά τη στιγμή της κατασκευής·

β) υπάρχον κοινοτικό πλοίο:

— το οποίο προηγουμένως δεν έφερε τέτοιο εξοπλισμό

ή

— όταν ο εξοπλισμός του πλοίου αντικαθίσταται, εκτός εάν οι διεθνείς συμβάσεις επιτρέπουν το αντίθετο,

ανεξάρτητα από το εάν το πλοίο βρίσκεται ή όχι στην Κοινότητα κατά τη στιγμή τοποθέτησης του εξοπλισμού.

2. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά εξοπλισμό που κατά την έναρξη ισχύος της ήταν ήδη τοποθετημένος σε πλοίο.

3. Παρά το γεγονός ότι για το σκοπό της ελεύθερης κυκλοφορίας ο εξοπλισμός ο οποίος αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι δυνατόν να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής και άλλων οδηγιών, εκτός της παρούσας, και ιδίως των οδηγιών 89/336/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1989, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα ⁽¹⁾ και 89/686/ΕΟΚ του Συμβου-

(¹) ΕΕ αριθ. L 139 της 23. 5. 1989, σ. 19· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/68/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 220 της 31. 8. 1993, σ. 1).

λίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τη προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα μέσα ατομικής προστασίας⁽¹⁾, ο εν λόγω εξοπλισμός υπόκειται αποκλειστικώς στην παρούσα οδηγία, για το σκοπό της ελεύθερης κυκλοφορίας. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν έχουν εφαρμογή στο ραδιοεπικοινωνιακό εξοπλισμό.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη ή οι οργανισμοί που ενεργούν για λογαριασμό τους διασφαλίζουν, κατά την έκδοση ή την ανανέωση των σχετικών πιστοποιητικών ασφάλειας, ότι ο εξοπλισμός των κοινοτικών πλοίων για τα οποία εκδίδεται πιστοποιητικό ασφάλειας πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 5

1. Ο εξοπλισμός που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α.1, ο οποίος τοποθετείται σε κοινοτικό πλοίο κατά ή μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, πρέπει να πληροί τις εφαρμοστέες απαιτήσεις των διεθνών κανονισμών που αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα.

2. Η συμμόρφωση του εξοπλισμού με τις εφαρμοστέες απαιτήσεις των διεθνών συμβάσεων και των σχετικών ψηφισμάτων και των εγκυκλίων του Διεθνούς Ναυτικού Οργανισμού πρέπει να εκτιμάται μόνο σύμφωνα με τα σχετικά πρότυπα δοκιμής και τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α.1. Για όλα τα είδη που απαριθμούνται στο παράρτημα Α.1 και για τα οποία αναγράφονται ταυτοχρόνως πρότυπα IEC και ETSI, αυτά αποτελούν εναλλακτικές δυνατότητες, και ο κατασκευαστής, ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα αντιπρόσωπός του μπορεί ν' αποφασίζει ποιο από τα δύο θα χρησιμοποιείται.

3. Ο εξοπλισμός που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α.1 και έχει κατασκευασθεί πριν την ημερομηνία εφαρμογής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί επίσης να διατίθεται στην αγορά και να τοποθετείται επί κοινοτικών πλοίων, των οποίων τα πιστοποιητικά εκδίδονται από κράτος μέλος ή για λογαριασμό του σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις επί δύο έτη από την ανωτέρω ημερομηνία, εφόσον είχε κατασκευασθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες έγκρισης τύπου που ίσχυαν ήδη στο εν λόγω κράτος μέλος πριν από την έκδοση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη δεν απαγορεύουν την εμπορία ή τοποθέτηση επί κοινοτικού πλοίου ούτε αρνούνται την έκδοση ή ανανέωση των σχετικών πιστοποιητικών ασφάλειας, όταν πρόκειται περί εξοπλισμού ο οποίος αναφέρεται στο

παράρτημα Α.1 και φέρει το σήμα ή άλλως τηρεί την παρούσα οδηγία.

2. Προτού εκδοθεί το οικείο πιστοποιητικό ασφάλειας, πρέπει να έχει εκδοθεί από την αρμόδια αρχή άδεια ασυρμάτου σύμφωνα με τις διατάξεις των διεθνών κανονισμών ασυρμάτου.

Άρθρο 7

1. Μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Κοινότητα υποβάλλει στο Διεθνή Ναυτιλιακό Οργανισμό ή στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, αναλόγως, αίτηση κατάρτισης προτύπων συμπεριλαμβανομένων και αναλυτικών προτύπων δοκιμής, για τον εξοπλισμό που αναφέρεται στο παράρτημα Α.2.

2. Οι σχετικές αιτήσεις υποβάλλονται:

— από την Προεδρία του Συμβουλίου και την Επιτροπή, όταν υποβάλλονται στο ΔΝΟ,

— από την Επιτροπή, σύμφωνα με την οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών⁽²⁾, όταν υποβάλλονται στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης. Οι εντολές αυτές αποσκοπούν στην ανάπτυξη διεθνών προτύπων μέσω συνεργασίας μεταξύ ευρωπαϊκών φορέων και των διεθνών ομολόγων τους.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διεθνείς οργανισμοί, συμπεριλαμβανομένου του ΔΝΟ, να αναλάβουν ταχέως την εκπόνηση των εν λόγω προτύπων.

4. Η Επιτροπή παρακολουθεί τακτικά την εκπόνηση των προτύπων δοκιμής.

5. Εάν οι διεθνείς οργανισμοί, συμπεριλαμβανομένου του ΔΝΟ, παραλείψουν να εγκρίνουν ή αρνούνται να εγκρίνουν πρότυπα δοκιμής για ένα συγκεκριμένο στοιχείο εξοπλισμού εντός ευλόγου διαστήματος, τα πρότυπα μπορούν να εγκριθούν επί τη βάση των εργασιών των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης, με τη διαδικασία του άρθρου 18.

6. Όταν για ένα συγκεκριμένο στοιχείο εξοπλισμού τα πρότυπα δοκιμής που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή 5 εγκρίνονται ή αναλόγως τίθενται σε ισχύ, ο εξοπλισμός μπορεί να μεταφέρεται από το παράρτημα Α.2 στο παράρτημα Α.1 με τη διαδικασία του άρθρου 18 και, συνεπώς, από την ημερομηνία μεταφοράς, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 5.

(¹) ΕΕ αριθ. L 399 της 30. 12. 1989, σ. 18· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/95/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 276 της 9. 11. 1993, σ. 11).

(²) ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

Άρθρο 8

1. Νέο πλοίο το οποίο, ανεξαρτήτως σημαίας, δεν είναι μεν νηολογημένο σε ένα κράτος μέλος αλλά πρόκειται να μετανηολογηθεί εκεί, κατά τη μετανηολόγηση υποβάλλεται σε επιθεώρηση από το κράτος μέλος υποδοχής, προκειμένου να διαπιστώνεται ότι η κατάσταση του εξοπλισμού του ανταποκρίνεται πράγματι στα πιστοποιητικά ασφαλείας και είτε πληροί την παρούσα οδηγία και φέρει το σήμα, είτε είναι ισοδύναμη, κατά την κρίση της αρχής του κράτους μέλους, με τον εξοπλισμό που έχει λάβει έγκριση τύπου σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Ο εξοπλισμός αυτός αντικαθίσταται εάν δεν φέρει το σήμα ή εάν η εν λόγω αρχή κρίνει ότι δεν είναι ισοδύναμος.

3. Ο εξοπλισμός που, δυνάμει του παρόντος άρθρου, θεωρείται ισοδύναμος λαμβάνει από το κράτος μέλος της σημαίας πιστοποιητικό που τον συνοδεύει πάντοτε και περιλαμβάνει την άδεια του κράτους μέλους της σημαίας για την τοποθέτηση του εξοπλισμού επί του πλοίου καθώς και τυχόν περιορισμούς ή όρους όσον αφορά τη χρησιμοποίησή του.

4. Προκειμένου για ραδιοεπικοινωνιακό εξοπλισμό, η αρχή του κράτους της σημαίας απαιτεί να μην επηρεάζει αδικαιολόγητα τις απαιτήσεις του φάσματος των ραδιοσυχνοτήτων.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τους κοινοποιημένους οργανισμούς τους οποίους ορίζουν για τη διεξαγωγή των διαδικασιών που αναφέρονται στο άρθρο 10, καθώς και τα ειδικά καθήκοντα τα οποία οι κοινοποιημένοι αυτοί οργανισμοί αναλαμβάνουν και τους αναγνωριστικούς αριθμούς που τους χορηγήθηκαν από την Επιτροπή. Οι οργανισμοί υποβάλλουν στο κράτος μέλος που προτίθεται να τους κοινοποιήσει πλήρεις πληροφορίες και αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Γ.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν, ανά διετία τουλάχιστον, έλεγχο διενεργούμενο από τις αρχές τους ή από αμερόληπτο εξωτερικό οργανισμό ορισθέντα απ' αυτές, των εργασιών που επιτελούν οι κοινοποιημένοι οργανισμοί για λογαριασμό των αρχών αυτών. Ο έλεγχος εξασφαλίζει ότι ο κοινοποιημένος οργανισμός εξακολουθεί να πληροί τα κριτήρια του παραρτήματος Γ.

3. Ένα κράτος μέλος αποσύρει την αναγνώριση ενός κοινοποιημένου οργανισμού εάν διαπιστώσει ότι δεν πληροί πλέον τα κριτήρια του παραρτήματος Γ, ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη.

Άρθρο 10

1. Η διαδικασία αξιολόγησης της πιστότητας που περιγράφεται λεπτομερώς στο παράρτημα Β, έχει ως εξής:

- i) εξέταση τύπου ΕΚ (ενότητα Β) και, πριν από τη διάθεση του εξοπλισμού στην αγορά και κατ' επιλογήν του κατασκευαστή ή του εγκατεστημένου στην Κοινότητα εντολοδόχου του, μεταξύ των δυνατοτήτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α.1, όλος ο εξοπλισμός υπόκειται σε:
 - α) δήλωση ΕΚ πιστότητας προς τον τύπο (ενότητα Γ) ή
 - β) δήλωση ΕΚ πιστότητας προς τον τύπο (διασφάλιση ποιότητας παραγωγής) (ενότητα Δ) ή
 - γ) δήλωση ΕΚ πιστότητας προς τον τύπο (διασφάλιση ποιότητας προϊόντων) (ενότητα Ε) ή
 - δ) δήλωση ΕΚ πιστότητας προς τον τύπο (εξακρίβωση επί προϊόντων) (ενότητα ΣΤ) ή
- ii) πλήρης διασφάλιση ποιότητας ΕΚ (ενότητα Η).

2. Η δήλωση πιστότητας προς τον τύπο είναι γραπτή και περιλαμβάνει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα Β.

3. Όσον αφορά τμήματα εξοπλισμού που παράγονται μεμονωμένα ή σε μικρές ποσότητες και όχι εν σειρά ή μαζικά, η διαδικασία αξιολόγησης της πιστότητας μπορεί να συνίσταται στην εξακρίβωση ΕΚ ανά μονάδα (ενότητα Ζ).

4. Η Επιτροπή τηρεί ενημερωμένο κατάλογο εγκεκριμένων εξοπλισμών και των αιτήσεων που απορρίπτονται ή ανακαλούνται και τον θέτει στη διάθεση των ενδιαφερομένων.

Άρθρο 11

1. Στον εξοπλισμό που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α.1, ο οποίος τηρεί τους σχετικούς διεθνείς κανονισμούς και έχει κατασκευαστεί σύμφωνα με τις διαδικασίες αξιολόγησης πιστότητας, τοποθετείται το σήμα από τον κατασκευαστή ή τον εγκατεστημένο στην Κοινότητα εντολοδόχο του.

2. Το σήμα ακολουθείται από τον αριθμό αναγνώρισης του κοινοποιημένου οργανισμού που εξετέλεσε τη διαδικασία αξιολόγησης της πιστότητας, εάν ο οργανισμός συμμετέχει στη φάση ελέγχου της παραγωγής, καθώς και από τα δύο τελευταία ψηφία του έτους κατά το οποίο τοποθετήθηκε το σήμα. Ο αριθμός αναγνώρισης τίθεται είτε από τον ίδιο τον οργανισμό υπ' ευθύνη του είτε από τον κατασκευαστή ή τον εγκατεστημένο στην Κοινότητα εντολοδόχο του.

3. Το σήμα εμφανίζεται στο παράρτημα Δ.

4. Το σήμα τίθεται στον ίδιο τον εξοπλισμό ή στην πινακίδα με τα στοιχεία του, κατά τρόπο ώστε να είναι ευδιάκριτο, ευανάγνωστο και ανεξίτηλο καθ' όλη την προβλεπόμενη διάρκεια χρήσης του εξοπλισμού. Εντούτοις, όταν αυτό είναι αδύνατον ή αδικαιολόγητο ως εκ της φύσεως του εξοπλισμού, τίθεται στη συσκευασία του προϊόντος, σε ετικέτα ή σε φυλλάδιο.

5. Απαγορεύεται η τοποθέτηση σημάτων ή επιγραφών δυνάμενων να παραπλανήσουν τρίτους ως προς τη σημασία ή τη γραφική απεικόνιση του σήματος που αναφέρεται στην παρούσα οδηγία.

6. Το σήμα τοποθετείται στο τέλος της παραγωγής.

Άρθρο 12

1. Παρά το άρθρο 6, τα κράτη μέλη μπορούν να διοργανώσουν δειγματοληπτικό έλεγχο του εξοπλισμού που φέρει το σήμα, κυκλοφορεί στην αγορά τους και δεν έχει ακόμη τοποθετηθεί επί πλοίου, προκειμένου να διαπιστώνεται η συμμόρφωσή του προς την παρούσα οδηγία. Οι δειγματοληπτικοί έλεγχοι που δεν προβλέπονται στις ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας στο παράρτημα Β, διεξάγονται δαπάνη του κράτους μέλους.

2. Παρά το άρθρο 6, μετά την εγκατάσταση επί κοινοτικού πλοίου εξοπλισμού που ικανοποιεί την παρούσα οδηγία, η αξιολόγηση υπό του κράτους της σημαίας επιτρέπεται, όταν από τους διεθνείς κανονισμούς απαιτούνται λειτουργικές δοκιμές επιδόσεων επί του πλοίου για λόγους ασφάλειας ή/και πρόληψης της ρύπανσης, και με την προϋπόθεση ότι δεν επαναλαμβάνονται απλώς οι διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας που έχουν ήδη γίνει. Η αρχή του κράτους της σημαίας μπορεί ν' απαιτεί από τον κατασκευαστή ή τον εγκατεστημένο στην Κοινότητα εντολοδόχο του ή από τον υπεύθυνο διάθεσης του εξοπλισμού στην κοινοτική αγορά να προσκομίσει της εκθέσεις δοκιμής/επιθεώρησης.

Άρθρο 13

1. Όταν κράτος μέλος διαπιστώνει με επιθεώρηση ή άλλως ότι τμήμα εξοπλισμού αναφερομένου στο παράρτημα Α.1, μολονότι φέρει το σήμα, έχει εγκατασταθεί ορθά, συντηρείται και χρησιμοποιείται κατά προορισμό, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την υγεία ή/και την ασφάλεια του πληρώματος των επιβατών ή, ενδεχομένως, άλλων ατόμων, ή να επηρεάσει δυσμενώς το θαλάσσιο περιβάλλον, λαμβάνει όλα τα κατάλληλα προσωρινά μέτρα προκειμένου να αποσυρθεί ο εξοπλισμός από την αγορά ή να απαγορευθεί ή περιοριστεί η διάθεσή του στην αγορά ή η χρησιμοποίησή του επί πλοίου για το οποίο εκδίδει τα πιστοποιητικά ασφαλείας. Το κράτος μέλος ενημερώνει αμέσως τα λοιπά κράτη μέλη και την Επιτροπή αιτιολογώντας την απόφασή του και,

ειδικότερα, επισημαίνοντας κατά πόσον η μη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία οφείλεται σε:

- α) παράβαση του άρθρου 5 παράγραφοι 1 και 2·
- β) πλημμελή εφαρμογή των προτύπων δοκιμής που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2·
- γ) ατέλειες των ιδίων των προτύπων δοκιμής.

2. Η Επιτροπή συνεννοείται με τα ενδιαφερόμενα μέρη το συντομότερο και αν διαπιστώσει ότι:

- τα μέτρα είναι δικαιολογημένα, ενημερώνει αμέσως το κράτος μέλος που έλαβε την πρωτοβουλία και τα λοιπά κράτη μέλη· όταν η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 οφείλεται σε ελλείψεις των προτύπων δοκιμής, η Επιτροπή, ύστερα από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, υποβάλλει το ζήτημα στην επιτροπή του άρθρου 18 εντός δύο μηνών, εφόσον το κράτος μέλος που έλαβε την απόφαση εμμένει σ' αυτή και κινεί τη διαδικασία του άρθρου 18 παράγραφος 2,
- τα μέτρα είναι αδικαιολόγητα, ενημερώνει αμέσως το κράτος μέλος που έλαβε την πρωτοβουλία και τον κατασκευαστή ή τον εγκατεστημένο στην Κοινότητα εντολοδόχο του.

3. Όταν ένα τμήμα εξοπλισμού μη τηρούντος την παρούσα οδηγία φέρει το σήμα, το αρμόδιο κράτος μέλος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα έναντι του επιθέσαντος το σήμα και ενημερώνει την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη.

4. Η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά με την πρόοδο και τα αποτελέσματα της διαδικασίας.

Άρθρο 14

1. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 5, σε εξαιρετικές περιπτώσεις τεχνικής καινοτομίας, η αρχή του κράτους της σημαίας μπορεί να επιτρέψει να τοποθετηθεί σε κοινοτικό πλοίο εξοπλισμός που δεν συμμορφώνεται με τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας, εάν αποδεικνύεται με δοκιμή ή άλλο επαρκή κατά την κρίση της τρόπο ότι ο εξοπλισμός είναι τουλάχιστον εξίσου αποτελεσματικός με εκείνον που υπέστη επιτυχώς τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας.

Προκειμένου για ραδιοεπικοινωνιακό εξοπλισμό, η αρχή του κράτους της σημαίας απαιτεί να μην επηρεάζει αδικαιολόγητα τις απαιτήσεις του φάσματος των ραδιοσυχνοτήτων.

2. Οι προκειμένες διαδικασίες δοκιμών δεν πρέπει με κανέναν τρόπο να διακρίνουν μεταξύ εξοπλισμού που κατασκευάζεται στο κράτος μέλος της σημαίας και εξοπλισμού που κατασκευάζεται αλλού.

3. Στον εξοπλισμό που εμπίπτει στο άρθρο αυτό χορηγείται πιστοποιητικό από το κράτος μέλος της σημαίας, το οποίο τον συνοδεύει πάντοτε και περιέχει την άδεια του κράτους μέλους της σημαίας για την τοποθέτηση του εξοπλισμού αυτού επί του πλοίου και τυχόν περιορισμούς ή διατάξεις σχετικά με τη χρήση του.

4. Όταν ένα κράτος μέλος επιτρέπει τη διάθεση στην αγορά ή την τοποθέτηση επί κοινοτικού πλοίου εξοπλισμού που εμπίπτει στο παρόν άρθρο, το κράτος μέλος ανακινώνει αμέσως στην Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη τα στοιχεία της άδειας αυτής μαζί με τις εκθέσεις όλων των δοκιμών, αξιολογήσεων και διαδικασιών αξιολόγησης της πιστότητας.

5. Ο εξοπλισμός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προστίθεται στο παράρτημα Α.2 της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18.

6. Όταν ένα πλοίο που φέρει εξοπλισμό που εμπίπτει στην παράγραφο 1 μεταβιβάζεται σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος υποδοχής μπορεί να λάβει τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένων τυχόν δοκιμών και πρακτικών επιδείξεων, για να εξασφαλίσει ότι ο εξοπλισμός είναι τουλάχιστον εξίσου αποτελεσματικός με εκείνον που υπέστη επιτυχώς τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας.

Άρθρο 15

1. Παρά το άρθρο 5, η αρχή του κράτους της σημαίας μπορεί να επιτρέψει σε εξοπλισμό που δεν υπέστη επιτυχώς τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας ή δεν εμπίπτει στο άρθρο 14 να τοποθετείται για λόγους δοκιμής ή αξιολόγησης εξοπλισμού, επί κοινοτικού πλοίου εφόσον:

- α) Στον εξοπλισμό χορηγείται πιστοποιητικό από το κράτος μέλος της σημαίας, το οποίο τον συνοδεύει πάντοτε και περιέχει την άδεια του κράτους αυτού για τοποθέτηση του εν λόγω εξοπλισμού επί κοινοτικού πλοίου και τυχόν περιορισμούς ή διατάξεις σχετικά με τη χρήση αυτού·
- β) η άδεια πρέπει να έχει περιορισμένη χρονική διάρκεια·
- γ) ο εξοπλισμός δεν πρέπει να χρησιμοποιείται στη θέση άλλου εξοπλισμού που πληροί τις προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας και δεν αντικαθιστά τον εν λόγω εξοπλισμό, ο οποίος και πρέπει να διατηρείται επί του κοινοτικού πλοίου έτοιμος για λειτουργία και άμεση χρήση.

2. Προκειμένου για ραδιοεπικοινωνιακό εξοπλισμό, η αρχή του κράτους της σημαίας απαιτεί να μην επηρεάζει αδικαιολόγητα τις απαιτήσεις του φάσματος των ραδιοσυχνοτήτων.

Άρθρο 16

1. Όταν ο εξοπλισμός πρέπει να αντικατασταθεί σε εξωκοινοτικό λιμένα και σε εξαιρετικές περιστάσεις που αιτιολογούνται δεόντως στην αρχή του κράτους της σημαίας, όταν είναι αδύνατο, από άποψη χρόνου, καθυστέρησης και κόστους να τοποθετηθεί επί του πλοίου εξοπλισμός υποβληθείς σε εξέταση τύπου ΕΚ, επιτρέπεται να τοποθετείται άλλος εξοπλισμός σύμφωνα με την κατωτέρω διαδικασία:

- α) ο εξοπλισμός πρέπει να συνοδεύεται από φάκελλο εκδοθέντα από αναγνωρισμένο οργανισμό ισοδύναμο με κοινοποιημένο οργανισμό, όταν μεταξύ της Κοινότητας και της οικείας τρίτης χώρας έχει συναφθεί συμφωνία για αμοιβαία αναγνώριση των οργανισμών αυτών·
- β) εάν αποδειχθεί αδύνατη η συμμόρφωση με τις διατάξεις του στοιχείου α), μπορεί να τοποθετείται επί πλοίου εξοπλισμός που συνοδεύεται από φάκελλο εκδοθέντα από κράτος μέλος του ΔΝΟ που είναι μέρος των οικείων συμβάσεων, ο οποίος πιστοποιεί ότι πληρούνται οι οικείες απαιτήσεις του ΔΝΟ, με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3.

2. Η αρχή του κράτους της σημαίας ενημερώνεται αμέσως για τη φύση και τα χαρακτηριστικά του άλλου εξοπλισμού.

3. Η αρχή του κράτους της σημαίας διασφαλίζει, το ταχύτερο, ότι ο εξοπλισμός που αναφέρεται στην παράγραφο 1, μαζί με την τεκμηρίωση δοκιμής του, πληροί τις απαιτήσεις των διεθνών κανονισμών και της παρούσας οδηγίας.

4. Προκειμένου για ραδιοεπικοινωνιακό εξοπλισμό, η αρχή του κράτους της σημαίας απαιτεί να μην επηρεάζει αδικαιολόγητα τις απαιτήσεις του φάσματος των ραδιοσυχνοτήτων.

Άρθρο 17

Η παρούσα οδηγία μπορεί να τροποποιηθεί με τη διαδικασία του άρθρου 19 προκειμένου

- να υλοποιηθούν τυχόν τροποποιήσεις των διεθνών κανονισμών, προς επίτευξη των στόχων της,
- να ενημερώνεται το παράρτημα Α, τόσο με την προσθήκη νέου εξοπλισμού όσο και με τη μεταφορά εξοπλισμού από το παράρτημα Α.2 στο παράρτημα Α.1, και αντιστρόφως,
- να προστεθεί η δυνατότητα χρησιμοποίησης των ενότητων Β + Γ και της ενότητας Η για τον εξοπλισμό που απαριθμείται στο παράρτημα Α1,
- να συμπεριληφθούν και άλλοι οργανισμοί τυποποίησης στον ορισμό των «προτύπων δοκιμής» του άρθρου 2.

Άρθρο 18

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει του άρθρου 12 της οδηγίας 93/75/ΕΚ ⁽¹⁾ σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός δύο μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 19

Τα κράτη μέλη αλληλοεπικουρούνται με στόχο την αποτελεσματική εφαρμογή και τήρηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 20

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία πριν από τις 30 Ιουνίου 1998.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές από την 1η Ιανουαρίου 1999.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές πρέπει να περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή να συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα λοιπά κράτη μέλη.

Άρθρο 22

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 23

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 247 της 5. 10. 1993, σ. 19.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Παράρτημα Α.1: Εξοπλισμός με αναλυτικά πρότυπα δοκιμής που υπάρχουν ήδη στους διεθνείς κανονισμούς (1)

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΔΟΚΙΜΗΣ, ΣΤΟΥΣ ΣΧΕΤΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΛΕΓΧΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΥΠΟΥ (ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΥΠΟΥ)

1. Συστικά μέσα

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε όπου απαιτείται «εγκριση τύπου»	Εφαρμοστέος κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής (2)	Ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας					
					B + Γ	B + Δ	B + Ε	B + ΣΤ	Z	H
1	Κυκλικά σφίδια	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/7.1,31	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
2	Αυτόματες συσκειές φωτισμού κυκλικών σφιδίων	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/7.1,31.2	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
3	Αυτόματες συσκειές κυκλικών σφιδίων	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/7.1,31.3	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
4	Σφιδίβιες ζώνες (ατομικά σφίδια)	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/7.2,32	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
5	Στολές εμβάπτωσης	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/7.3,33	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
6	Στολές εμβάπτωσης — σωβίβιες ζώνες	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/53.1.2	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
7	Θερμικές προστατευτικές ενδυμασίες	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/34	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
8	Φωτοβολίδες αλεξιπτώτου (πυροτεχνήματα)	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/55	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		
9	Βεργαλικά χειρός (πυροτεχνήματα)	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/56	απόφαση IMO A 689(17)	x	x	x	x		

10	Επιπλέοντα καπνογόνα (πυροτεχνήματα)	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/37	απόφαση IMO A 689(17)	x		x		
11	Οθμιδοβόλος συσκευή (πυροτεχνήματα)	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/49	απόφαση IMO A 689(17)	x		x		
12	Πνευστές σωσίβιες σχεδίες	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/38,39	απόφαση IMO A 689(17)	x				
13	Άκαμπτες σωσίβιες σχεδίες	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/38,40	απόφαση IMO A 689(17)	x				
14	Διατάξεις επίπλευσης σωσίβιων σχεδίων: υδροστατικοί μηχανισμοί ελευθέρωσης	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/38.6.3	απόφαση IMO A 689(17)	x		x		
15	Σωσίβιες λέμβοι	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/41 ένν 46	απόφαση IMO A 689(17)	x				x
16	Άκαμπτες λέμβοι έκτακτης ανάγκης	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/47.1 & 2	απόφαση IMO A 689(17)	x				x
17	Πνευστές λέμβοι έκτακτης ανάγκης	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/47	απόφαση IMO A 689(17)	x				x
18	Μέσα καθαίρεσης με αγόμενα και βίντσα (επωτίδες)	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/48.1 & 2	απόφαση IMO A 689(17)	x		x		x
19	Μέσα καθαίρεσης τύπου προσαγωγής	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/48.1 & 3	απόφαση IMO A 689(17)	x		x		
20	Μέσα καθαίρεσης τύπου βαρύτητας	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/48.1 & 4	απόφαση IMO A 689(17)					x

(1) Όταν στην έκτη στήλη σημειώνεται η ενότητα Η, νοείται η ενότητα Η μαζί με το πιστοποιητικό αξιολόγησης σχεδιασμού.

(2) Όταν αναφέρονται οι αποφάσεις IMO, τα περιεχόμενα στα οριζόντια στοιχεία είναι εν μέρει των παραρτημάτων των αποφάσεων και αποκλείονται οι διατάξεις των ίδιων των αποφάσεων.

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε όπου απαιτείται «έγκριση τύπου»	Εφαρμοστέος κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής (1)	Ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας					
					B + Γ	B + Δ	B + E	B + ΣΤ	Z	H
21	Μέσα καθαίρεσης και επιβίβασης	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/48.1 & 5	απόφαση IMO A 689(17)	x				x	
22	Κλίμακες επιβίβασης	κανονισμός III/4 & III,30	κανονισμός III/48.7	απόφαση IMO A 689(17)	x		x			
23	Αντανελαστικά υλικά	κανονισμός III/4	κανονισμός III/30.2.7	απόφαση IMO A 658(16)	x		x			
24	Αμφίδρομες ραδιοτηλεφωνικές	κανονισμός III/4	κανονισμός III/6.2.1	απόφαση IMO A 694(17) απόφαση IMO A 762(18) I-ETS 300.225 IEC 945, σχέδιο IEC 1097-12	x		x		x	
25	Αναμεταδότες ραντάγ SART	κανονισμός III/4	κανονισμός III/6.2.2	απόφαση IMO A 530(13) απόφαση IMO A 697(17) απόφαση IMO A 694(17) IEC 945 & 1097-1 CCIR 628	x		x		x	
26	Ανακλαστήρας Ραντάγ	κανονισμός III/4	κανονισμός III/38.5.1.14 κανονισμός III/41.8.30	απόφαση IMO A 384(X) ISO 8729	x		x		x	

2. Πρόκληση θαλάσσιες ρύπανσης

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός MARPOL 73/78, όπως τροποποιήθηκε όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Εφαρμοστέος κανονισμός MARPOL 73/78, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής	Ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας					
					B + Γ	B + Δ	B + E	B + ΣΤ	Z	H
27	Εξοπλισμός φίλτρου ελαίου (για περιεκτικότητα των αποβλήτων σε έλαιο μέχρι και 15 ppm)	παράρτημα I κανονισμός 16 (4), (5) και (7)	παράρτημα I κανονισμός 16 (1) & (2)	MEPC 60 (33)	x		x		x	

28	Αωγεντές διεπιφανείας ύδατος/ελαίου	παράρτημα I κανονισμός 15 (3) (b)	παράρτημα I κανονισμός 15 (3) (b)	MEPC 5 (XIII)	x	x	x	x	
29	Μετρητές συγγέντρωσης ελαίου	παράρτημα I κανονισμός 16 (5)	παράρτημα I κανονισμός 16 (2)	MEPC 60 (33)	x	x	x	x	
30	Μονάδες επεξεργασίας που προορίζονται για τοποθέτηση σε υφιστάμενο εξοπλισμό διαχωρισμού ύδατος/ελαίου (για περιεκτικότητα των αποβλήτων σε έλαιο μέχρι 15 ppm)	παράρτημα I κανονισμός 16 (5)	παράρτημα I κανονισμός 16 (5)	απόφαση IMO A 444 (XI)	x	x	x	x	
31	Σύστημα παρακολούθησης και ελέγχου της απόρριψης πετρελαίου από πετρελαιοφόρο	παράρτημα IV, κανονισμός 15 (3)	παράρτημα I κανονισμός 15 (3)	απόφαση IMO A 586 (14)	x	x	x	x	
32	Μονάδες επεξεργασίας λιμμάτων	παράρτημα IV, κανονισμός 8 (b)	παράρτημα IV, κανονισμός 8 (b)	MEPC 2 (VI)	x	x	x	x	

3. Πυρασφάλεια

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε, όπου απαιτείται εργασία τύπου	Εφαρμοστέος κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής	Ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας				
					B + Γ	B + Δ	B + E	B + ΣΤ	Z
33	Ανοανάφλεκτα υλικά για αρχικές επικαλύψεις, καταστροφισμάτων	κανονισμός II-2/34.8 κανονισμός II-2/49.3	κανονισμός II-2/34.8 κανονισμός II-2/49.3	απόφαση IMO A 214 (VII) απόφαση IMO A 687 (17) IMO MSC/E/γκ. 549	x				
34	Φορητοί πυροφραβεστήρες	κανονισμός II-2/6.1	κανονισμός II-2/6	EN 3	x		x	x	

(¹) Όταν αναφέρονται οι αποφάσεις IMO, τα περί ών ο λόγος πρότυπα είναι εκείνα που περιέχονται στα οικεία μέρη των παραρτημάτων των αποφάσεων και αποκλείονται οι διατάξεις των ίδιων των αποφάσεων.

4. Εξοπλισμός ναυσιπλοΐας

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε, όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Εφαρμοστέος κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής	Ενότητες για την αξιολόγηση της ποιότητας					
					B + Γ	B + Δ	B + E	B + ΣΤ	Z	H
35	Μαγνητική πυξίδα	κανονισμός V/12 (θ)	κανονισμός V/12 (β)	απόφαση IMO A 382 (X) απόφαση IMO A 394 (17) IEC 945 ISO 449, 2269, 10316	x	x	x	x	x	
36	Γυροσκοπίο	κανονισμός V/12 (θ)	κανονισμός V/12 (δ)	απόφαση IMO A 694 (17) απόφαση IMO A 424 (XI) IEC 945 ISO 8728	x	x	x	x	x	
37	Ραντάρ	κανονισμός V/12 (θ)	κανονισμός V/12 (ζ) κανονισμός V/12 (η)	απόφαση IMO A 477 (XII) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 936 & 945	x	x	x	x	x	
38	Βοηθήματα υποτύπωσης (ARPA)	κανονισμός V/12 (θ)	κανονισμός V/12 (ι)	απόφαση IMO A 422 (XI) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 872	x	x	x	x	x	
39	Ηχοβολιστική συσκευή (βυθόμετρο)	κανονισμός V/12 (θ)	κανονισμός V/12 (κ)	απόφαση IMO A 224 (VII) απόφαση IMO A 694 (17) ISO 9875 IEC 945	x	x	x	x	x	
40	Δρομόμετρο	κανονισμός V/12 (θ)	κανονισμός V/12 (λ)	απόφαση IMO A 478 (XII) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1023	x	x	x	x	x	
41	Ενδείκτης στροφής	κανονισμός V/12 (θ)	κανονισμός V/12 (ν)	απόφαση IMO A 526 (13) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945	x	x	x	x	x	

42	Ραδιογωνιόμετρο	κανονισμός V/12 (Q)	κανονισμός V/12 (O)	απόφαση IMO A 665 (16) απόφαση IMO A 694 (17)		x	x	x	x	x
43	Omega	κανονισμός V/12 (Q)	κανονισμός V/12 (O)	απόφαση IMO A 479 (XII) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1010		x	x	x	x	x
44	Loran-C	κανονισμός V/12 (Q)	κανονισμός V/12 (O)	απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1075		x	x	x	x	x
45	Εξοπλισμός ναυσιπλοΐας Decca	κανονισμός V/12 (Q)	κανονισμός V/12 (O)	απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1135		x	x	x	x	x
46	GPS	κανονισμός V/12 (Q)	κανονισμός V/12 (O)	απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 σχέδιο IEC 1108-1		x	x	x	x	x

5. Εξοπλισμός ραδιοεπικοινωνίας

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε, όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Εφαρμοστέος κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής	Ενότητες για την αξιολόγηση της ποιότητας						
					B + Γ	B + Δ	B + E	B + ΣΤ	Z	H	
47	Ραδιοεγκατάσταση VHF για εκπομπή και λήψη ψηφιακής επικοινωνίας κλήσης (DSC) και ραδιοτηλεφωνία	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.1	απόφαση IMO A 524 (13) απόφαση IMO A 609 (15) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-7 ITU-R 493, 541 ETS 300 162		x	x	x	x	x	
48	Δέκτης φωνιακής ψηφιακής επικοινωνίας κλήσης VHF	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.2	απόφαση IMO A 609 (15) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-8 ITU-R 493, 541 ETS 300 338 ETS 300.162		x	x	x	x	x	

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε, όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Εφαρμοστέος κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής	Ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας					
					B + Γ	B + Δ	B + E	B + ΣΤ	Z	H
49	Αναμεταδότης ραντάρ Sart	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.3	απόφαση IMO A 530 (13) απόφαση IMO A 697 (17) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-1 ITU-R 628		x	x	x	x	
50	Δέκτης Navtex	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.4	απόφαση IMO A 525 (13) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-6 ITU-R 540 & 625 ETS 300 065		x	x	x	x	
51	Δέκτης EGC	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.5	απόφαση IMO A 570 (14) απόφαση IMO A 664 (16) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 σχέδιο IEC 1097-4 ETS 300 460		x	x	x	x	
52	Εξοπλισμός υψηλής συχνότητας για λήψη πληροφοριών ναυτικής ασφαλείας (MSI) (δέκτης NBDP υψηλής συχνότητας)	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.5	απόφαση IMO A 700 (17) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & σχέδιο 1097-11 ITU-R 491, 492, 625, 688 ETS 300 067 ETS 300 067/A1		x	x	x	x	
53	Ραδιοάραοι ένδειξης θέσης κινδύνου στα 406 MHz (EPIRB 406 MHz)	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.6	απόφαση IMO-A 662 (16) απόφαση IMO A 763 (18) απόφαση IMO A 696 (17) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-2 ITU-R 633 ETS 300 066		x	x	x	x	

54	Ραδιοφάροι ένδειξης θέσης κινδύνου (EPIRB) στη ζώνη L	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.1.6	απόφαση IMO A 661 (16) απόφαση IMO A 662 (16) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 σχέδιο IEC 1097-5 ITU-R 632 Εγχειρίδιο οριζιαίου συστήματος INMARSAT (SDM) ETS 300 372	x	x	x	x	x
55	Δέκτης φυλακής ραδιοηλεκτρονικής συχνότητας στα 2182 kHz	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.2	απόφαση IMO A 383 (X) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-15 ETS 300 441 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
56	Γεννήτρια ραδιοηλεκτρονικών σημάτων συναγερμού δύο ακουστικών τόνων	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/7.3	απόφαση IMO A 421 (XI) απόφαση IMO A 571 (14) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 IEC 1097-9 ETS 300 373 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
57	Ραδιοεγκατάσταση MF για εκπομπή και λήψη ψηφιακής επλεκτικής κλήσης (DSC) και ραδιοηλεκτρονία	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/9.1.1 κανονισμός IV/10.1.2	απόφαση IMO A 610 (15) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338 UIT-R M 219	x	x	x	x	x
58	Ραδιοηλεκτρονικός δέκτης φυλακής MF ψηφιακής επλεκτικής κλήσης	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/9.1.1 κανονισμός IV/10.1.2	απόφαση IMO A 610 (15) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493, 541 ETS 300 373 ETS 300 338	x	x	x	x	x

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε, όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Εφαρμοστέος κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε	Διεθνή πρότυπα δοκιμής	Ενότητες για την αξιολόγηση της ποιότητας					
					B + Γ	B + Δ	B + E	B + ΣΤ	Z	H
59	Επίγειος σταθμικός πλοίου INMARSAT-A	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/10.1.1	απόφαση IMO A 570 (14) απόφαση IMO A 698 (17) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 Εγχειρίδιο ορισμού συστήματος INMARSATR (SDM)		x	x	x	x	
60	Επίγειος σταθμικός πλοίου INMARSAT-C	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/10.1.1	απόφαση IMO A 570 (14) απόφαση IMO A 663 (16) απόφαση IMO A 664 (16) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 Εγχειρίδιο ορισμού συστήματος INMARSAT (SDM) σχέδιο IEC 1097-4 ETS 300 460		x	x	x	x	
61	Ραδιοεγκατάσταση MF/HF για εκπομπή και λήψη ψηφιακής επλεκτικής κλήσης (DSC), NBDP και θαλάσσια λεφφονία	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/10.2.1	απόφαση IMO A 613 (15) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-9 & 1097-11 ITU-R 493, 541, 476, 492, 625 ETS 300 067 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	
62	Ραδιοηλεκτρονικός δέκτης φυλακικής MF/HF ψηφιακής επλεκτικής κλήσης (DSC)	κανονισμός IV/14	κανονισμός IV/10.2.2	απόφαση IMO A 613 (15) απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 & 1097-3 & 1097-10 ITU-R 493 ETS 300 373 ETS 300 338		x	x	x	x	

Παράρτημα Α.2: Εξοπλισμός για τον οποίο δεν υπάρχουν ακόμη αναλυτικά πρότυπα δοκιμής στους διεθνείς κανονισμούς

1. Σωστικά μέσα

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Διεθνή δοκιμής
1	Μέσα εκκένωσης, καθαίρεσης ολισθητήρων και επιβίβασης	κανονισμός III/48.5	
2	Μέσα καθαίρεσης σωσίβιων σχεδίων	κανονισμός III/4 & III,30	απόφαση IMO A 689 (17)

2. Πυρασφάλεια

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Διεθνή δοκιμής
3	Υλικά εκτός από χάλυβα για σωλήνες που διαπερνούν τμήματα κλάσεως «Α» ή «Β»	κανονισμός II-2/18.2.1	Για πλαστικούς σωλήνες: απόφαση IMO A 753 (18)
4	Υλικά εκτός από χάλυβα για σωλήνες μεταφοράς πετρελαίου ή μαζούτ	κανονισμός II-2/18.2.2	
5	Μη φορητοί και μεταφερτοί πυροσβεστήρες	κανονισμός II-2/6.1 κανονισμός II-2/7.1.3, 7.2.3 & 7.3.1	
6	Αναπνευστική συσκευή πυροσβέστη	κανονισμός II-2/17.1.2	
7	Συστήματα ραντιστήρα (μόνον όσον αφορά τις κεφαλές ραντιστήρα και τη μέθοδο αυτόματου ραντισμού και συναγερμού)	κανονισμός II-2/12.3, 36.1.2 & 36.2 κανονισμός 41-2 παρ. 5 & 52.2	ISO 6182
8	Ακροσωλήνια μόνιμων συστημάτων κατάσβεσης πυρκαϊάς με ραντισμό νερού υπό πίεση στους χώρους μηχανών	κανονισμός II-2/10.1	
9	Ακροσωλήνια μόνιμων συστημάτων κατάσβεσης πυρκαϊάς με ραντισμό νερού υπό πίεση σε χώρους ειδικής κατηγορίας	κανονισμός II-2/37.1.3	απόφαση IMO A 123 (V)
10	Εξοπλισμός εκκίνησης ηλεκτρογεννητριών υπό συνθήκες ψύχους (μηχανισμοί εκκίνησης)	κανονισμός II-1/44.2	
11	Εύκαμπτοι πυροσβεστικοί σωλήνες	κανονισμός II-2/4.7.1	

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Διεθνή δοκιμής
12	Ακροσωλήνια διπλής χρήσεως	κανονισμός II-2/4.8.4 κανονισμός II-2/41-2 παράγραφος 1.5	
13	Ηλεκτρικός φανός ασφαλείας	κανονισμός II-2/17.1.1.4	
14	Ανιχνευτές καπνού	κανονισμός II-2/13.3.2	
15	Ανιχνευτές θερμότητας	κανονισμός II-2/13.3.3	
16	Κίνδυνοι τοξικότητας και έκρηξης της πρωτογενούς επικάλυψης των καταστρωμάτων	κανονισμός II-2/34.8 κανονισμός II-2/49.3	απόφαση IMO A 687 (17)
17	Πυροστεγή διαφράγματα και καταστρώματα κλάσεως «Α», «Β» και «F»	κανονισμός II-2/3.3.5 κανονισμός II-2/3.4.4	απόφαση IMO A 754 (18)
18	Μηχανισμοί για την πρόληψη της μετάδοσης της φλόγας σε δεξαμενές φορτίου πετρελαιοφόρων	κανονισμός II-2/59.1.5 κανονισμός II-2/59.1.9.4 & 59.2	IMO MSC/έγκριση 373/αναθεώρηση 1 IMO MSC/έγκριση 450/αναθεώρηση 1
19	Άκαυστα υλικά που χρησιμοποιούνται σε τμήματα κλάσεως «Α», «Β» και «C»	κανονισμός II-2/3.1 κανονισμός II-2/3.3.4 κανονισμός II-2/3.4.3 κανονισμός II-2/3.5	απόφαση IMO A 472 (XII)

3. Εξοπλισμός ραδιοεπικοινωνίας

Αριθ. είδους	Περιγραφή είδους	Κανονισμός SOLAS 74, όπως τροποποιήθηκε όπου απαιτείται έγκριση τύπου	Διεθνή δοκιμής
20	Ραδιοφάροι ένδειξης θέσης κινδύνου στα VHF	κανονισμός IV/14	απόφαση IMO A 612(15) απόφαση IMO A 662 απόφαση IMO A 694 (17) IEC 945 ITU-R 693

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας

ΕΞΕΤΑΣΗ «ΤΥΠΟΥ ΕΚ» (ενότητα Β)

1. Ένας κοινοποιημένος οργανισμός διαπιστώνει και βεβαιώνει ότι ένα δείγμα, αντιπροσωπευτικό της σχετικής παραγωγής, πληροί τις διατάξεις των διεθνών πράξεων που ισχύουν γι' αυτό.
2. Η αίτηση εξέτασης «τύπου ΕΚ» υποβάλλεται από τον κατασκευαστή ή τον εγκατεστημένο στην Κοινότητα εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του σε έναν κοινοποιημένο οργανισμό της επιλογής του.

Η αίτηση περιλαμβάνει:

- το όνομα και τη διεύθυνση του κατασκευαστή και, εφόσον η αίτηση υποβάλλεται από τον εντολοδόχο, το όνομα και τη διεύθυνση του εντολοδόχου αυτού,
- γραπτή δήλωση ότι η ίδια αίτηση δεν έχει υποβληθεί ταυτοχρόνως και σε άλλο κοινοποιημένο οργανισμό,
- Τον τεχνικό φάκελο που περιγράφεται στην παράγραφο 3.

Ο αιτών θέτει στη διάθεση του κοινοποιημένου οργανισμού ένα δείγμα, αντιπροσωπευτικό της εν λόγω παραγωγής, το οποίο στο εξής ονομάζεται «τύπος» (1). Ο κοινοποιημένος οργανισμός μπορεί να ζητά και άλλα δείγματα, εφόσον αυτό απαιτείται για τη διεξαγωγή του προγράμματος δοκιμών.

3. Ο τεχνικός φάκελος πρέπει να επιτρέπει να αξιολογείται η πιστότητα του προϊόντος προς τις απαιτήσεις των οικείων διεθνών πράξεων. Πρέπει να καλύπτει, στο βαθμό που αυτό απαιτείται για την αξιολόγηση, το σχεδιασμό, το κατασκευαστικό πρότυπο, την κατασκευή, την εγκατάσταση και τη λειτουργία του προϊόντος σύμφωνα με την περιγραφή της τεχνικής τεκμηρίωσης που περιέχεται στο προσάρτημα του παρόντος παραρτήματος.
4. Ο κοινοποιημένος οργανισμός:
 - 4.1. εξετάζει τον τεχνικό φάκελο και επαληθεύει ότι ο τύπος έχει κατασκευαστεί σύμφωνα με τον τεχνικό φάκελο,
 - 4.2. διεξάγει ή αναθέτει σε τρίτους τη διεξαγωγή των καταλλήλων ελέγχων και των απαραίτητων δοκιμών ώστε να ελέγξει κατά πόσον έχουν όντως τηρηθεί οι οικείες διεθνείς απαιτήσεις,
 - 4.3. συμφωνεί με τον αιτούντα τον τόπο στον οποίο θα διεξαχθούν οι έλεγχοι και οι δοκιμές.
5. Σε περιπτώσεις όπου ο τύπος πληροί τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις, ο κοινοποιημένος οργανισμός χορηγεί στον αιτούντα βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ». Η βεβαίωση περιέχει το όνομα και τη διεύθυνση του κατασκευαστή, τα λεπτομερή στοιχεία του εξοπλισμού, τα συμπεράσματα του ελέγχου, τις προϋποθέσεις ισχύος του πιστοποιητικού και τα στοιχεία αναγνώρισης του εγκεκριμένου τύπου.

Ο κοινοποιημένος οργανισμός προσαρτά στη βεβαίωση κατάλογο των σημαντικών τμημάτων του τεχνικού φακέλου και φυλάσσει αντίγραφο του καταλόγου αυτού.

Σε περίπτωση που οργανισμός δεν χορηγεί στον κατασκευαστή βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ», παραθέτει λεπτομερώς τους λόγους.

Όταν κατασκευαστής υποβάλλει νέα αίτηση έγκρισης τύπου για εξοπλισμό για τον οποίο του έχουν αρνηθεί το πιστοποιητικό τύπου, ο φάκελος που υποβάλλει στον κοινοποιημένο οργανισμό πρέπει να περιέχει όλα τα σχετικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων των αρχικών εκθέσεων δοκιμών, αναλυτικής έκθεσης των λόγων της παλαιότερης άρνησης και λεπτομέρειες όλων των αλλαγών που έχουν επέλθει στον εξοπλισμό.

(1) Ένας τύπος μπορεί να καλύπτει διάφορες παραλλαγές του προϊόντος, εφόσον οι διαφορές μεταξύ των παραλλαγών δεν επηρεάζουν το επίπεδο ασφαλείας και τις άλλες απαιτήσεις επιδόσεων του προϊόντος.

6. Οι αιτών ενημερώνει τον κοινοποιημένο οργανισμό που έχει στην κατοχή του τον τεχνικό φάκελο της βεβαίωσης «τύπου ΕΚ» για οποιαδήποτε τροποποίηση του εγκεκριμένου προϊόντος για την οποία πρέπει να χορηγηθεί νέα έγκριση όταν οι τροποποιήσεις αυτές μπορούν να επηρεάσουν την πιστότητα προς τις βασικές απαιτήσεις ή προς τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις για τη χρήση του προϊόντος. Η νέα αυτή έγκριση χορηγείται υπό μορφή προσθήκης στην αρχική βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ».
7. Κάθε κοινοποιημένος οργανισμός κοινοποιεί κατόπιν αιτήσεως στις αρχές των κρατών μελών της σημαίας και στους άλλους κοινοποιημένους οργανισμούς τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν τις βεβαιώσεις εξέτασης «τύπου ΕΚ» και τις προσθήκες που χορηγούνται και ανακαλούνται.
8. Οι υπόλοιποι κοινοποιημένοι οργανισμοί μπορούν να λαμβάνουν αντίγραφα των βεβαιώσεων εξέτασης «τύπου ΕΚ» ή/και των προσθηκών τους. Τα παραρτήματα φυλάσσονται στη διάθεση των υπόλοιπων κοινοποιημένων οργανισμών.
9. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του φυλάσσει, μαζί με τον τεχνικό φάκελο, αντίγραφο των βεβαιώσεων εξέτασης «τύπου ΕΚ» και των σχετικών συμπληρωμάτων για περίοδο τουλάχιστον δέκα ετών από την τελευταία ημερομηνία κατασκευής του προϊόντος.

ΠΙΣΤΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟ (ενότητα Γ)

1. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του βεβαιώνει και δηλώνει ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι σύμφωνα προς τον τύπο που περιγράφεται στη βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ» και πληρούν τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του επιθέτει το σήμα σε κάθε προϊόν και συντάσσει γραπτή δήλωση πιστότητας.
2. Ο κατασκευαστής λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε η διαδικασία κατασκευής να εξασφαλίζει την πιστότητα των κατασκευαζομένων προϊόντων προς τον τύπο που περιγράφεται στη βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ» και προς τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις.
3. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του φυλάσσει αντίγραφο της δήλωσης πιστότητας για περίοδο τουλάχιστον δέκα ετών από την τελευταία ημερομηνία κατασκευής του προϊόντος.

ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ (ενότητα Δ)

1. Ο κατασκευαστής ο οποίος πληροί τις υποχρεώσεις της παραγράφου 2 βεβαιώνει και δηλώνει ότι τα συγκεκριμένα προϊόντα είναι σύμφωνα προς τον τύπο που περιγράφεται στη βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ». Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του επιθέτει το σήμα σε κάθε προϊόν και συντάσσει γραπτή δήλωση πιστότητας. Το σήμα συνοδεύεται από το αναγνωριστικό σύμβολο του κοινοποιημένου οργανισμού ο οποίος είναι υπεύθυνος για την επιτήρηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4.
2. Ο κατασκευαστής πρέπει να εφαρμόζει εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας της παραγωγής, να διενεργεί επιθεώρηση και δοκιμές των τελικών προϊόντων όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 και υπόκειται στην επιτήρηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4.
3. Σύστημα ποιότητας
- 3.1. Ο κατασκευαστής υποβάλλει, για τα σχετικά προϊόντα, αίτηση αξιολόγησης του συστήματος ποιότητας σε κοινοποιημένο οργανισμό της εκλογής του.

- Η αίτηση αυτή περιέχει:
- όλες τις κατάλληλες πληροφορίες για την κατηγορία των προβλεπόμενων προϊόντων,
 - τον φάκελο του συστήματος ποιότητας,
 - ενδεχομένως, τον τεχνικό φάκελο σχετικά με τον εγκεκριμένο τύπο και αντίγραφο της βεβαίωσης εξέτασης «τύπου ΕΚ».
- 3.2. Το σύστημα ποιότητας πρέπει να διασφαλίζει την πιστότητα των προϊόντων προς τον τύπο που περιγράφεται στη βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ».
- Όλα τα στοιχεία, απαιτήσεις και διατάξεις που εφαρμόζει ο κατασκευαστής πρέπει να συγκεντρώνονται συστηματικά σε φάκελο υπό μορφή γραπτών μέτρων, διαδικασιών και οδηγιών. Ο φάκελος πρέπει να επιτρέπει την ενιαία ερμηνεία των προγραμμάτων, σχεδίων, εγχειριδίων και φακέλων ποιότητας.
- Ο φάκελος περιέχει ιδίως κατάλληλη περιγραφή:
- των ποιοτικών στόχων, του οργανογράμματος, των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων των στελεχών όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων,
 - των μεθόδων κατασκευής, των τεχνικών ελέγχου και της διασφάλισης της ποιότητας και των συστηματικών διαδικασιών και δραστηριοτήτων που θα χρησιμοποιηθούν,
 - των εξετάσεων και των δοκιμών που θα διεξάγονται πριν, κατά και μετά την κατασκευή, και της συχνότητας διεξαγωγής τους,
 - των φακέλων ποιότητας, όπως τις εκθέσεις επιθεώρησης και τα στοιχεία δοκιμών και βαθμονόμησης, τις εκθέσεις προσόντων του αρμόδιου προσωπικού κ.λπ.,
 - των μέσων επιτήρησης που επιτρέπουν να ελέγχεται η επίτευξη της απαιτούμενης ποιότητας των προϊόντων και η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος ποιότητας.
- 3.3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας για να διαπιστώσει αν ανταποκρίνεται προς τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 και τεκμαίρει ότι τα συστήματα ποιότητας που εφαρμόζουν το αντίστοιχο εναρμονισμένο πρότυπο ανταποκρίνονται προς τις απαιτήσεις αυτές.
- Η ομάδα ελεγκτών περιλαμβάνει ένα τουλάχιστον μέλος το οποίο έχει, ως αξιολογητής, πείρα της τεχνολογίας του σχετικού προϊόντος. Η διαδικασία αξιολόγησης περιλαμβάνει επίσκεψη επιθεώρησης στις εγκαταστάσεις του κατασκευαστή.
- Η απόφαση κοινοποιείται στον κατασκευαστή και περιλαμβάνει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.
- 3.4. Ο κατασκευαστής αναλαμβάνει τη δέσμευση να πληροί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το σύστημα ποιότητας, όπως έχει εγκριθεί, και να το συντηρεί ώστε να παραμένει κατάλληλο και αποτελεσματικό.
- Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του ενημερώνει τον κοινοποιημένο οργανισμό ο οποίος ενέκρινε το σύστημα ποιότητας για κάθε μελετώμενη προσαρμογή του συστήματος ποιότητας.
- Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί τις προτεινόμενες τροποποιήσεις και αποφασίζει κατά πόσον το τροποποιημένο σύστημα ποιότητας θα εξακολουθεί να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 ή κατά πόσον πρέπει να γίνει νέα αξιολόγηση.
- Ο κοινοποιημένος οργανισμός κοινοποιεί την απόφασή του στον κατασκευαστή. Η κοινοποίηση περιέχει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.
4. Επιτήρηση υπό την ευθύνη του κοινοποιημένου οργανισμού
- 4.1. Σκοπός της επιτήρησης είναι να διασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής πληροί ορθά τις υποχρεώσεις οι οποίες προκύπτουν από το εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας.
- 4.2. Ο κατασκευαστής επιτρέπει, στον κοινοποιημένο οργανισμό, την πρόσβαση, για λόγους επιθεώρησης, στους χώρους κατασκευής, επιθεώρησης, δοκιμών και αποθήκευσης και του παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, και ιδίως:
- τον φάκελο του συστήματος ποιότητας,
 - τους φακέλους ποιότητας, όπως τις εκθέσεις δοκιμών και βαθμονόμησης, τις εκθέσεις προσόντων του αρμόδιου προσωπικού κ.λπ.
- 4.3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός διεξάγει, κατά τακτά διαστήματα, ελέγχους για να βεβαιώνεται ότι ο κατασκευαστής διατηρεί και εφαρμόζει το σύστημα ποιότητας και χορηγεί έκθεση ελέγχου στον κατασκευαστή.

- 4.4. Επιπλέον, ο κοινοποιημένος οργανισμός μπορεί να πραγματοποιεί αφηνιδιαστικές επισκέψεις στον κατασκευαστή για να διεξάγει ή να αναθέσει σε τρίτους δοκιμές για να εξακριβωθεί η ορθή λειτουργία του συστήματος ποιότητας, εφόσον είναι αναγκαίο. Ο κοινοποιημένος οργανισμός χορηγεί στον κατασκευαστή έκθεση επίσκεψης και, αν πραγματοποιήθηκε δοκιμή, έκθεση δοκιμής.
5. Ο κατασκευαστής διατηρεί στη διάθεση των εθνικών αρχών για τουλάχιστον δέκα έτη από την τελευταία ημερομηνία κατασκευής του προϊόντος:
 - το φάκελο που προβλέπεται στην παράγραφο 3.1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση,
 - τις βελτιώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3.4 δεύτερο εδάφιο,
 - τις αποφάσεις και εκθέσεις του κοινοποιημένου οργανισμού που προβλέπονται στις παραγράφους 3.4 τελευταίο εδάφιο και στις παραγράφους 4.3 και 4.4.
6. Κάθε κοινοποιημένος οργανισμός κοινοποιεί κατόπιν αιτήσεως στις αρχές των κρατών μελών της σημαίας και στους άλλους κοινοποιημένους οργανισμούς τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν τις εγκρίσεις συστημάτων ποιότητας που χορηγούνται και ανακαλούνται.

ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (ενότητα E)

1. Ο κατασκευαστής ο οποίος πληροί τις υποχρεώσεις της παραγράφου 2 βεβαιώνεται και δηλώνει ότι τα σχετικά προϊόντα είναι σύμφωνα προς τον τύπο που περιγράφεται στη βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ». Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του επιθέτει το σήμα σε κάθε προϊόν και συντάσσει γραπτή δήλωση πιστότητας. Το σήμα συνοδεύεται από το αναγνωριστικό σύμβολο του κοινοποιημένου οργανισμού ο οποίος είναι υπεύθυνος για την επιτήρηση που προβλέπεται στην παράγραφο 4.
2. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας για την τελική επιθεώρηση του προϊόντος και τις δοκιμές, όπως ορίζει η παράγραφος 3, και υπόκειται στην επιτήρηση που προβλέπεται στην παράγραφο 4.
3. Σύστημα ποιότητας
- 3.1. Ο κατασκευαστής υποβάλλει για τα εν λόγω προϊόντα αίτηση αξιολόγησης του συστήματός του ποιότητας σε κοινοποιημένο οργανισμό της εκλογής του.

Η αίτηση περιλαμβάνει:

 - όλες τις κατάλληλες πληροφορίες για την κατηγορία προϊόντων,
 - τον φάκελο του συστήματος ποιότητας,
 - ενδεχομένως, τον τεχνικό φάκελο του εγκεκριμένου τύπου και αντίγραφο της βεβαίωσης εξέτασης «τύπου ΕΚ».
- 3.2. Στα πλαίσια του συστήματος ποιότητας, κάθε προϊόν εξετάζεται και διεξάγονται κατάλληλες δοκιμές προκειμένου να διαπιστωθεί η πιστότητά του προς τις σχετικές διεθνείς απαιτήσεις. Όλα τα στοιχεία, απαιτήσεις και διατάξεις που εφαρμόζει ο κατασκευαστής πρέπει να περιέχονται, κατά συστηματικό και τακτικό τρόπο, σε ένα φάκελο, υπο μορφή γραπτών μέτρων, διαδικασιών και οδηγιών. Ο φάκελος αυτός του συστήματος ποιότητας επιτρέπει την ενιαία ερμηνεία των προγραμμάτων, σχεδίων, εγχειριδίων και φακέλων ποιότητας.

Ο φάκελος περιέχει ιδίως κατάλληλη περιγραφή:

 - των ποιοτικών στόχων, του οργανογράμματος, των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων των στελεχών όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων,
 - των ελέγχων και των δοκιμών μετά την κατασκευή,
 - των μέσων παρακολούθησης της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος ποιότητας,
 - των φακέλων ποιότητας, όπως εκθέσεις επιθεώρησης και στοιχεία δοκιμών, στοιχεία βαθμολόγησης, εκθέσεις προσόντων του αρμόδιου προσωπικού κ.λπ.

- 3.3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας για να διαπιστώσει αν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που αναφέρονται στο σημείο 3.2 και τεκμαίρει ότι τα συστήματα ποιότητας τα οποία εφαρμόζουν το σχετικό εναρμονισμένο πρότυπο ανταποκρίνονται προς τις απαιτήσεις αυτές.
- Η ομάδα ελεγκτών περιλαμβάνει ένα τουλάχιστον μέλος, με πείρα της τεχνολογίας του εν λόγω προϊόντος. Η διαδικασία αξιολόγησης περιλαμβάνει επίσκεψη στις εγκαταστάσεις του κατασκευαστή.
- Η απόφαση κοινοποιείται στον κατασκευαστή και περιλαμβάνει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.
- 3.4. Ο κατασκευαστής αναλαμβάνει να πληροί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το σύστημα ποιότητας, ως έχει εγκριθεί, και να το διατηρεί κατάλληλο και αποτελεσματικό.
- Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του ενημερώνουν τον κοινοποιημένο οργανισμό ο οποίος ενέκρινε το σύστημα ποιότητας για κάθε προβλεπόμενη προσαρμογή του συστήματος ποιότητας.
- Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί τις προτεινόμενες τροποποιήσεις και αποφασίζει κατά πόσον το τροποποιημένο σύστημα ποιότητας θα εξακολουθεί να πληροί τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 ή κατά πόσον είναι απαραίτητη νέα αξιολόγηση.
- Ο κοινοποιημένος οργανισμός κοινοποιεί την απόφασή του στον κατασκευαστή. Η κοινοποίηση περιέχει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.
4. Επιτήρηση υπ' ευθύνη του κοινοποιημένου οργανισμού
- 4.1. Ο σκοπός της επιτήρησης είναι να διασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής πληροί τις υποχρεώσεις από το εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας.
- 4.2. Ο κατασκευαστής επιτρέπει στον κοινοποιημένο οργανισμό την πρόσβαση για λόγους επιθεώρησης στους χώρους επιθεώρησης, δοκιμών και αποθήκευσης και του παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, και ιδίως:
- το φάκελο του συστήματος ποιότητας,
 - τον τεχνικό φάκελο,
 - τους φακέλους ποιότητας, όπως εκθέσεις επιθεώρησης και στοιχεία δοκιμών, στοιχεία βαθμολόγησης, εκθέσεις προσόντων του αρμόδιου προσωπικού κ.λπ.
- 4.3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός διεξάγει τακτικούς ελέγχους για να βεβαιώνεται ότι ο κατασκευαστής διατηρεί και εφαρμόζει το σύστημα ποιότητας και χορηγεί στον κατασκευαστή έκθεση ελέγχου.
- 4.4. Επιπλέον, ο κοινοποιημένος οργανισμός μπορεί να πραγματοποιεί αφηνιδιαστικές επισκέψεις στον κατασκευαστή για να διεξάγει ή να αναθέσει τη διεξαγωγή δοκιμών καλής λειτουργίας του συστήματος ποιότητας. Αν είναι απαραίτητο, παρέχει στον κατασκευαστή έκθεση επίσκεψης και τυχόν έκθεση δοκιμής.
5. Ο κατασκευαστής διατηρεί στη διάθεση των εθνικών αρχών για τουλάχιστον δέκα έτη από την τελευταία ημερομηνία κατασκευής του προϊόντος:
- τον φάκελο που προβλέπεται στο σημείο 3.1 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση,
 - τις βελτιώσεις που προβλέπονται στο δεύτερο εδάφιο του σημείου 3.4,
 - τις αποφάσεις και εκθέσεις του κοινοποιημένου οργανισμού που προβλέπονται στο σημείο 3.4 τελευταίο εδάφιο και στα σημεία 4.3 και 4.4.
6. Κάθε κοινοποιημένος οργανισμός κοινοποιεί κατόπιν αιτήσεως στις αρχές των κρατών μελών της σημαίας και στους άλλους κοινοποιημένους οργανισμούς πληροφορίες που αφορούν τις εγκρίσεις συστημάτων ποιότητας που χορηγούνται και ανακαλούνται.

ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΕΠΙ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ (ενότητα ΣΤ)

1. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του ελέγχει και δηλώνει ότι τα προϊόντα που υποβλήθηκαν στις διατάξεις της παραγράφου 3 είναι σύμφωνα προς τον τύπο που περιγράφεται στο πιστοποιητικό εξέτασης «τύπου ΕΚ».
2. Ο κατασκευαστής μεριμνά ώστε η διαδικασία κατασκευής να εξασφαλίζει την πιστότητα των προϊόντων προς τον τύπο που περιγράφεται στο πιστοποιητικό εξέτασης «τύπου ΕΚ». Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του επιθέτει το σήμα σε κάθε προϊόν και συντάσσει δήλωση πιστότητας.
3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός πραγματοποιεί τις κατάλληλες εξετάσεις και δοκιμές προκειμένου να εξακριβώσει κατά πόσο το προϊόν είναι σύμφωνο με τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις, είτε με έλεγχο και δοκιμή κάθε προϊόντος, ως ορίζεται στο σημείο 4, είτε δειγματοληπτικώς ως ορίζεται στο σημείο 5, κατ' επιλογή του κατασκευαστή.
- 3α. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του φυλάσσει αντίγραφο της δήλωσης πιστότητας για περίοδο τουλάχιστον δέκα ετών από την τελευταία ημερομηνία κατασκευής του προϊόντος.
4. Εξακρίβωση με εξέταση και δοκιμή του κάθε προϊόντος
 - 4.1. Όλα τα προϊόντα εξετάζονται ατομικά και διεξάγονται κατάλληλες δοκιμές προκειμένου να επαληθευθεί η πιστότητά τους προς τον τύπο, όπως περιγράφεται στη βεβαίωση εξέτασης «τύπου ΕΚ».
 - 4.2. Ο κοινοποιημένος οργανισμός επιθέτει ή φροντίζει να επιτεθεί το αναγνωριστικό σύμβολό του σε κάθε εγκεκριμένο προϊόν και συντάσσει γραπτή βεβαίωση πιστότητας σχετικά με τις πραγματοποιηθείσες δοκιμές.
 - 4.3. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του πρέπει να μπορεί να επιδείξει στην αρχή του κράτους της σημαίας, εφόσον του ζητηθεί, τις βεβαιώσεις πιστότητας που του χορήγησε ο κοινοποιημένος οργανισμός.
5. Δειγματοληπτικός έλεγχος
 - 5.1. Ο κατασκευαστής παρουσιάζει τα προϊόντα του υπό μορφή ομοιογενών παρτίδων και φροντίζει ώστε η διαδικασία κατασκευής να εξασφαλίζει ομοιογένεια της κάθε παρτίδας.
 - 5.2. Όλα τα προϊόντα διατίθενται για εξακρίβωση υπό τη μορφή ομοιογενών παρτίδων. Από κάθε παρτίδα λαμβάνεται τυχαίο δείγμα που εξετάζεται μεμονωμένα και διεξάγονται κατάλληλες δοκιμές προκειμένου να διασφαλισθεί η πιστότητά τους προς τις σχετικές διεθνείς απαιτήσεις και να αποφασιστεί η αποδοχή ή απόρριψη της παρτίδας.
 - 5.3. Για τις παρτίδες που εγκρίνονται, ο κοινοποιημένος οργανισμός επιθέτει ή φροντίζει να επιτεθεί το αναγνωριστικό του σύμβολο σε κάθε προϊόν και συντάσσει γραπτό πιστοποιητικό πιστότητας σχετικά με τις διεξαχθείσες δοκιμές. Όλα τα προϊόντα της παρτίδας μπορούν να διατίθενται στην αγορά, εκτός από εκείνα τα οποία διαπιστώθηκε ότι δεν είναι σύμφωνα προς τον τύπο.

Εάν μια παρτίδα απορριφθεί, ο αρμόδιος κοινοποιημένος οργανισμός ή αρμόδια αρχή φροντίζει να εμποδίσει τη διάθεσή της στην αγορά. Στην περίπτωση συχνής απόρριψης παρτίδων, ο εξουσιοδοτημένος οργανισμός μπορεί να αναστέλλει το δειγματοληπτικό έλεγχο.

Ο κατασκευαστής μπορεί, υπ' ευθύνη του κοινοποιημένου οργανισμού, να επιθέτει το αναγνωριστικό σύμβολό του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κατασκευής.
- 5.4. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του πρέπει να είναι σε θέση να επιδείξει στην αρχή του κράτους της σημαίας εφόσον του ζητηθεί, τις βεβαιώσεις πιστότητας του κοινοποιημένου οργανισμού.

ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΑΝΑ ΜΟΝΑΔΑ (ενότητα Ζ)

1. Ο κατασκευαστής βεβαιώνει και δηλώνει ότι το προϊόν, το οποίο έλαβε τη βεβαίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, είναι σύμφωνο προς τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του επιθέτει το σήμα στο προϊόν και συντάσσει δήλωση πιστότητας.
2. Ο κοινοποιημένος οργανισμός εξετάζει το προϊόν και διεξάγει τις κατάλληλες δοκιμές προκειμένου να εξακριβωθεί η πιστότητά του προς τις σχετικές διεθνείς απαιτήσεις. Ο κοινοποιημένος οργανισμός επιθέτει ή φροντίζει να επιθεθεί ο αναγνωριστικός του αριθμός στο εγκεκριμένο προϊόν και συντάσσει βεβαίωση πιστότητας σχετική με τις διεξαχθείσες δοκιμές.
3. Ο τεχνικός φάκελος αποσκοπεί στο να καταστήσει δυνατή την αξιολόγηση της πιστότητας προς τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις και την κατανόηση του σχεδιασμού, της κατασκευής και της λειτουργίας του προϊόντος.

ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ (ενότητα Η)

1. Ο κατασκευαστής ο οποίος πληροί τις υποχρεώσεις της παραγράφου 2 βεβαιώνει και δηλώνει ότι τα προϊόντα πληρούν τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις. Ο κατασκευαστής ή ο εγκατεστημένος στην Κοινότητα εντολοδόχος του επιθέτει το σήμα σε κάθε προϊόν και συντάσσει γραπτή δήλωση πιστότητας. Το σήμα συνοδεύεται από το αναγνωριστικό σύμβολο του κοινοποιημένου οργανισμού που είναι υπεύθυνος για την επιτήρηση που αναφέρεται στο σημείο 4.
2. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας για το σχεδιασμό, την κατασκευή, την τελική επιθεώρηση και τη δοκιμή των προϊόντων, όπως ορίζεται στο σημείο 3, και υπόκειται σε επιτήρηση που αναφέρεται στο σημείο 4.
3. Σύστημα ποιότητας
 - 3.1. Ο κατασκευαστής υποβάλλει σε κοινοποιημένο οργανισμό αίτηση αξιολόγησης του οικείου συστήματος ποιότητας.

Η αίτηση περιλαμβάνει:

 - όλες τις σχετικές πληροφορίες για την προβλεπόμενη κατηγορία προϊόντων,
 - το φάκελο του συστήματος ποιότητας.
 - 3.2. Το σύστημα ποιότητας διασφαλίζει την πιστότητα των προϊόντων προς τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις.

Όλα τα στοιχεία, προδιαγραφές και μέτρα που εφαρμόζει ο κατασκευαστής πρέπει να περιέχονται, κατά συστηματικό και τακτικό τρόπο, σε ένα φάκελο, υπό μορφή γραπτών μέτρων, διαδικασιών και οδηγιών. Ο φάκελος επιτρέπει την ενιαία ερμηνεία των διαδικαστικών και ποιοτικών μέτρων όπως προγράμματα, σχέδια, εγχειρίδια και φάκελοι ποιότητας.

Ο φάκελος περιέχει, ιδίως, κατάλληλη περιγραφή:

- των ποιοτικών στόχων, του οργανογράμματος, των ευθυνών και των αρμοδιοτήτων των στελεχών όσον αφορά το σχεδιασμό και την ποιότητα των προϊόντων,
- των προδιαγραφών τεχνικού σχεδιασμού, συμπεριλαμβανομένων των προτύπων που εφαρμόζονται και της διαβεβαίωσης ότι τηρούνται οι βασικές διεθνείς απαιτήσεις,

- των τεχνικών ελέγχου και επαλήθευσης του σχεδιασμού, των διαδικασιών και συστηματικών δραστηριοτήτων που θα χρησιμοποιούνται κατά το σχεδιασμό των προϊόντων όσον αφορά την καλυπτόμενη κατηγορία προϊόντων,
 - των αντίστοιχων τεχνικών κατασκευής, ποιοτικού ελέγχου και διασφάλισης της ποιότητας, των συστηματικών διαδικασιών και δραστηριοτήτων που θα εφαρμόζονται,
 - των εξετάσεων και των δοκιμών πριν, κατά και μετά την κατασκευή, και της συχνότητας διεξαγωγής τους,
 - των φακέλων ποιότητας, όπως τις εκθέσεις επιθεώρησης και τα στοιχεία δοκιμών και βαθμονόμησης, τις εκθέσεις προσόντων του αρμόδιου προσωπικού κ.λπ.,
 - των μέσων εξακρίβωσης της επιθυμητής ποιότητας σχεδιασμού και προϊόντων και αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος ποιότητας.
- 3.3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας για να διαπιστώσει αν ανταποκρίνεται προς τις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3.2 και τεκμαίρει ότι τα συστήματα ποιότητας που εφαρμόζουν το αντίστοιχο εναρμονισμένο πρότυπο ανταποκρίνονται προς τις απαιτήσεις αυτές.
- Η ομάδα ελεγκτών περιλαμβάνει ένα τουλάχιστον μέλος με πείρα αξιολόγησης της σχετικής τεχνολογίας. Η διαδικασία αξιολόγησης περιλαμβάνει επίσκεψη στις εγκαταστάσεις του κατασκευαστή.
- Η απόφαση κοινοποιείται στον κατασκευαστή και περιλαμβάνει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.
- 3.4. Ο κατασκευαστής αναλαμβάνει να εκτελεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το σύστημα ποιότητας, ως έχει εγκριθεί, και να το συντηρεί ώστε να παραμένει κατάλληλο και αποτελεσματικό.
- Ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του ενημερώνει τον κοινοποιημένο οργανισμό ο οποίος ενέκρινε το σύστημα ποιότητας για κάθε μελετώμενη προσαρμογή.
- Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί τις προτεινόμενες τροποποιήσεις και αποφασίζει κατά πόσον το τροποποιημένο σύστημα ποιότητας εξακολουθεί να πληροί τις απαιτήσεις των σημείων 3.2, ή χρειάζεται νέα αξιολόγηση.
- Ο κοινοποιημένος οργανισμός κοινοποιεί την απόφασή του στον κατασκευαστή. Η κοινοποίηση περιέχει τα συμπεράσματα του ελέγχου και την αιτιολογημένη απόφαση αξιολόγησης.
4. Επιτήρηση ΕΚ υπ' ευθύνη του κοινοποιημένου οργανισμού
- 4.1. Σκοπός της επιτήρησης είναι να διασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής πληροί τις υποχρεώσεις οι οποίες προκύπτουν από το εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας.
- 4.2. Ο κατασκευαστής επιτρέπει στον κοινοποιημένο οργανισμό την πρόσβαση, για λόγους επιθεώρησης, στους χώρους σχεδιασμού, κατασκευής, επιθεώρησης και δοκιμών και αποθήκευσης και του παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, και ιδίως:
- το φάκελο του συστήματος ποιότητας,
 - τους φακέλους ποιότητας που προβλέπονται στη φάση σχεδιασμού του συστήματος ποιότητας, όπως αποτελέσματα αναλύσεων, υπολογισμών, δοκιμών κ.λπ.,
 - τους φακέλους ποιότητας όπως προβλέπονται στη φάση κατασκευής του συστήματος ελέγχου ποιότητας, όπως εκθέσεις επιθεωρήσεων και στοιχεία δοκιμών, στοιχεία βαθμονομήσεων, εκθέσεις προσόντων του αρμόδιου προσωπικού κ.λπ.
- 4.3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός ελέγχει τακτικά ότι ο κατασκευαστής διατηρεί και εφαρμόζει το σύστημα ποιότητας και του χορηγεί έκθεση ελέγχου.
- 4.4. Επιπλέον, ο κοινοποιημένος οργανισμός μπορεί να πραγματοποιεί αφηνιδιαστικές επισκέψεις στον κατασκευαστή για να διεξάγει ή να αναθέσει τη διεξαγωγή δοκιμών καλής λειτουργίας του συστήματος ποιότητας. Ο κοινοποιημένος οργανισμός παρέχει στον κατασκευαστή έκθεση επίσκεψης και, τυχόν, έκθεση δοκιμής.
5. Ο κατασκευαστής διατηρεί στη διάθεση των εθνικών αρχών, για περίοδο τουλάχιστον δέκα ετών από την τελευταία ημερομηνία κατασκευής του προϊόντος:
- το φάκελο που αναφέρεται στο σημείο 3.1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση,

- τις αναπροσαρμογές που αναφέρονται στο σημείο 3.4 δεύτερο εδάφιο,
 - τις αποφάσεις και εκθέσεις του κοινοποιημένου οργανισμού που αναφέρονται στο σημείο 3.4 τελευταίο εδάφιο και στα σημεία 4.3 και 4.4.
6. Κάθε κοινοποιημένος οργανισμός κοινοποιεί κατόπιν αιτήσεως στις αρχές των κρατών μελών της σημαίας και στους άλλους κοινοποιημένους οργανισμούς τις πληροφορίες που αφορούν τις χορηγούμενες ή ανακαλούμενες εγκρίσεις συστημάτων ποιότητας.
7. Έλεγχος σχεδιασμού
- 7.1. Ο κατασκευαστής υποβάλλει αίτηση ελέγχου του σχεδιασμού σε έναν και μόνο κοινοποιημένο οργανισμό.
- 7.2. Η αίτηση πρέπει να επιτρέπει την κατανόηση του σχεδιασμού, της κατασκευής και της λειτουργίας του προϊόντος και την αξιολόγηση της πιστότητας προς τις απαιτήσεις της οδηγίας.
- Η αίτηση περιλαμβάνει:
- τις προδιαγραφές τεχνικού σχεδιασμού, συμπεριλαμβανομένων των εφαρμοσθέντων προτύπων,
 - τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία για την εάρκειά τους, ιδίως όταν τα πρότυπα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 5 δεν έχουν εφαρμοστεί πλήρως. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα δοκιμών που διεξήχθησαν από το κατάλληλο εργαστήριο του κατασκευαστή ή για λογαριασμό του.
- 7.3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός εξετάζει την αίτηση και εάν ο σχεδιασμός πληροί τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας χορηγεί στον αιτούντα πιστοποιητικό εξέτασης ΕΚ του σχεδιασμού. Το πιστοποιητικό περιλαμβάνει τα συμπεράσματα της εξέτασης, τους όρους ισχύος της, τα απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό του εγκεκριμένου σχεδιασμού, ενδεχομένως δε, και περιγραφή της λειτουργίας του προϊόντος.
- 7.4. Ο αιτών ενημερώνει τον κοινοποιημένο οργανισμό ο οποίος εξέδωσε το πιστοποιητικό εξέτασης του σχεδιασμού για κάθε τροποποίηση του εγκεκριμένου σχεδιασμού. Οι τροποποιήσεις πρέπει να λαμβάνουν πρόσθετη έγκριση από τον κοινοποιημένο οργανισμό που εξέδωσε το πιστοποιητικό εξέτασης ΕΚ του σχεδιασμού όταν ενδέχεται να επηρεάσουν την πιστότητα προς τις βασικές απαιτήσεις της οδηγίας ή τις προβλεπόμενες συνθήκες χρήσης του προϊόντος. Η πρόσθετη έγκριση δίδεται υπό τη μορφή προσθήκης στο αρχικό πιστοποιητικό εξέτασης ΕΚ του σχεδιασμού.
- 7.5. Οι κοινοποιημένοι οργανισμοί κοινοποιούν κατόπιν αιτήσεως στις αρχές των κρατών μελών της σημαίας και στους άλλους κοινοποιημένους οργανισμούς πληροφορίες που αφορούν:
- τα εκδοθέντα πιστοποιητικά εξέτασης «ΕΚ σχεδιασμού» και τις προσθήκες,
 - τις ανακληθείσες εγκρίσεις και τις πρόσθετες εγκρίσεις ΕΚ του σχεδιασμού.

*Προσάρτημα του παραρτήματος Β***Τεχνικός φάκελος που υποβάλλει ο κατασκευαστής στον κοινοποιημένο οργανισμό**

Τα κατωτέρω αφορούν όλες τις ενότητες του παραρτήματος Β.

Ο τεχνικός φάκελος που προβλέπεται στο παράρτημα Β περιλαμβάνει όλα τα σχετικά στοιχεία ή μέσα που χρησιμοποιούνται από τον κατασκευαστή για την εξασφάλιση της πιστότητας του εξοπλισμού προς τις σχετικές βασικές απαιτήσεις.

Ο τεχνικός φάκελος οφείλει να συμβάλει στην κατανόηση του σχεδιασμού, της κατασκευής και της λειτουργίας του προϊόντος, καθώς και να διευκολύνει την αξιολόγηση της πιστότητας προς τις οικείες διεθνείς απαιτήσεις,

Ο φάκελος περιλαμβάνει, στο βαθμό που αυτό απαιτείται για την αξιολόγηση:

- γενική περιγραφή του τύπου,
- αρχικά σχέδια, το κατασκευαστικό πρότυπο και κατασκευαστικά σχέδια, καθώς και διαγράμματα συστατικών μερών, υποσυγκροτημάτων, κυκλωμάτων κ.λπ.,
- τις απαραίτητες περιγραφές και επεξηγήσεις για την κατανόηση των εν λόγω σχεδίων και διαγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένης της λειτουργίας του προϊόντος,
- τα αποτελέσματα των υπολογισμών σχεδιασμού, των ανεξαρτήτων ελέγχων που έγιναν,
- εκθέσεις ανεξαρτήτων δοκιμών,
- εγχειρίδια για εγκατάσταση, χρήση και συντήρηση.

Όταν χρειάζεται, ο φάκελος σχεδιασμού πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- βεβαιώσεις σχετικά με τον εξοπλισμό που είναι ενσωματωμένος στη συσκευή,
- βεβαιώσεις και πιστοποιητικά σχετικά με τις μεθόδους κατασκευής ή/και επιθεώρησης ή/και παρακολούθησης της συσκευής,
- κάθε άλλο έγγραφο επιτρέπον στον κοινοποιημένο οργανισμό να βελτιώσει την αξιολόγησή του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

Ελάχιστα κριτήρια που πρέπει να ακολουθούν τα κράτη μέλη όσον αφορά τους κοινοποιημένους οργανισμούς

1. Οι κοινοποιημένοι οργανισμοί πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις της οικείας σειράς EN 45000.
2. Ο κοινοποιημένος οργανισμός πρέπει να είναι ανεξάρτητος και να μην ελέγχεται από κατασκευαστές ούτε από προμηθευτές.
3. Ο κοινοποιημένος οργανισμός πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα.
4. Όταν ένας κοινοποιημένος οργανισμός χορηγεί εγκρίσεις τύπου για λογαριασμό κράτους μέλους, το κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζει ότι τα προσόντα, η τεχνική εμπειρία και το προσωπικό του κοινοποιημένου οργανισμού καθιστούν δυνατή τη χορήγηση εγκρίσεων τύπου σύμφωνων προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας και την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας.
5. Ο κοινοποιημένος οργανισμός πρέπει να είναι σε θέση να παρέχει εμπειρογνομοσύνη σε ναυτιλιακά θέματα.

Ένας κοινοποιημένος οργανισμός εξουσιοδοτείται να εκτελεί τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας για κάθε οικονομικό φορέα που είναι εγκατεστημένος εντός ή εκτός της Κοινότητας.

Ένας κοινοποιημένος οργανισμός μπορεί να εκτελεί τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας σε κάθε κράτος μέλος ή σε κάθε τρίτη χώρα χρησιμοποιώντας τα μέσα που διαθέτει στο κράτος αυτό ή το προσωπικό του υποκαταστήματός του στο εξωτερικό.

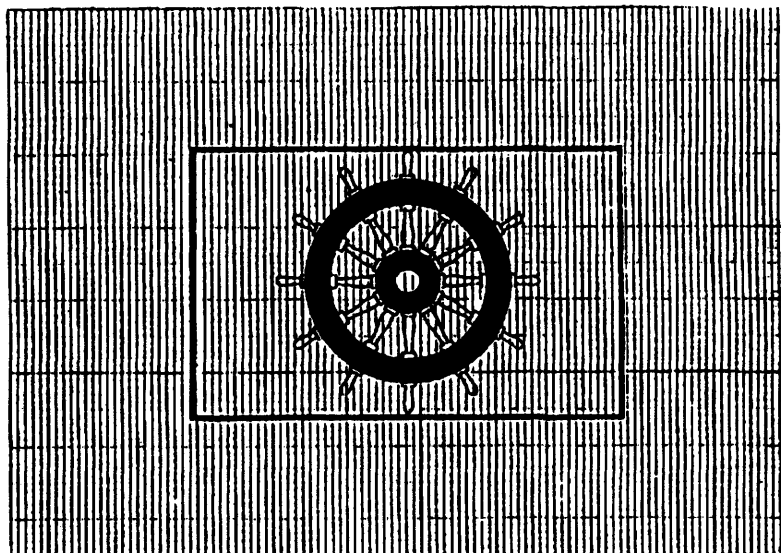
Όταν ένα υποκατάστημα ενός κοινοποιημένου οργανισμού εκτελεί διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας, όλα τα έγγραφα που αφορούν τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας πρέπει να εκδίδονται από και στο όνομα του κοινοποιημένου οργανισμού και όχι στο όνομα του υποκαταστήματος.

Εντούτοις, ένα υποκατάστημα κοινοποιημένου οργανισμού εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να εκδίδει έγγραφα σχετικά με τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας, εάν έχει κοινοποιηθεί από το εν λόγω κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

Σήμα πιστότητας

Το σήμα πιστότητας έχει την ακόλουθη μορφή:

Σε περίπτωση σμίκρυνσης ή μεγέθυνσης του σήματος πρέπει να διατηρούνται οι αναλογίες που προκύπτουν από την παραπάνω βαθμολογημένη γραφική απεικόνιση.

Τα διάφορα στοιχεία του σήματος πρέπει να έχουν την ίδια ή σχεδόν την ίδια κατακόρυφη διάσταση, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 5 mm.

Το εν λόγω ελάχιστο όριο διαστάσεων μπορεί να μην επιβάλλεται προκειμένου για μηχανήματα μικρής κλίμακας.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

Στις 22 Ιουνίου 1995, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τον εξοπλισμό πλοίων, η οποία βασίζεται στο άρθρο 84 παράγραφος 2 της συνθήκης⁽¹⁾.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 29 Νοεμβρίου 1995⁽²⁾. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 31 Ιανουαρίου 1996⁽³⁾.

Η Επιτροπή τροποποίησε την πρότασή της λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις γνώμες και τη διαβίβασε στο Συμβούλιο στις 13 Φεβρουαρίου 1996⁽⁴⁾.

Το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης στις 18 Ιουνίου 1996.

II. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σκόπος της πρότασης είναι η βελτίωση της ασφάλειας στη θάλασσα μέσω της ομοιόμορφης εφαρμογής στα κοινοτικά πλοία, των διατάξεων των Συμβάσεων του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) όσον αφορά την ασφάλεια του ναυτιλιακού εξοπλισμού, και μέσω της εξασφάλισης υψηλής ποιότητας από τις αρχές πιστοποίησης που είναι επιφορτισμένες με τη δοκιμή αυτού του εξοπλισμού.

Η οδηγία εξασφαλίζει επίσης την ελεύθερη διακίνηση του ναυτιλιακού εξοπλισμού εντός της Κοινότητας, εφόσον τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εμποδίζουν τη διάθεση στην κοινοτική αγορά ή την τοποθέτηση σε κοινοτικά πλοία, εξοπλισμού που είναι σύμφωνος προς τις απαιτήσεις της οδηγίας. Αυτό θα περιορίσει τις διατυπώσεις και το κόστος της εμπορίας του εξοπλισμού εφόσον δεν θα απαιτούνται πλέον διπλές διαδικασίες έγκρισης.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

Η κοινή θέση που καταρτίστηκε από το Συμβούλιο αντιστοιχεί ευρέως στην πρόταση της Επιτροπής.

Το σχέδιο οδηγίας θεσπίζει πρόσωπα για τον εξοπλισμό που τοποθετείται, προαιρετικά ή προκειμένου να υπάρξει συμμόρφωση προς τις συμβάσεις LL 66, COREG, MARPOL και SOLAS [άρθρο 2 στοιχείο β)], σε πλοίο για το οποίο εκδίδονται πιστοποιητικά ασφαλείας από κράτος μέλος ή για λογαριασμό κράτους μέλους, εκτός εάν ενεργεί κατόπιν αιτήσεως της αρχής τρίτου κράτους [άρθρο 2 στοιχείο ια)].

Ο εξοπλισμός που τοποθετείται σε πλοίο μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ των εθνικών νομοθετικών διατάξεων εφαρμογής (ήτοι 1η Ιανουαρίου 1999) πρέπει να πληροί τις εφαρμοστέες απαιτήσεις των ανωτέρω συμβάσεων, όπως εκτίθενται στην τρίτη και τέταρτη στήλη του παραρτήματος Α.1, καθώς και των κατ' εφαρμογήν αυτών των απαιτήσεων διεθνών προτύπων δοκιμής, τα οποία έχουν θεσπιστεί από τους οργανισμούς τυποποίησης και απαριθμούνται στην πεμπτη στήλη του ίδιου παραρτήματος (άρθρο 5 παράγραφος 1). Ωστόσο, ο εξοπλισμός που έχει κατασκευασθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1999 και έχει λάβει έγκριση τύπου σύμφωνα με τις διαδικασίες που υπάρχουν πριν την ημερομηνία αυτή μπορεί να τοποθετείται σε πλοία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000 (άρθρο 5 παράγραφος 3).

Οι κοινοποιημένοι οργανισμοί που ορίζονται από τα κράτη μέλη (άρθρο 9) αξιολογούν την ικανότητα του ναυτιλιακού εξοπλισμού προς τις ανωτέρω απαιτήσεις και πρότυπα δοκιμής,

(1) ΕΕ αριθ. C 218 της 23. 8. 1995, σ. 9.

(2) ΕΕ αριθ. C 339 της 18. 12. 1995, σ. 21.

(3) ΕΕ αριθ. C 97 της 1. 4. 1996, σ. 22.

(4) ΕΕ αριθ. C 101 της 3. 4. 1996, σ. 13.

σύμφωνα με τις διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας που αναφέρονται στη έκτη στήλη του παραρτήματος Α.1 (άρθρο 10). Εάν ο εξοπλισμός λάβει έγκριση τύπου, ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος εντολοδόχος του μπορεί να τοποθετήσει επί του εξοπλισμού το σήμα που περιγράφεται στο παράρτημα Δ (άρθρο 11). Ο εξοπλισμός που φέρει το σήμα μπορεί να κυκλοφορεί ελεύθερα στην κοινοτική αγορά και να τοποθετείται ελεύθερα σε κοινοτικά πλοία (άρθρο 6).

Ωστόσο, το σχέδιο οδηγίας προβλέπει ορισμένα πρόσθετα μέτρα διασφάλισης:

- ένα νέο πλοίο που μετανηολογείται από τρίτη χώρα σε ένα κράτος μέλος πρέπει να επιθεωρείται από το κράτος μέλος υποδοχής προκειμένου να διαπιστώνεται ότι ο εξοπλισμός πληροί τις διατάξεις της οδηγίας ή είναι ισοδύναμος με εξοπλισμό που έχει λάβει έγκριση τύπου (άρθρο 8),
- ο εξοπλισμός που φέρει το σήμα μπορεί να υπόκειται σε δειγματοληπτικούς ελέγχους όταν κυκλοφορεί στην αγορά ή σε λειτουργικές δοκιμές επιδόσεων όταν έχει τοποθετηθεί σε πλοίο (άρθρο 12),
- όταν διαπιστώνεται ότι εξοπλισμός που φέρει το σήμα είναι επικίνδυνος, πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για να αποσυρθεί αυτός ο εξοπλισμός από την αγορά ή για να αποτραπεί η χρησιμοποίησή του (άρθρο 13),
- ο ραδιοεπικοινωνιακός εξοπλισμός υπόκειται τόσο σε ναυτιλιακές όσο και σε χερσαίες απαιτήσεις (βλέπε διατάξεις που απαριθμούνται στο σημείο V παρακάτω).

Το σχέδιο περιλαμβάνει επίσης ορισμένες εξαιρέσεις από το γενικό κανόνα:

- σε εξαιρετικές περιπτώσεις τεχνικής καινοτομίας, μπορεί να τοποθετείται σε πλοία εξοπλισμός που δεν έχει λάβει έγκριση τύπου εάν είναι τουλάχιστον εξίσου αποτελεσματικός με εξοπλισμό που έχει λάβει την έγκριση (άρθρο 14),
- εξοπλισμός που δεν έχει λάβει έγκριση τύπου μπορεί να τοποθετείται σε πλοία, για λόγους δοκιμής ή αξιολόγησης, εφόσον δεν χρησιμοποιείται στη θέση άλλου εγκεκριμένου εξοπλισμού (άρθρο 15),
- όταν απαιτείται αντικατάσταση εξαρτήματος εξοπλισμού σε εξωκοινοτικό λιμένα, μπορεί να τοποθετηθεί στο πλοίο εξοπλισμός που δεν έχει λάβει έγκριση τύπου, εάν δεν υπάρχει εγκεκριμένος εξοπλισμός και εφόσον ο εν λόγω εξοπλισμός πιστοποιείται δεόντως από κράτος μέλος του ΔΝΟ που είναι μέρος των οικείων συμβάσεων (άρθρο 16).

Η οδηγία εξειδικεύει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να δέχονται τον εξοπλισμό που τοποθετείται σε πλοίο που μεταγράφεται από ένα κοινοτικό νηολόγιο σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 613/91 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1991, για τη μετανηολόγηση πλοίων στο εσωτερικό της Κοινότητας ⁽¹⁾.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, κατά το άρθρο 3, παρ. 3 της οδηγίας 94/57/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1994, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και εξέτασης πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών ⁽²⁾, η οδηγία αυτή δεν αφορά την πιστοποίηση ναυτικού εξοπλισμού ειδικού χαρακτήρα.

IV. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

Το Συμβούλιο ακολούθησε την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής σε όλα τα σημεία:

1. Τροπολογίες του Κοινοβουλίου που έγιναν δεκτές από το Συμβούλιο και από την Επιτροπή

- Η τροπολογία 3 σχετικά με τον ορισμό του «νέου πλοίου» στο άρθρο 2 στοιχείο ιβ), έγινε δεκτή διότι συνιστά τεχνική και νομική βελτίωση.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 68 της 15. 3. 1991, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 319 της 12. 12. 1994, σ. 20.

- Σχετικά με την τροπολογία 12 για τον ορισμό των «προτύπων δοκιμής» στο άρθρο 2 στοιχείο ιδ), το Συμβούλιο πρόσθεσε στον κατάλογο τη CEN και τη Cenelec. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να δεχθεί να συμπεριληφθούν άλλοι αορίστως προσδιορισμένοι οργανισμοί τυποποίησης αλλά, μέσω της προσθήκης μιας νέας τέταρτης περίπτωσης στο άρθρο 17, προέβλεψε τη δυνατότητα να συμπεριληφθούν και άλλοι οργανισμοί τυποποίησης στο πλαίσιο της διαδικασίας «επιτροπολογίας». Το Συμβούλιο διατήρησε επίσης την άποψη της Επιτροπής ότι τα διεθνή πρότυπα πρέπει ήδη να ισχύουν για να μπορούν να προστεθούν στον κατάλογο του παραρτήματος Α.1.
- Οι τροπολογίες 6, 7 και 8 στο άρθρο 9 για τους κοινοποιημένους οργανισμούς έγιναν κατ' ουσίαν δεκτές αλλά υπό διαφορετική μορφή: η τροπολογία 6 περιλαμβάνεται στο νέο άρθρο 9 παράγραφος 2 που έχει ληφθεί το άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση της οδηγίας 94/57/ΕΚ. Η τροπολογία 7 εκφράζεται στο νέο σημείο 2 του παραρτήματος Γ. Δεν υπήρχε λόγος να γίνει δεκτή η τροπολογία 8, εφόσον η αρχή της ανεξαρτησίας αναφέρεται στο παράρτημα Γ και όχι στο άρθρο 9.
- Η τροπολογία 9 για το άρθρο 14 παράγραφος 2 σχετικά με την έλλειψη διάκρισης, έγινε κατ' ουσίαν δεκτή, αλλά το Συμβούλιο επέλεξε την ελαφρώς διαφορετική διατύπωση της Επιτροπής στην αναθεωρημένη πρότασή της.

2. Τροπολογίες του Κοινοβουλίου που δεν έγιναν δεκτές ούτε από το Συμβούλιο ούτε από την Επιτροπή

- Η τροπολογία 1 για την πρώτη αιτιολογική σκέψη κρίθηκε περιττή διότι οι πρόσθετοι στόχοι της εναρμόνισης, της ασφάλειας της ζωής και της πρόληψης της ρύπανσης εκφράζονται ήδη στις επτά πρώτες αιτιολογικές σκέψεις.
- Η τροπολογία 2 στο άρθρο 2 στοιχείο ια) σχετικά με τον ορισμό του «πλοίου της ΕΕ» κρίθηκε ότι περιορίζει υπερβολικά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, ενώ, από την άλλη μεριά, το Συμβούλιο έκρινε ότι ο ορισμός της Επιτροπής είναι εξαιρετικά ευρύς. Το Συμβούλιο συνέταξε νέο κείμενο που καλύπτει όλα τα πλοία υπό σημαία κράτους μέλους (θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), καθώς και τα πλοία υπό σημαία τρίτου κράτους για τα οποία εκδίδεται πιστοποιητικό ασφαλείας από κράτος μέλος (προσθήκη της Επιτροπής), εκτός των περιπτώσεων όπου αυτό γίνεται κατόπιν αιτήσεως της αρχής τρίτου κράτους (περιορισμός του Συμβουλίου). Το Συμβούλιο προτίμησε επίσης την έκφραση «κοινοτικό πλοίο» αντί «πλοίο της ΕΕ», επειδή η οδηγία θεσπίζεται αποκλειστικά στο πλαίσιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και δεν αφορά θέματα που εμπíπτουν στους τίτλους V και VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Η τροπολογία 4 στο άρθρο 5 παράγραφος 3, η οποία αφορά την ημερομηνία έναρξης της διετούς περιόδου χάριτος κατά την οποία μπορεί να συνεχιστεί η τοποθέτηση, σε πλοία, υπάρχοντος εξοπλισμού που δεν έχει λάβει έγκριση τύπου σύμφωνα με τους κανόνες της οδηγίας (ήτοι την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας), δεν έγινε δεκτή. Το Συμβούλιο διατήρησε την ημερομηνία 1η Ιανουαρίου 1999 διότι έκρινε ότι η περίοδος χάριτος κατά τη διάρκεια της οποίας οι κατασκευαστές μπορούν να πωλούν τον εξοπλισμό που έχουν σε απόθεμα μπορεί να αρχίζει μόνον με την έναρξη ισχύος των εθνικών νομοθετικών διατάξεων που επιβάλλουν τα νέα κοινοτικά πρότυπα στο νέο εξοπλισμό.
- Η τροπολογία 5 στο άρθρο 6 παράγραφος 1 η οποία αποσκοπεί στην εναρμονισμένη εφαρμογή των υφιστάμενων εθνικών προτύπων δοκιμής δεν έγινε δεκτή διότι τα διεθνή πρότυπα δοκιμής που απαριθμούνται στο παράρτημα Α αποτελούν την καθαυτό εναρμόνιση και θα αντικαταστήσουν τα εθνικά πρότυπα. Εξάλλου, άλλες κοινοτικές πράξεις προβλέπουν την εποπτεία των δοκιμών.
- Η τροπολογία 14 για το παράρτημα Β ενότητα Β παράγραφος 2, η οποία προβλέπει τη δυνατότητα ταυτόχρονης υποβολής αίτησης για εξέταση «τύπου ΕΚ» σε δύο ή περισσότερους κοινοποιημένους οργανισμούς, δεν έγινε δεκτή για να αποφεύγονται οι διπλές εργασίες και η «άγρα δικαστηρίου». Εξάλλου, το Συμβούλιο τροποποίησε την παράγραφο 2 δεύτερη περίπτωση 2 της ίδιας ενότητας, προσθέτοντας τη λέξη «ταυτοχρόνως», ώστε να καθίσταται δυνατή η διαδοχική υποβολή αιτήσεων σε διάφορους κοινοποιημένους οργανισμούς.

- Η τροπολογία 10 για το παράρτημα Γ παράγραφος 1 σχετικά με τις απαιτήσεις για τους κοινοποιημένους οργανισμούς δεν έγινε δεκτή διότι η ίδια αρχή περιέχεται στην παράγραφο 4 του εν λόγω παραρτήματος.

V. ΑΛΛΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ

Προοίμιο

Το Συμβούλιο διετύπωσε εκ νέου το προοίμιο, το οποίο και περιέκλυψε δραστηκρά, ώστε να αιτιολογεί και να επεξηγεί την οδηγία χωρίς να επαναλαμβάνει το περιεχόμενο των άρθρων. Το Συμβούλιο διέγραψε επίσης τις επαναλήψεις και συγκέντρωσε κατά ομάδες τις αιτιολογικές σκέψεις με ίδιο θέμα. Το Συμβούλιο προσέθεσε τέλος ορισμένες αιτιολογικές σκέψεις οι οποίες αντιστοιχούν στις νέες διατάξεις που έχουν εισαχθεί στο κείμενο.

Γενικά: σημαίες που καλύπτονται από την οδηγία

Έχοντας τροποποιήσει τον ορισμό του «Κοινοτικού πλοίου» στο άρθρο 2 στοιχείο ια) (βλέπε ανωτέρω, σημείο IV.2, δεύτερη περίπτωση), το Συμβούλιο έκανε τις ακόλουθες, κατά συνέπεια, αναγκαίες τροποποιήσεις.

- στο άρθρο 4: αντικατάσταση του όρου «πλοία φέροντα τη σημαία τους» από τον όρο «κοινοτικά πλοία για τα οποία εκδίδεται πιστοποιητικό ασφαλείας»,
- στο άρθρο 5 παράγραφος 3: προσθήκη της λέξης «κοινοτικών»,
- στο άρθρο 13 παράγραφος 1, τέλος της πρώτης πρότασης: προσθήκη των λέξεων «για τις οποίες εκδίδει πιστοποιητικά ασφαλείας».

Γενικά: ραδιοεπικοινωνίες

Δεδομένου ότι οι θαλάσσιες ραδιοεπικοινωνίες δεν μπορούν να διαχωριστούν από τις χερσαίες ή τις εναέριες ραδιοεπικοινωνίες, το Συμβούλιο προσέθεσε μια σειρά διατάξεων οι οποίες προβλέπουν ότι ο ραδιοεπικοινωνιακός εξοπλισμός, όπως ορίζεται στο νέο άρθρο 2 στοιχείο γ), θα διέπεται από την παρούσα οδηγία, από άλλες οδηγίες περί ελεύθερης κυκλοφορίας, από τη συγκεκριμένη οδηγία 89/336/ΕΟΚ περί ηλεκτρομαγνητικής συμβατότητας (νέα τελευταία πρόταση του άρθρου 3 παράγραφος 3 και από τους διεθνείς κανονισμούς ασυρμάτου που έχουν εκδοθεί από την παγκόσμια διοικητική διάσκεψη για την κινητή υπηρεσία (νέο άρθρο 6 παράγραφος 2). Ο εξοπλισμός αυτός δεν πρέπει να επηρεάζει αδικαιολόγητα τις απαιτήσεις του φάσματος των ραδιοσυχνοτήτων (νέα άρθρα 8 παράγραφος 4, 14 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, 15 παράγραφος 2 και 16 παράγραφος 4).

Άρθρο 1 (στόχος)

Το Συμβούλιο προσέθεσε τις λέξεις «για λογαριασμό αυτών», διότι το κοινοτικό δίκαιο και το διεθνές δίκαιο (κανονισμός SOLAS I/13) επιτρέπουν στα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν τα πιστοποιητικά που εκδίδουν άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 2 (ορισμοί)

Στην αρχή του στοιχείου β) («εξοπλισμός»), το Συμβούλιο αντικατέστησε τον όρο «εξοπλισμός» από τον όρο «είδη», διότι στα παραρτήματα αναφέρονται προϊόντα τα οποία δεν μπορούν να θεωρηθούν ως εξοπλισμός, όπως στο παράρτημα Α.1 σημείο 33 και στο παράρτημα Α.2 σημεία 3, 4 και 19.

Στο στοιχείο η) («επί του πλοίου»), το Συμβούλιο διέγραψε τη μέλη «εξοπλισμός» μετά τη λέξη «σημαίνει».

Στο στοιχείο ι) («πλοίο»), το Συμβούλιο προτίμησε, για λόγους συνοχής, να επαναληφθεί ο ορισμός του «πλοίου» που δίδεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 94/57/ΕΚ, ο οποίος δεν περιέχει συγκεκριμένα τη λέξη «ποντοπόρο» που προτείνει η Επιτροπή. Ήταν ωστόσο

αναγκαίο να αναφερθεί ότι τα πολεμικά πλοία δεν καλύπτονται, δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αναφέρεται στο COLREG 1972, που εφαρμόζεται και στα πολεμικά πλοία.

Άρθρο 3 (πεδίο εφαρμογής της οδηγίας)

Στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση, το Συμβούλιο προσέθεσε τις λέξεις «εκτός εάν οι διεθνείς συμβάσεις επιτρέπουν το αντίθετο», ιδίως διότι ο κανονισμός SOLAS III/1.4.3 επιτρέπει την αντικατάσταση παλαιάς σωστικής λέμβου από μη εγκεκριμένη σωστική λέμβο, εφόσον δεν αντικαθίστανται ταυτόχρονα τα μέσα καθαίρεσης.

Στην παράγραφο 2, η λέξη «έκδοση» έχει αντικατασταθεί από τις λέξεις «έναρξη ισχύος» για προφανείς νομικούς λόγους.

Στην παράγραφο 3 προσετέθη ότι η οδηγία θα αποκλείει ειδικότερα την εφαρμογή της οδηγίας 89/686/ΕΟΚ για τα μέσα ατομικής προστασίας, δεδομένου ότι τα ναυτιλιακά πρότυπα είναι αυστηρότερα από τα συνήθη πρότυπα για το θέμα αυτό.

Άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 3 (ημερομηνία εφαρμογής του παραρτήματος Α.1)

Το Συμβούλιο διέγραψε τις περιττές αναφορές στο περιεχόμενο του άρθρου 20 παράγραφος 1 και 2.

Άρθρο 5 παράγραφος 2 (απόδειξη συμμόρφωσης)

Το Συμβούλιο προσέθεσε την τελευταία πρόταση ώστε να επιλυθεί το θέμα της συμφωνίας των προτύπων IEC και ETSI για το ραδιοεπικοινωνιακό εξοπλισμό.

Άρθρο 6 παράγραφος 1 (αποδοχή εξοπλισμού που συμμορφούται προς την οδηγία)

Το Συμβούλιο προσέθεσε μια αναφορά στο σήμα, δεδομένου ότι στις περισσότερες περιπτώσεις ο εξοπλισμός που συμμορφούται προς την οδηγία θα φέρει το σήμα.

Άρθρο 7 (απαιτήσεις για τυποποίηση του εξοπλισμού που αναφέρεται στο παράρτημα Α.2)

Κατά τη νέα διατύπωση του άρθρου αυτού, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη την κοινή πρακτική διά της οποίας οι Ευρωπαϊκοί οργανισμοί τυποποίησης αναπτύσσουν πρότυπα δοκιμών τα οποία κατόπιν υποβάλλονται σε διεθνείς οργανισμούς τυποποίησης για παγκόσμια αναγνώριση και τέλος υποβάλλονται στο ΔΝΟ προς έγκριση. Το Συμβούλιο έλαβε επίσης υπόψη τις συνήθεις διαδικασίες υποβολής αιτήσεων στο ΔΝΟ, στους ευρωπαϊκούς τυποποίησης και στους διεθνείς οργανισμούς τυποποίησης. Το Συμβούλιο προσέθεσε τέλος την εναλλακτική ρήτρα στην παράγραφο 5.

Άρθρο 8 (νηολόγηση ξένων πλοίων)

Το Συμβούλιο προσέθεσε μια παράγραφο 3 που επαναλαμβάνει το άρθρο 14 παράγραφος 3 και απαιτεί πιστοποιητικό για εξοπλισμό που θεωρείται ισοδύναμος ώστε να αποφεύγονται οι δυσκολίες κατά τους κρατικούς ελέγχους στους λιμένες.

Άρθρο 9 (κοινοποιημένοι οργανισμοί)

Το Συμβούλιο έκανε μερικές μικρές αλλαγές στη χρήση της λέξεως «φορέας» ώστε να καταστεί σαφές ότι «ένας οργανισμός» μετά τον καθορισμό του από ένα κράτος μέλος καθίσταται «φορέας» και μετά την κοινοποίησή του στην Επιτροπή «κοινοποιημένος φορέας». Ανάλογη αλλαγή έγινε στον τίτλο του παραρτήματος Γ.

Άρθρο 10 (διαδικασίες αξιολόγησης της πιστότητας)

Το Συμβούλιο τροποποίησε την παράγραφο 3 ώστε να διευκρινιστούν οι έννοιες των «μικρών ποσοτήτων» και του «μεμονωμένου εξοπλισμού». Μια νέα παράγραφος 4 επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα μέρη να παρακολουθούν τους εγκεκριμένους εξοπλισμούς και τις αιτήσεις εγκρίσεως τύπου.

Άρθρο 11 (το σήμα)

Στην παράγραφο 4, το Συμβούλιο αντικατέστησε τις λέξεις «ο οποίος έχει κατασκευαστεί σύμφωνα προς τους σχετικούς διεθνείς κανονισμούς», από «ο οποίος τηρεί τους σχετικούς διεθνείς κανονισμούς», διότι οι κανονισμοί αυτοί αφορούν τη δοκιμή του εξοπλισμού και όχι την κατασκευή του. Στην παράγραφο 2, η λέξη «εκπρόσωπος» έχει αντικατασταθεί από τη λέξη «εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος» που είναι σαφέστερος όρος και υπάρχει ήδη στην παράγραφο 1.

Άρθρο 12 (έλεγχοι εγκεκριμένου εξοπλισμού)

Στη δεύτερη πρόταση της παράγραφου 1 το Συμβούλιο απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την πληρωμή των δειγματοληπτικών ελέγχων που προβλέπονται ήδη στις ενότητες για την αξιολόγηση της πιστότητας. Το Συμβούλιο προσέθεσε την τελευταία πρόταση στη δεύτερη παράγραφο προκειμένου να διευκολυνθεί η διενέργεια των ελέγχων.

Άρθρο 13 (απόσυρση επικίνδυνου εξοπλισμού)

Στην πρώτη πρόταση της παράγραφου 1 το Συμβούλιο προσέθεσε τη λέξη «δυσμενώς».

Άρθρο 14 (τεχνική καινοτομία)

Το Συμβούλιο προσέθεσε νέα παράγραφο 6 η οποία προβλέπει ότι το κράτος μέλος της σημαίας που δέχεται το πλοίο μπορεί να επανεξετάσει έναν εξοπλισμό καινοτομίας ο οποίος δεν έχει λάβει έγκριση τύπου και έχει τοποθετηθεί επί πλοίου το οποίο έχει λάβει πιστοποίηση και έχει μεταβιβαστεί από άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 15 (εξοπλισμός που έχει υποστεί δοκιμές)

Το Συμβούλιο προσέθεσε νέο στοιχείο β) στην παράγραφο 1 που περιορίζει τη χρονική διάρκεια της άδειας χρησιμοποίησης δοκιμασμένου εξοπλισμού. Στο στοιχείο γ) [πρώην στοιχείο β)], το Συμβούλιο αντικατέστησε την έκφραση «εξοπλισμός που έχει υποστεί εξέταση τύπου ΕΚ» από την έκφραση «εξοπλισμός που πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας». Προσέθεσε επίσης τις λέξεις «έτοιμος για λειτουργία και άμεση χρήση», ώστε να πληρούνται μια απαίτηση της SOLAS.

Άρθρο 16 (εξοπλισμός αντικατάστασης που δεν έχει λάβει έγκριση τύπου)

Στην παράγραφο 1 στοιχείο β), το Συμβούλιο δεν δέχθηκε την πρόταση της Επιτροπής, ότι μη αναγνωρισμένοι οργανισμοί μπορούν να εγκρίνουν εξοπλισμό αντικατάστασης, και αντ' αυτού ζητά πιστοποίηση από κράτος μέλος του ΔΝΟ το οποίο είναι συμβαλλόμενο μέρος των σχετικών συμβάσεων. Στο τέλος της παρούσας οδηγίας».

Άρθρο 17 της πρότασης της Επιτροπής (επιτροπή)

Το άρθρο αυτό μεταφέρθηκε στο άρθρο 18 παράγραφος 1.

Άρθρο 17 (πρώην άρθρο 18 της πρότασης της Επιτροπής) (χρήση της διαδικασίας «επιτροπολογίας»)

Στη δεύτερη περίπτωση, έχει αντιστραφεί η σειρά «Α.1» και «Α.2», διότι είναι πιθανότερο να γίνει μεταφορά από το παράρτημα Α.2 στο Α.1, παρά το αντίθετο.

Το Συμβούλιο προσέθεσε την τρίτη και τέταρτη περίπτωση. Η τρίτη περίπτωση ήταν αναγκαία διότι οι ενότητες Β + Γ και Η δεν είναι προς το παρόν συμβατές προς την SOLAS η οποία απαιτεί έγκριση από τις αρχές.

Άρθρο 18 (πρώην άρθρο 17 και 19) (επιτροπολογία)

Το Συμβούλιο προτίμησε τη διαδικασία ΙΙΙ, εναλλακτική διατύπωση α) της απόφασης 87/373/ΕΟΚ αντί της διαδικασίας Ι που πρότεινε η Επιτροπή.

Παράρτημα Α.1 (αναλυτικά πρότυπα δοκιμής)

Το Συμβούλιο προσέθεσε την αρχική πρόταση.

Ο κατάλογος των ισχυόντων κανονισμών SOLAS και των διεθνών προτύπων δοκιμής ενημερώθηκε εξ ολοκλήρου.

Αφαιρέθηκαν τα Χ από τις στήλες Β + Γ και Η (βλέπε ανωτέρω σχετικά με το άρθρο 17).

Το είδος 5 της πρότασης της Επιτροπής [συσκευές φωτισμού σωσιβίων ζωνών (ατομικών σωσιβίων)] έχει αφαιρεθεί.

Το είδος 23 της πρότασης της Επιτροπής έχει μεταφερθεί στο παράρτημα Α.2, είδος 2.

Το είδος 44 (ραδιοτηλεφωνικός πομποδέκτης συχνότητας κινδύνου 2 182 ΚΗΖ) έχει αφαιρεθεί.

Οι περιγραφές των ειδών 50 (νέο 47), 51 (νέο 48), 53 (νέο 50), 54 (νέο 51), 61 (νέο 57), 62 (νέο 58), 65 (νέο 61), 66 (νέο 52), έχουν συμπληρωθεί.

Το είδος 60 (ραδιοφάρος ένδειξης θέσης κινδύνου στα VHF-EPIRB) έχει μεταφερθεί στο παράρτημα Α.2, είδος 20.

Παράρτημα Β (ενότητες αξιολόγησης της πιστότητας)

Ενότητα Β

Η παράγραφος 3 έχει συμπληρωθεί ώστε να απαιτείται τεχνική τεκμηρίωση για το πρότυπο κατασκευής και εγκατάστασης του εξοπλισμού.

Στην παράγραφο 5 έχουν προστεθεί οι λέξεις «τα λεπτομερή στοιχεία του εξοπλισμού».

Στο τέλος της παραγράφου 5 έχει προστεθεί ένα νέο εδάφιο.

Στην παράγραφο 7 έχουν προστεθεί οι λέξεις «κατόπιν αιτήσεως» και «αρχές του κράτους μέλους της σημαίας» ώστε να ληφθεί υπόψη η νέα πρόταση που έχει προστεθεί στο τέλος του άρθρου 12 παράγραφος 2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 9 έχει διαγραφεί διότι δεν συμβιβάζεται προς το άρθρο 10 παράγραφος 1 σημείο i) και προς το άρθρο 11 παράγραφος 1, τα οποία απαιτούν από τους κατασκευαστές να έχουν εγκατάσταση ή αντιπρόσωπο εντός της Κοινότητας.

Ενότητα Γ

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 έχει διαγραφεί για τους ίδιους λόγους όπως στην ενότητα Β, παράγραφος 9.

Ενότητες Δ, Ε, ΣΤ και Ζ

Στην παράγραφο 6 των ενότητων Δ, Ε και Ζ έχουν προστεθεί οι λέξεις «κατόπιν αιτήσεως» και «αρχές του κράτους μέλους της σημαίας».

Στις παραγράφους 4.3 και 5.4 της ενότητας ΣΤ έχουν προστεθεί οι λέξεις «στις αρχές του κράτους μέλους της σημαίας».

Στην ενότητα Ζ έχει προστεθεί νέα παράγραφος 7. Η παράγραφος αυτή περιέχει τις προαιρετικές πρόσθετες διατάξεις της απόφασης 93/465/ΕΟΚ ⁽¹⁾.

Προσάρτημα

Έχει προστεθεί η αρχική πρόταση ώστε να καθίσταται σαφές ότι το προσάρτημα αφορά όλες τις ενότητες.

Στην περίπτωση 2 έχουν προστεθεί οι λέξεις «κατασκευαστικό πρότυπο», και στις περιπτώσεις 4 και 5 η λέξη «ανεξαρτήτων».

Παράρτημα Γ (κοινοποιημένοι οργανισμοί)

Το Συμβούλιο προσέθεσε τη λέξη «οικείας» στο σημείο 1. Επίσης, τα σημεία 2 και 3 είναι νέα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 220 της 30. 8. 1993, σ. 23.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 38/96

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 18 Ιουνίου 1996

για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Συμβουλίου, της ..., για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους

(96/C 248/03)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 75,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η οδηγία 77/143/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Δεκεμβρίου 1976, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους⁽⁴⁾ τροποποιήθηκε πολλές φορές και σε σημαντική έκταση· ότι επ' ευκαιρία της νέας τροποποίησης της οδηγίας αυτής, θα πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να διαμορφωθεί σε ένα μόνο κείμενο·
- (2) ότι, στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής μεταφορών, η κυκλοφορία ορισμένων οχημάτων στον κοινοτικό χώρο πρέπει να εκτελείται υπό τις πλέον ευνοϊκές συνθήκες, όσον αφορά τόσο την ασφάλεια όσο και τους όρους ανταγωνισμού που ισχύουν μεταξύ μεταφορέων στα διάφορα κράτη μέλη·
- (3) ότι η ανάπτυξη της οδικής κυκλοφορίας και η αύξηση των συνεπαγόμενων κινδύνων και οχλήσεων δημιουργούν σε όλα τα κράτη μέλη προβλήματα ασφάλειας παρεμφερούς φύσεως και οξύτητας·
- (4) ότι τα εφφομοζόμενα σήμερα πρότυπα και μέθοδοι ελέγχου διαφέρουν από το ένα κράτος στο άλλο και

ότι η κατάσταση αυτή δημιουργεί ανισότητες από άποψη ασφάλειας και οικολογικής ποιότητας των οχημάτων που ελέγχονται και κυκλοφορούν στα κράτη μέλη· ότι, εξάλλου, η κατάσταση αυτή μπορεί να επηρεάσει τους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των μεταφορέων των διαφόρων κρατών μελών·

- (5) ότι, επομένως, είναι αναγκαίο να εναρμονισθούν, ει δυνατόν, η συχνότητα των ελέγχων και τα σημεία που πρέπει να ελέγχονται υποχρεωτικά·
- (6) ότι οι έλεγχοι που πρέπει να διενεργούνται καθόλη τη διάρκεια ζωής του οχήματος πρέπει να είναι σχετικά απλοί, γρήγοροι και χαμηλού κόστους·
- (7) ότι τα κοινοτικά ελάχιστα πρότυπα και μέθοδοι για τον τεχνικό έλεγχο των σημείων που απαριθμούνται στο παράρτημα II θα πρέπει να καθορίζονται από ειδικές οδηγίες·
- (8) ότι, μεταβατικά, τα εθνικά πρότυπα εξακολουούν να εφαρμόζονται για τα σημεία που δεν καλύπτονται από ειδικές οδηγίες·
- (9) ότι είναι αναγκαίο να προσαρμοστούν ταχύως τα πρότυπα και οι μέθοδοι που καθορίζουν οι ειδικές οδηγίες στην τεχνική πρόοδο και ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή των απαιτούμενων για το σκοπό αυτό μέτρων, να θεσπιστεί διαδικασία για στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στα πλαίσια επιτροπής για την προσαρμογή του τεχνικού ελέγχου στην τεχνική πρόοδο·
- (10) ότι, όσον αφορά τα συστήματα πέδησης, θα ήταν πρόωρο να καθοριστούν πρότυπα για της ρυθμίσεις πίεσης του αέρα και το χρόνο ανόδου της πίεσης, π.χ. λόγω της ποικιλομορφίας του εξοπλισμού και των μεθόδων δοκιμής που χρησιμοποιούνται στην Κοινότητα·
- (11) ότι υπάρχει πρόθεση περαιτέρω τροποποίησης της παρούσας οδηγίας ώστε να εναρμονισθούν και να βελτιωθούν οι μέθοδοι ελέγχου·

(1) ΕΕ αριθ. C 193 της 4. 7. 1996, σ. 1 και 5.

(2) ΕΕ αριθ. C 39 της 12. 2. 1996, σ. 24.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Φεβρουαρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 78 της 18. 3. 1996, σ. 27), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

(4) ΕΕ αριθ. L 47 της 18. 2. 1977, σ. 47· οδηγία όπως τροποποιήθηκε, τελευταία από την οδηγία αριθ. 94/23/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 147 της 14. 6. 1994, σ. 6).

- (12) ότι, μέχρις ότου εναρμονισθούν οι διαδικασίες και οι πρακτικές δοκιμής, τα κράτη μέλη μπορούν να προσφεύγουν στη διαδικασία δοκιμής που κρίνουν κατάλληλη για να διαπιστώνουν εάν το συγκεκριμένο όχημα πληροί τις απαιτήσεις πέδησης·
- (13) ότι τα κράτη μέλη οφείλουν, το καθένα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, να μεριμνούν για την ποιότητα και τις λεπτομέρειες του τεχνικού ελέγχου των οχημάτων·
- (14) ότι η Επιτροπή θα πρέπει να επαληθεύει την έμπρακτη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να υποβάλλει, τακτικά, έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα λαμβανόμενα αποτελέσματα·
- (15) ότι όλοι όσοι ενέχονται στον τεχνικό έλεγχο οχημάτων αναγνωρίζουν ότι η μέθοδος ελέγχου, και ιδίως οι συνθήκες φόρτωσης του οχήματος κατά τον έλεγχο, επηρεάζει το βαθμό εμπιστοσύνης των ελεγκτών στην αξιοπιστία του συστήματος πέδησης·
- (16) ότι ο καθορισμός τιμών αναφοράς της δύναμης πέδησης συναρτήσει των συνθηκών φόρτισης του οχήματος βοηθάει να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη αυτή και ότι η παρούσα οδηγία καθιστά δυνατές τις δοκιμές με το καθεστώς αυτό ως εναλλακτική λύση έναντι των δοκιμών των ελάχιστων τιμών επιδόσεων για κάθε κατηγορία οχημάτων·
- (17) ότι, ως προς τα συστήματα πέδησης, η παρούσα οδηγία καλύπτει κυρίως οχήματα τα οποία έχουν λάβει έγκριση τύπου βάσει των διατάξεων της οδηγίας 71/320/ΕΟΚ⁽¹⁾ μολονότι ορισμένοι τύποι οχημάτων έχουν εγκριθεί με βάση εθνικά πρότυπα που ενδεχομένως διαφέρουν από την παρούσα οδηγία·
- (18) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν τους ελέγχους του συστήματος πέδησης για να συμπεριληφθούν κατηγορίες οχημάτων ή σημείων που δεν καλύπτονται από την παρούσα οδηγία·
- (19) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν αυστηρότερους ή συχνότερους ελέγχους για τα συστήματα πέδησης·
- (20) ότι σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να διατηρηθούν με τακτικό έλεγχο οι εκπομπές σε χαμηλό επίπεδο καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του οχήματος, και να διασφαλισθεί ότι τα πολύ ρυπαντικά οχήματα θα αποσύρονται από την κυκλοφορία εφόσον δεν είναι καλά συντηρημένα·
- (21) ότι η κακή ρύθμιση και η ανεπαρκής συντήρηση του κινητήρα επηρεάζουν αρνητικά όχι μόνον τον κινητήρα αλλά και το περιβάλλον, διότι αυξάνουν τη ρύπανση και την κατανάλωση καυσίμου και ότι είναι σημαντικό να αναπτυχθούν μεταφορές αβλαβείς για το περιβάλλον·
- (22) ότι, όσον αφορά τους κινητήρες με ανάφλεξη με συμπίεση (ντιζελοκινητήρες), η μέτρηση της αδιαφάνειας του καπνού θεωρείται ως επαρκής ένδειξη της κατάστασης συντήρησης του οχήματος, όσον αφορά τις εκπομπές·
- (23) ότι, όσον αφορά τους κινητήρες με επιβαλλόμενη ανάφλεξη (βενζινοκινητήρες), η μέτρηση των εκπομπών μονοξειδίου του άνθρακα στην έξοδο της εξάτμισης, με τον κινητήρα σε κατάσταση βραδυπορείας (ραλαντί), θεωρείται ως επαρκής ένδειξη για την κατάσταση συντήρησης του οχήματος, όσον αφορά τις εκπομπές·
- (24) ότι το ποσοστό των οχημάτων που απορρίπτονται κατά τον έλεγχο των εκπομπών κινδυνεύει να είναι υψηλό για τα οχήματα που δεν συντηρούνται τακτικά·
- (25) ότι για τα βενζινοκίνητα μηχανοκίνητα οχήματα, των οποίων τα πρότυπα έγκρισης ορίζουν ότι πρέπει να είναι εφοδιασμένα με προηγμένα συστήματα ρύθμισης των εκπομπών, όπως οι τρίοδοι καταλύτες με αισθητήρα λάμδα, τα πρότυπα περιοδικού ελέγχου των εκπομπών πρέπει να είναι αυστηρότερα από τα αντίστοιχα πρότυπα για τα συμβατικά οχήματα·
- (26) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν, ανάλογα με την περίπτωση, από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ορισμένες κατηγορίες οχημάτων ιστορικού ενδιαφέροντος· ότι τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να καθορίζουν τα δικά τους πρότυπα ελέγχου για τα οχήματα αυτά· ότι η ευχέρεια αυτή δεν πρέπει να συνεπάγεται την εφαρμογή προτύπων αυστηρότερων από εκείνα που είχαν προβλεφθεί αρχικά κατά το σχεδιασμό του συγκεκριμένου οχήματος·
- (27) ότι η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αναπροσαρμόζεται προοδευτικά για να λαμβάνεται υπόψη η πρόοδος που επιτυγχάνεται στον τομέα της κατασκευής των οχημάτων, με την οποία διευκολύνεται ο έλεγχος των εν χρήσει οχημάτων και οι μέθοδοι δοκιμής, οι οποίες θα προσεγγίζουν περισσότερο τις πραγματικές συνθήκες χρήσης του οχήματος·
- (28) ότι η οδηγία 92/6/ΕΟΚ⁽²⁾ απαιτεί την τοποθέτηση και χρήση των διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας σε ορισμένες κατηγορίες των μηχανοκίνητων οχημάτων·

(¹) Οδηγία 71/320/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα συστήματα πέδησης ορισμένων μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμολκωμένων τους (ΕΕ αριθ. L 202 της 6. 9. 1971, σ. 37)· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/422/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 233 της 22. 8. 1991, σ. 21).

(²) Οδηγία 92/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1992, για την τοποθέτηση και χρήση διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας σε ορισμένες κατηγορίες μηχανοκίνητων οχημάτων στην Κοινότητα (ΕΕ αριθ. L 57 της 2. 3. 1992, σ. 27).

- (29) ότι, εν αναμονή της εξέλιξης των τεχνολογιών των διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας που θα επιτρέπουν τον ευκολότερο έλεγχο τους, είναι δυνατόν, κατά τον τεχνικό έλεγχο, να ελέγχονται ορισμένα στοιχεία των διατάξεων αυτών, όποτε αυτό είναι εφικτό·
- (30) ότι ο έλεγχος της ορθής λειτουργίας των διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας εμπίπτει σήμερα στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, τα οποία οφείλουν να καθορίζουν τα πλέον κατάλληλα για τον σκοπό αυτό μέσα· ότι προβλέπεται να εναρμονισθούν εγκαίρως τα πρότυπα και οι μέθοδοι δοκιμών·
- (31) ότι η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει τον έλεγχο της ορθής λειτουργίας της εν χρήσει διάταξης περιορισμού της ταχύτητας, και να υποβάλλει σχετική έκθεση στο Συμβούλιο· ότι, εάν είναι αναγκαίο, τα συμπεράσματα της έκθεσης αυτής θα αποτελέσουν τη βάση περαιτέρω προτάσεων για την εξέλιξη των κανόνων που εφαρμόζονται στις διατάξεις περιορισμού της ταχύτητας·
- (32) ότι οι τεχνικές απαιτήσεις που αφορούν τα ταξί και τα ασθενοφόρα είναι παρεμφερείς εκείνων των ιδιωτικής χρήσεως αυτοκινήτων· ότι, ως εκ τούτου, τα σημεία που πρέπει να ελέγχονται μπορούν να είναι παρεμφερή, μολονότι η συχνότητα των ελέγχων είναι διαφορετική·
- (33) ότι, με βάση τα αποτελέσματα της παρούσας οδηγίας στο συγκεκριμένο τομέα και έχοντας υπόψη την αρχή της επικουρικότητας, τα κοινοτικά μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι αναγκαία για να επιτευχθεί εναρμόνιση των κανόνων των τεχνικών ελέγχων, με σκοπό να αποφευχθεί στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ μεταφορέων και να εξασφαλισθεί ότι τα οχήματα θα ελέγχονται και θα συντηρούνται σωστά· ότι οι στόχοι αυτοί δεν μπορούν να επιτευχθούν πλήρως από τα κράτη μεμονωμένα·
- (34) ότι η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις καταληκτικές ημερομηνίες για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και τη θέση σε εφαρμογή των καταργουμένων οδηγιών,

και τα ημερομυλκούμενά τους, υπόκεινται σε περιοδικό τεχνικό έλεγχο σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, και ιδίως τα παραρτήματα I και II.

2. Οι κατηγορίες των οχημάτων που θα ελέγχονται, η συχνότητα του τεχνικού ελέγχου και τα σημεία που πρέπει να ελέγχονται περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II.

Άρθρο 2

Ο τεχνικός έλεγχος που προβλέπει η παρούσα οδηγία πρέπει να διενεργείται από το κράτος ή από δημόσιο οργανισμό στον οποίο ανατίθεται το καθήκον αυτό από τα όργανα ή τους φορείς ιδιωτικής τυχόν φύσεως τους οποίους εξουσιοδοτεί, υποδεικνύει και εποπτεύει άμεσα το κράτος. Όταν οι φορείς που είναι επιφορτισμένοι με τον τεχνικό έλεγχο ασκούν συγχρόνως και δραστηριότητες επισκευής οχημάτων, τα κράτη μεριμνούν ιδιαίτερα ώστε να προστατεύεται η αντικειμενικότητα και η υψηλή ποιότητα του ελέγχου.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που κρίνουν αναγκαία ούτως ώστε να καθίσταται δυνατόν να αποδεικνύεται ότι ένα όχημα υποβλήθηκε επιτυχώς σε τεχνικό έλεγχο σύμφωνα τουλάχιστον με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Τα εν λόγω μέτρα ανακοινώνονται στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

2. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει το αποδεικτικό που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, με το οποίο αποδεικνύεται ότι ένα μηχανοκίνητο όχημα που είναι εγγεγραμμένο στο εν λόγω κράτος μέλος, καθώς και το ρυμολκούμενο ή ημερομυλκούμενό του, έχουν υποβληθεί επιτυχώς σε τεχνικό έλεγχο σύμφωνα τουλάχιστον με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, σαν να είχε το ίδιο εκδώσει το εν λόγω αποδεικτικό.

3. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις κατάλληλες διαδικασίες, ώστε να εξασφαλίζουν, κατά το δυνατόν, ότι οι επιδόσεις πέδησης των οχημάτων που είναι εγγεγραμμένα στο έδαφός τους πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οχήματα που ανήκουν στις ένοπλες δυνάμεις, στις δυνάμεις δημοσίας τάξεως και στο πυροσβεστικό σώμα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, αφού συμβουλευθούν την Επιτροπή, να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

1. Σε κάθε κράτος μέλος τα μηχανοκίνητα οχήματα που είναι εγγεγραμμένα σ' αυτό, καθώς και τα ρυμολκούμενα

παρούσας οδηγίας ή να υπάγουν σε ειδικές διατάξεις ορισμένα οχήματα που κυκλοφορούν ή χρησιμοποιούνται υπό εξαιρετικές περιστάσεις, καθώς και οχήματα τα οποία ουδέποτε ή σπάνια χρησιμοποιούνται στο οδικό δίκτυο, συμπεριλαμβανομένων των οχημάτων ιστορικού ενδιαφέροντος που έχουν κατασκευαστεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1960, ή έχουν αποσυρθεί προσωρινά από την κυκλοφορία.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν, αφού συμβουλευθούν την Επιτροπή, να καθορίζουν τα δικά τους πρότυπα ελέγχου για τα οχήματα που θεωρούνται ιστορικού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 5

Παρά τις διατάξεις των παραρτημάτων I και II, τα κράτη μέλη μπορούν:

- να αναβάλουν την ημερομηνία του πρώτου υποχρεωτικού τεχνικού ελέγχου και, εφόσον χρειάζεται, να υποβάλουν το όχημα σε τεχνικό έλεγχο πριν από την εγγραφή του,
- να συντομεύουν το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ δύο διαδοχικών υποχρεωτικών τεχνικών ελέγχων,
- να καταστήνουν υποχρεωτικό τον τεχνικό έλεγχο του προαιρετικού εξοπλισμού,
- να αυξάνουν τον αριθμό των σημείων που πρέπει να ελέγχονται,
- να επεκτείνουν την απαίτηση του περιοδικού τεχνικού ελέγχου σε άλλες κατηγορίες οχημάτων,
- να προδιαγράφουν ειδικούς πρόσθετους ελέγχους,
- να απαιτούν αυστηρότερες ελάχιστες τιμές απόδοσης για τα συστήματα πέδησης από εκείνες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II και να συμπεριλάβουν έλεγχο των οχημάτων με υψηλότερα φορτία για τα οχήματα που είναι εγγεγραμμένα στο εδαφός τους, υπό την προϋπόθεση ότι τα πρότυπα αυτά δεν υπερβαίνουν εκείνα της αρχικής έγκρισης τύπου του οχήματος.

Άρθρο 6

1. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παραρτημάτων I και II και έως την 1η Ιανουαρίου 1993, τα κράτη μέλη μπορούν:

- να αναβάλλουν την ημερομηνία του πρώτου υποχρεωτικού τεχνικού ελέγχου,
- να επεκτείνουν το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ δύο διαδοχικών υποχρεωτικών τεχνικών ελέγχων,
- να ελαττώσουν τον αριθμό των σημείων που πρέπει να ελέγχονται,
- να τροποποιούν τις κατηγορίες των οχημάτων που υποβάλλονται σε υποχρεωτικό τεχνικό έλεγχο,

υπό τον όρο ότι τα ελαφρά εμπορικά οχήματα που αναφέρονται στο σημείο 5 του παραρτήματος I θα υποβληθούν υποχρεωτικά σε τεχνικό έλεγχο σύμφωνα με την παρούσα οδηγία πριν από την ημερομηνία αυτή.

Ωστόσο, στα κράτη μέλη όπου, στις 28 Ιουλίου 1988, δεν υπήρχε σύστημα περιοδικού τεχνικού ελέγχου παρεμφερές

με εκείνο της παρούσας οδηγίας για τη συγκεκριμένη κατηγορία οχημάτων, ισχύει η παράγραφος 1 μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1995.

2. Όσον αφορά τα ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα που αναφέρονται στο σημείο 6 του παραρτήματος I, ισχύει η παράγραφος 1 μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1994.

Ωστόσο, στα κράτη μέλη όπου δεν υπήρχε σύστημα περιοδικού τεχνικού ελέγχου παρεμφερές με εκείνο της παρούσας οδηγίας για τη συγκεκριμένη κατηγορία οχημάτων, στις 31 Δεκεμβρίου 1991, ισχύει η παράγραφος 1 μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1998.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 7

1. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, εκδίδει τις ειδικές οδηγίες που απαιτούνται για τον καθορισμό των ελάχιστων προτύπων και μεθόδων που αφορούν τον έλεγχο των σημείων που αναφέρονται στο παράρτημα II.

2. Οι τροποποιήσεις για την προσαρμογή των προτύπων και των μεθόδων που καθορίζονται από τις ειδικές οδηγίες στην τεχνική πρόοδο θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 8.

Άρθρο 8

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, ονομαζόμενη στο εξής «επιτροπή», η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Η επιτροπή εκδίδει τον εσωτερικό της κανονισμό.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου εντός προσθεσμίας την οποία μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη εκδίδεται με την πλειοψηφία που ορίζει το άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση αποφάσεων, τις οποίες καλείται να λάβει το Συμβούλιο κατόπιν πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως ορίζει το εν λόγω άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

4. α) Η Επιτροπή εκδίδει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι συμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, χωρίς καθυστέρηση η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προταθέντα μέτρα εκδίδονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 9

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, στις 31 Δεκεμβρίου 1998 το αργότερο έκθεση σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτων, συνοδευόμενη από κάθε αναγκαία πρόταση, ιδίως όσον αφορά τη συχνότητα και το περιεχόμενο των ελέγχων.

2. Η Επιτροπή εξετάζει, το αργότερο τρία έτη από την καθιέρωση του περιοδικού ελέγχου των διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας κατά πόσον, με βάση την αποκτηθείσα μέχρι τότε πείρα, αρκούν οι προβλεφθέντες έλεγχοι για να εντοπίζονται οι ελαττωματικές ή παραποιημένες διατάξεις περιορισμού της ταχύτητας και αν ενδείκνυται να τροποποιηθούν οι εν ισχύ κανόνες.

Άρθρο 10

Οι οδηγίες που απαριθμούνται στο παράρτημα III μέρος Α καταργούνται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 14 όσον αφορά τις καταληκτικές ημερομηνίες μεταφοράς στο εθνικό τους δίκαιο και θέση σε εφαρμογή που καθορίζονται στο παράρτημα III μέρος Β.

Οι παραπομπές στις καταργούμενες οδηγίες εκλαμβάνονται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και πρέπει να διαβάζονται σύμφωνα με τους πίνακες αντιστοιχίας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις [...] (*). Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του προβλεπόμενου από την παρούσα οδηγία συστήματος ελέγχου.

Τα θεσπιζόμενα μέτρα οφείλουν να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

(*) Ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΚΑΙ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ

Κατηγορία οχημάτων	Συχνότητα ελέγχου
1. Μηχανοκίνητα οχήματα που χρησιμοποιούνται στις επιβατικές μεταφορές και έχουν περισσότερες από 8 θέσεις καθήμενων, εκτός της θέσεως του οδηγού	Ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το όχημα, και έκτοτε μία φορά ανά έτος
2. Μηχανοκίνητα οχήματα που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά εμπορευμάτων, των οποίων η ανώτατη επιτρεπόμενη μάζα υπερβαίνει τα 3 500 kg	Ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το όχημα, και έκτοτε μία φορά ανά έτος
3. Ρυμολκούμενα και ημιρυμολκούμενα, των οποίων η ανώτατη επιτρεπόμενη μάζα υπερβαίνει τα 3 500 kg	Ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το όχημα, και έκτοτε μία φορά ανά έτος
4. Ταξί και ασθενοφόρα	Ένα έτος από την ημερομηνία κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το όχημα, και έκτοτε μία φορά ανά έτος
5. Μηχανοκίνητα οχήματα με τέσσερις τουλάχιστον τροχούς που συνήθως χρησιμοποιούνται για την οδική μεταφορά εμπορευμάτων και των οποίων η μέγιστη επιτρεπόμενη μάζα δεν υπερβαίνει τα 3 500 kg, εκτός των γεωργικών ελκυστήρων και μηχανημάτων	Τέσσερα έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το όχημα, και στη συνέχεια ανά διετία
6. Μηχανοκίνητα οχήματα με τέσσερις τουλάχιστον τροχούς, που χρησιμοποιούνται στις επιβατικές μεταφορές και των οποίων οι θέσεις καθήμενων, εκτός της θέσεως οδηγού, δεν υπερβαίνουν τις οκτώ	Τέσσερα έτη από την ημερομηνία κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά το όχημα, και στη συνέχεια ανά διετία

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΣΗΜΕΙΑ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ο έλεγχος καλύπτει τουλάχιστον τα σημεία που απαριθμούνται κατωτέρω, με την προϋπόθεση ότι αυτά αφορούν τον υποχρεωτικό εξοπλισμό του οχήματος που υπόκειται σε έλεγχο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Οι έλεγχοι που προβλέπει το παρόν παράρτημα μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς αποσυναρμολόγηση στοιχείων του οχήματος.

Αν το όχημα παρουσιάζει ελαττώματα όσον αφορά τα σημεία ελέγχου που καθορίζονται κατωτέρω, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ορίζουν διαδικασία με την οποία καθορίζονται οι όροι υπό τους οποίους το όχημα επιτρέπεται να κυκλοφορεί έως ότου υποβληθεί επιτυχώς σε νέο τεχνικό έλεγχο.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε τα οχήματα που δεν πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά το σύστημα πέδησης και τις εκπομπές να τίθενται εκτός οδικής κυκλοφορίας.

ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 1, 2, 3, 4, 5 ΚΑΙ 6

1 Συστήματα πέδησης

Ο έλεγχος των συστημάτων πέδησης του οχήματος περιλαμβάνει τα ακόλουθα σημεία. Οι τιμές που προκύπτουν κατά τον έλεγχο των συστημάτων πέδησης πρέπει να ανταποκρίνονται, καθόσον τούτο είναι εφικτό, στα τεχνικά πρότυπα της οδηγίας 71/320/ΕΟΚ ⁽¹⁾

Σημεία προς έλεγχο	Αιτίες αστοχίας
1.1. Μηχανική κατάσταση και λειτουργία	
1.1.1. Άξονες κέντρου της πέδης, μοχλός πέδησης	<ul style="list-style-type: none"> — Δυσχέρειες στην ενεργοποίηση — Εκτροπή της φωλεάς — Υπερβολική φθορά/τζόγος
1.1.2. Κατάσταση και διαδρομή του ποδοπλήκτρου του μηχανισμού πέδησης	<ul style="list-style-type: none"> — Υπερβολική ή ανεπαρκής ελεύθερη διαδρομή — Η πέδηση δεν διακόπτεται σωστά μετά την παύση της επενέργειας στο σύστημα — Δεν υπάρχει, είναι χαλαρό ή έχει υποστεί λείανση λόγω φθοράς το αντιολισθητικό κάλυμμα του ποδοπλήκτρου
1.1.3. Αντλία κενού ή αεροσυμπιεστής και δοχεία	<ul style="list-style-type: none"> — Υπερβολικός χρόνος για την ανάπτυξη της (υπο)πίεσης/κενού που απαιτείται για την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος πέδησης — Η (υπο)πίεση/κενό δεν επαρκεί για τη χρησιμοποίηση της πέδης τουλάχιστον δύο φορές μετά τη λειτουργία του συστήματος προειδοποίησης (ή η ένδειξη του μανομέτρου βρίσκεται στη ζώνη «κίνδυνος») — Διαρροή αέρα που προκαλεί σημαντική πτώση πίεσης ή αισθητές διαρροές αέρα
1.1.4. Δείκτης προειδοποίησης πίεσης, μανόμετρο της προειδοποιητικής σήμανσης	<ul style="list-style-type: none"> — Κακή λειτουργία του προειδοποιητικού σήματος ή του μανομέτρου

⁽¹⁾ Οδηγία 73/320/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν την πέδηση ορισμένων κατηγοριών οχημάτων με κινητήρα και των ρυμολκούμενων τους (ΕΕ αριθ. L 202 της 6. 9. 1971, σ. 37): οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/422/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 233 της 22. 8. 1991, σ. 2).

Σημεία προς έλεγχο	Αιτίες αστοχίας
1.1.5. Χειροκίνητη δικλείδα ελέγχου της πέδησης	<ul style="list-style-type: none"> — Ρωγμές ή ζημιές, υπερβολική φθορά — Κακή λειτουργία της βαλβίδας — Έλλειψη αξιοπιστίας όσον αφορά τη λειτουργία του στελέχους (ντίζας) ή της βαλβίδας — Έλλειψη στεγανότητας του συστήματος, κακή στερέωση των συνδέσεων — Κακή λειτουργία
1.1.6. Πέδη στάθμευσης, μοχλός χειρισμού, σύστημα κλειδώματος	<ul style="list-style-type: none"> — Η λαβή δεν συγκρατεί επαρκώς την πέδη στάθμευσης — Υπερβολική φθορά στον άξονα περιστροφής του μοχλού ή του μηχανισμού της κασάνιας του μοχλού — Υπερβολική διαδρομή του χειρομοχλού (λόγω κακής ρύθμισης)
1.1.7. Βαλβίδες συστήματος πέδησης (δικλείδες πέδησης, ταχεία ανακουφιστική βαλβίδα, ρυθμιστές πίεσης, κ.λπ.)	<ul style="list-style-type: none"> — Ζημιές, ανεπαρκής στεγανότητα (διαρροές αέρα) — Υποβολικές απώλειες λαδιού στον αεροσυμπίεστή — Ελαττωματική στερέωση ή ελαττωματικό στήριγμα — Απώλειες υγρού πέδησης
1.1.8. Σύνδεσμοι (ρακόρ) για σύστημα πέδησης ρυμουλκούμενου	<ul style="list-style-type: none"> — Βλάβη δικλείδων απομόνωσης ή ελαττωματική βαλβίδα αυτόματου κλεισίματος — Ελαττωματική στερέωση ή συναρμογή — Ανεπαρκής στεγανότητα
1.1.9. Σύστημα αποταμίευσης ενέργειας ή δοχείο πίεσης	<ul style="list-style-type: none"> — Βλάβη, διάβρωση, διαρροές — Δεν λειτουργεί το σύστημα αποστράγγισης — Αναφαλής/κακή στερέωση
1.1.10. Σύστημα υποβοήθησης της πέδησης (σερβομηχανισμοί, κεντρικός κύλινδρος (υδραυλικά συστήματα)	<ul style="list-style-type: none"> — Βλάβη ή κακή λειτουργία του σερβομηχανισμού — Βλάβη ή διαρροή κεντρικού κυλίνδρου — Ανεπαρκής στερέωση του κεντρικού κυλίνδρου — Ανεπαρκής ποσότητα υγρού πέδησης — Δεν υπάρχει κάλυμμα στο δοχείο του κεντρικού κυλίνδρου — Η ενδεικτική λυχνία υγρού πέδησης παραμένει συνεχώς αναμμένη ή έχει υποστεί βλάβη — Δεν λειτουργεί σωστά το σύστημα προειδοποίησης για την πτώση της στάθμης του υγρού πέδησης
1.1.11. Άκαμπτοι σωλήνες συστήματος πέδησης	<ul style="list-style-type: none"> — Κίνδυνος βλάβης ή θραύσης — Διαρροές από σωλήνες ή συνδέσεις (ρακόρ) — Βλάβες ή υπερβολική διάβρωση — Εσφαλμένη τοποθέτηση
1.1.12. Εύκαμπτοι σωλήνες συστήματος πέδησης	<ul style="list-style-type: none"> — Κίνδυνος βλάβης ή θραύσης — Φθορά, σημεία τριβής, ανεπαρκές μήκος σωλήνων πέδησης, συστοφή — Διαρροές από τους εύκαμπτους σωλήνες ή από τις συνδέσεις — Υπερβολική διόγκωση των σωλήνων όταν τίθενται υπό πίεση — Εμφάνιση πόρων
1.1.13. Επιφάνειες τριβής συστήματος πέδησης (επενδύσεις αιγόνων-τακάκια)	<ul style="list-style-type: none"> — Υπερβολική φθορά — Λάδια, γράσο που προσβάλλουν τις επιφάνειες τριβής

Σημεία προς έλεγχο	Αιτίες αστοχίας
1.1.14. Τύμπανα, δίσκοι	<ul style="list-style-type: none"> — Υπερβολική φθορά, χαραγές, ρωγμές ή θραύσεις ή άλλα ελαττώματα που μειώνουν την ασφάλεια — Τύμπανα ή δίσκοι λερωμένοι από λάδια, γράσο κ.λπ. — Κακή στερέωση της πλάκας στήριξης
1.1.15. Καλώδια, στελέχη και ράβδοι (ντίτζες) συστήματος πέδησης	<ul style="list-style-type: none"> — Φθαρμένα καλώδια, λυγισμός — Υπερβολική φθορά ή διάβρωση — Ασφάλειες που λείπουν στις συνδέσεις των καλωδίων ή των ράβδων — Ανεπαρκής στερέωση των καλωδίων — Περιορισμοί στην ελευθερία κίνησης του συστήματος πέδησης — Μη κανονική κίνηση ράβδων/αρθρώσεων οφειλόμενη σε κακή ρύθμιση ή υπερβολική φθορά
1.1.16. Κύλινδροι πέδησης (περιλαμβάνονται τα συστήματα πέδησης με ελατήρια και υδραυλικοί κύλινδροι)	<ul style="list-style-type: none"> — Βλάβες ή ρωγμές — Διαρροές — Ελαττωματική συναρμολόγηση — Υπερβολική διάβρωση — Υπερβολική διαδρομή του κυλίνδρου — Λείπει ή παρουσιάζει υπερβολική φθορά το προστατευτικό κάλυμμα για τη σκόνη
1.1.17. Βαλβίδα αυτόματης προσαρμογής της πέδησης στο φορτίο	<ul style="list-style-type: none"> — Κακή σύνδεση — Εσφαλμένη ρύθμιση — Δεν λειτουργεί (κολλημένη) — Λείπει
1.1.18. Αυτόματοι-έκκεντροι μοχλοί	<ul style="list-style-type: none"> — Δεν λειτουργούν, κολλημένοι, με ασυνήθη ελευθερία κίνησης που δείχνει υπερβολική φθορά ή εσφαλμένη ρύθμιση — Ελαττωματική λειτουργία
1.1.19. Σύστημα επιβράδυνσης (όπου υπάρχει)	<ul style="list-style-type: none"> — Κακή προσαρμογή ή σύνδεση — Ελαττωματική λειτουργία
1.2. Λειτουργία και αποτελεσματικότητα κύριου συστήματος πέδησης	
1.2.1. Επιδόσεις (αυξάνονται σταδιακά μέχρι τη μέγιστη τιμή)	<ul style="list-style-type: none"> — Ανεπαρκής προσπάθεια πέδησης σε ένα ή περισσότερους τροχούς — Η προσπάθεια πέδησης σε κάποιο τροχό είναι μικρότερη από το 70 % της υψηλότερης καταγραφόμενης προσπάθειας που ασκείται σε άλλο τροχό του ίδιου άξονα. Σε περίπτωση δοκιμής της πέδησης σε πορεία, η απόκλιση του οχήματος από την ευθεία είναι υπέρμετρη. — Μη βαθμιαία μεταβολή της προσπάθειας πέδησης (απότομη εμπλοκή) — Ανώμαλη υστέρηση στη λειτουργία της πέδησης σε κάποιο τροχό — Υπέρμετρη διακύμανση της προσπάθειας πέδησης λόγω παραμόρφωσης των δίσκων ή ελλειψοειδούς μορφής τυμπάνων

Σημεία προς έλεγχο	Αιτίες αστοχίας
1.2.2. Απόδοση	<ul style="list-style-type: none"> — Λόγος πέδησης εξαρτώμενος από προς τη μέγιστη επιτρεπόμενη μάζα ή, στην περίπτωση των ημιρυμουλκούμενων, από το άθροισμα των ανώτατων επιτρεπτών φορτίων αξόνων εφόσον είναι δυνατόν, κατώτερος των εξής: Ελάχιστη απόδοση πέδησης Κατηγορία 1: 50 % ⁽¹⁾ Κατηγορία 2: 43 % ⁽²⁾ Κατηγορία 3: 40 % ⁽³⁾ Κατηγορία 4: 50 % Κατηγορία 5: 45 % ⁽⁴⁾ Κατηγορία 6: 50 % ή — προσπάθεια πέδησης μικρότερη των τιμών αναφοράς, εφόσον τις έχει καθορίσει ο κατασκευαστής για τον άξονα του οχήματος ⁽⁵⁾
1.3. Επιδόσεις και απόδοση της βοηθητικής πέδης (εφόσον υπάρχει σαν ξεχωριστό σύστημα)	
1.3.1. Επιδόσεις	<ul style="list-style-type: none"> — Μονόπλευρη λειτουργία — Οι δυνάμεις πέδησης σε κάποιον τροχό είναι μικρότερες από το 70 % των υψηλότερων καταγραφόμενων δυνάμεων που ασκούνται σε άλλο τροχό του ίδιου άξονα — Η αποτελεσματικότητα της πέδησης δεν μεταβάλλεται προοδευτικά (μπλοκάρισμα) — Δεν λειτουργεί το αυτόματο σύστημα πέδησης ρυμουλκούμενου
1.3.2. Απόδοση	<ul style="list-style-type: none"> — Για όλες τις κατηγορίες οχημάτων, ελάχιστος λόγος πέδησης μικρότερος του 50 % ⁽¹⁾ της δυνατότητας της πέδησης που αναφέρεται στο σημείο 1.2.2 σε σχέση με τη μέγιστη επιτρεπόμενη μάζα ή, στην περίπτωση των ημιρυμουλκούμενων, με το σύνολο των ανώτατων επιτρεπόμενων βαρών ανά άξονα
1.4. Επιδόσεις και απόδοση της πέδης στάθμευσης	
1.4.1. Επιδόσεις	<ul style="list-style-type: none"> — Μονόπλευρη λειτουργία
1.4.2. Απόδοση	<ul style="list-style-type: none"> — Για όλες τις κατηγορίες οχημάτων, ελάχιστος λόγος πέδησης μικρότερος του 16 % σε σχέση με τη μέγιστη επιτρεπόμενη μάζα ή, στην περίπτωση των μηχανοκίνητων οχημάτων, μικρότερος του 12 % σε σχέση με τη μέγιστη επιτρεπόμενη συνδυασμένη μάζα του οχήματος, όποιος είναι ο μεγαλύτερος.
1.5. Επιδόσεις του συστήματος επιβράδυνσης ή της πέδησης με ανάσχεση των καυσαερίων	<ul style="list-style-type: none"> — Η αποτελεσματικότητα της πέδησης δεν μεταβάλλεται προοδευτικά (επιβραδυντής) — Βλάβες
1.6. Πέδηση με σύστημα αντιμπλοκής	<ul style="list-style-type: none"> — Κακή λειτουργία του ενδεικτικού συστήματος — Ελαττωματική

⁽¹⁾ 48 % για τα οχήματα της κατηγορίας 1 που δεν είναι εξοπλισμένα με ABS ή έχουν εγκριθεί πριν την 1η Οκτωβρίου 1991 (ημερομηνία έναρξης της απαγόρευσης θέσεως σε κυκλοφορία χωρίς την έγκριση ΕΚ τύπου του κατασκευαστικού στοιχείου) [οδηγία 71/320/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/194/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 92 της 9. 4. 1988, σ. 47)].

⁽²⁾ 45 % για ρυμουλκούμενα της οχήματα εγγεγραμμένα μετά το 1988 ή μετά την ημερομηνία εφαρμογής της οδηγίας 71/320/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 85/647/ΕΟΚ της Επιτροπής, στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας των κρατών μελών, όποια είναι μεταγενέστερη ημερομηνία.

⁽³⁾ 43 % για ημιρυμουλκούμενα και ρυμουλκούμενα που έχουν εγγραφεί μετά το 1988 ή από την ημερομηνία εφαρμογής της οδηγίας 71/320/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 85/647/ΕΟΚ της Επιτροπής, στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας των κρατών μελών, όποια είναι μεταγενέστερη ημερομηνία.

⁽⁴⁾ 50 % για τα οχήματα της κατηγορίας 5 που έχουν ταξινομηθεί μετά το 1988 ή μετά την ημερομηνία εφαρμογής της οδηγίας 71/320/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 85/647/ΕΟΚ της Επιτροπής, στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας των κρατών μελών, όποια είναι μεταγενέστερη ημερομηνία.

⁽⁵⁾ Η τιμή αναφοράς για τον άξονα του οχήματος είναι η προσπάθεια πέδησης (εκφρασμένη σε Newtons) που απαιτείται για να επιτευχθεί αυτή η περιγραφείσα ελάχιστη δύναμη πέδησης, λαμβάνοντας υπόψη το βάρος του φορτίου που παρουσιάστηκε στον έλεγχο.

⁽⁶⁾ Για τα οχήματα των κατηγοριών 2 και 5 οι ελάχιστες επιδόσεις της δευτερεύουσας πέδησης είναι 2.2 m/s² (η απόδοση της δευτερεύουσας πέδησης δεν καλύπτεται από την οδηγία 71/320/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 85/647/ΕΟΚ).

ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 1, 2 ΚΑΙ 3	ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 4, 5 ΚΑΙ 6
2. Συστήματα διεύθυνσης (τιμών)	2. Σύστημα διεύθυνσης
2.1. Μηχανική κατάσταση 2.2. Τιμόνι 2.3. Παίξιμο (τζόγος) τιμονιού	2.1. Μηχανική κατάσταση 2.2. Παίξιμο (τζόγος) τιμονιού 2.3. Στήριξη συστήματος διεύθυνσης 2.4. Ένσφαιροι τριβείς (ρουλεμάν)
3. Ορατότητα	3. Ορατότητα
3.1. Οπτικό πεδίο 3.2. Κατάσταση υαλοπινάκων 3.3. Κάτοπτρα 3.4. Υαλοκαθαριστήρες 3.5. Πίδακες νερού	3.1. Οπτικό πεδίο 3.2. Κατάσταση υαλοπινάκων 3.3. Κάτοπτρα 3.4. Υαλοκαθαριστήρες 3.5. Πίδακες καθαρισμού
4. Φώτα, ανακλαστήρες και ηλεκτρολογικός εξοπλισμός	4. Φώτα
4.1. Φώτα πορείας (μεγάλα) και διασταυρώσεις (μεσαία) 4.1.1. Κατάσταση και λειτουργία 4.1.2. Ευθυγράμμιση 4.1.3. Διακόπτες (μεταγωγοί) 4.1.4. Οπτική αποτελεσματικότητα	4.1. Φώτα πορείας (μεγάλα) και διασταυρώσεις (μεσαία) 4.1.1. Κατάσταση και λειτουργία 4.1.2. Ευθυγράμμιση 4.1.3. Διακόπτες (μεταγωγοί)
4.2. Φώτα θέσεως (μικρά) και φώτα σταθμεύσεως 4.2.1. Κατάσταση και λειτουργία 4.2.2. Χρωματισμός και οπτική απόδοση	4.2. Κατάσταση και λειτουργία, κατάσταση των προστατευτικών κρυστάλλων, χρώμα και οπτική απόδοση για τα: 4.2.1. Φώτα θέσεως (μικρά) 4.2.2. Φώτα πεδήσεως (μεσαία) 4.2.3. Φώτα αλλαγής κατευθύνσεως (φλας) 4.2.4. Φώτα οπισθοπορείας 4.2.5. Φώτα ομίχλης 4.2.6. Φωτισμός οπίσθιας πινακίδας κυκλοφορίας 4.2.7. Ανακλαστήρες 4.2.8. Φώτα κινδύνου (αλάρμ)
4.3. Φώτα πεδήσεως (στοπ) 4.3.1. Κατάσταση και λειτουργία 4.3.2. Χρωματισμός και οπτική αποτελεσματικότητα	
4.4. Φώτα αλλαγής κατευθύνσεως (φλας) 4.4.1. Κατάσταση και λειτουργία 4.4.2. Χρωματισμός και οπτική αποτελεσματικότητα 4.4.3. Διακόπτες (μεταγωγοί) 4.4.4. Συχνότητα αναλαμπής (Φλας)	
4.5. Εμπρόσθια και οπίσθια φώτα ομίχλης 4.5.1. Θέση 4.5.2. Κατάσταση και λειτουργία 4.5.3. Χρωματισμός και οπτική αποτελεσματικότητα	

ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 1, 2 ΚΑΙ 3	ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 4, 5 ΚΑΙ 6
4.6. Φώτα οπισθοπορείας (όπισθεν) 4.6.1. Κατάσταση και λειτουργία 4.6.2. Χρωματισμός και οπτική αποτελεσματικότητα	
4.7. Φώτα οπίσθιας πινακίδας κυκλοφορίας	
4.8. Ανακλαστήρες — Κατάσταση και χρωματισμός	
4.9. Ενδεικτικές λυχνίες	
4.10. Ηλεκτρολογικές συνδέσεις μεταξύ ρυμουλκού και ρυμουλκούμενου ή ημρυμουλκούμενου	
4.11. Καλώδια	
5. Άξονες, τροχοί, ελαστικά, ανάρτηση	5. Άξονες, τροχοί, ελαστικά, ανάρτηση
5.1. Άξονες	5.1. Άξονες
5.2. Τροχοί και ελαστικά	5.2. Τροχοί και ελαστικά
5.3. Ανάρτηση	5.3. Ανάρτηση
6. Πλαίσιο και εξαρτήματα πλαισίου	6. Πλαίσιο και εξαρτήματα πλαισίου
6.1. Πλαίσιο και εξαρτήματα 6.1.1. Γενική κατάσταση 6.1.2. Εξάτμιση και σιγαστήρας (σιλανσιέ) 6.1.3. Δεξαμενές και σωληνώσεις καυσίμου 6.1.4. Γεωμετρικά χαρακτηριστικά και κατάσταση του οπισθοπροφυλακτήρα στα φορητά 6.1.5. Υποδοχή εφεδρικού τροχού (ρεζέρβα) 6.1.6. Μηχανισμός ζεύξης στα ρυμουλκά, ρυμουλκούμενα και ημρυμουλκούμενα	6.1. Πλαίσιο και εξαρτήματα 6.1.1. Γενική κατάσταση 6.1.2. Εξάτμιση και σιγαστήρας (σιλανσιέ) 6.1.3. Δεξαμενές και σωληνώσεις καυσίμου 6.1.4. Υποδοχή εφεδρικού τροχού (ρεζέρβα) 6.1.5. Ασφάλεια του μηχανισμού ζεύξης (εάν υπάρχει)
6.2. Θάλαμος (καμπίνα) και αμάξωμα 6.2.1. Γενική κατάσταση 6.2.2. Στερέωση 6.2.3. Πόρτες και κλειδαριές 6.2.4. Πάτωμα 6.2.5. Κάθισμα οδηγού 6.2.6. Βατήρας (μαροπιέ)	6.2. Αμάξωμα 6.2.1. Γενική κατάσταση 6.2.2. Πόρτες και κλειδαριές
7. Άλλος εξοπλισμός	7. Άλλος εξοπλισμός
7.1. Ζώνες ασφαλείας	7.1. Στερέωση καθίσματος οδηγού

ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 1, 2 ΚΑΙ 3	ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 4, 5 ΚΑΙ 6
7.2. Πυροσβεστήρες	7.2. Στερέωση συσσωρευτή (μπαταρίας)
7.3. Κλειδαριές, περιλαμβανομένης και της κλειδαριάς του τιμονιού	7.3. Κλάξον
7.4. Τρίγωνο σημάσεως	7.4. Τρίγωνο σημάσεως
7.5. Φαρμακείο	7.5. Ζώνες ασφαλείας 7.5.1. Ασφάλεια τοποθέτησης 7.5.2. Κατάσταση ζωνών 7.5.3. Λειτουργία
7.6. Τάκος(-οι)	
7.7. Κλάξον	
7.8. Ταχύμετρο	
7.9. Ταχογράφος (ύπαρξη και ακεραιότητα σφραγίδων): — Έλεγχος εγκυρότητας της πινακίδας του ταχογράφου, εάν προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 ⁽¹⁾ — Έλεγχος, σε περίπτωση αμφιβολιών, της αντιστοιχίας της περιφέρειας ή των διαστάσεων των ελαστικών-επισώτρων προς τα αναγραφόμενα στον ταχογράφο δεδομένα — Εφόσον είναι εφικτό, επιβεβαίωση ότι οι σφραγίδες του ταχογράφου και, αν χρειάζεται, οιοσδήποτε άλλες διατάξεις προστασίας του ταχογράφου από δόλια επέμβαση είναι ανέπαφες 7.10. Διάταξη περιορισμού της ταχύτητας: — Ει δυνατόν, έλεγχος εγκατάστασης της διάταξης σύμφωνα με την οδηγία 92/6/ΕΟΚ ⁽²⁾ — Έλεγχος εγκυρότητας της πινακίδας της διάταξης — Εφόσον είναι εφικτό, επιβεβαίωση ότι οι σφραγίδες της διάταξης και, αν χρειάζεται, οιοσδήποτε άλλες διατάξεις προστασίας από δόλια επέμβαση είναι ανέπαφες	
8 Οχλήσεις	8 Οχλήσεις
8.1 Θόρυβος	8.1 Θόρυβος

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3821/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, σχετικά με τη συσκευή ελέγχου στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ αριθ. L 370 της 31. 12. 1985, σ. 8)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3688/92 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 374 της 22. 12. 1992, σ. 12).

(²) Οδηγία 92/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1992, για την τοποθέτηση και χρήση των διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας σε ορισμένες κατηγορίες μηχανοκινήτων οχημάτων στην Κοινότητα (ΕΕ αριθ. L 57 της 2. 3. 1992, σ. 27).

ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 1, 2, 3, 4, 5 ΚΑΙ 6

8.2 Εκπομπές εξάτμισης

8.2.1 Οχήματα με κινητήρα με επιβαλλόμενη ανάφλεξη (βενζινοκινητήρα)

α) Όταν οι εκπομπές δεν ρυθμίζονται από προηγμένο σύστημα ελέγχου εκπομπών, όπως τριδοκικό καταλυτικό μετατροπέα κλειστού κυκλώματος ελεγχόμενο με αισθητήρα λάμδα

1. Οπτική εξέταση του συστήματος εξάτμισης, προκειμένου να ελεγχθεί αν υπάρχουν διαρροές.
2. Οπτική εξέταση του συστήματος ελέγχου εκπομπών, αν η εξέταση αυτή είναι δυνατή, προκειμένου να ελεγχθεί αν υπάρχει εκεί ο αναγκαίος τεχνικός εξοπλισμός.

Μετά από κάποιο εύλογο χρονικό διάστημα που απαιτείται για να φθάσει ο κινητήρας στην κανονική κατάσταση λειτουργίας (λαμβάνομένων υπόψη των συστάσεων του κατασκευαστή), μετράται στην κατάσταση βραδυπορείας (ρελαντί) και με αποσυμπλεγμένο τον κινητήρα, η περιεκτικότητα των εκπομπών σε μονοξείδιο του άνθρακα (CO).

Η μέγιστη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα των καυσαερίων σε CO είναι εκείνη που καθορίζει ο κατασκευαστής του οχήματος. Σε περίπτωση που το στοιχείο αυτό δεν είναι διαθέσιμο ή όταν οι αρμόδιες για τον έλεγχο υπηρεσίες των κρατών μελών αποφασίζουν να μην χρησιμοποιήσουν το εν λόγω δεδομένο σαν τιμή αναφοράς, η περιεκτικότητα των καυσαερίων σε CO δεν πρέπει να υπερβαίνει:

- όσον αφορά τα οχήματα που έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας ή τεθεί σε κυκλοφορία για πρώτη φορά στην ημερομηνία από την οποία τα κράτη μέλη απαιτούν για τα οχήματα αυτά να πληρούν τις διατάξεις της οδηγίας 70/220/ΕΟΚ⁽¹⁾ και της 1ης Οκτωβρίου 1986:
CO — 4,5 % κατ' όγκο,
- όσον αφορά οχήματα που έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας ή έχουν τεθεί σε κυκλοφορία για πρώτη φορά μετά την 1η Οκτωβρίου 1986:
CO — 3,5 % κατ' όγκο.

β) Όταν οι εκπομπές εξάτμισης ρυθμίζονται από προηγμένο σύστημα ελέγχου εκπομπών, όπως για παράδειγμα τριδοκικό καταλυτικό μετατροπέα κλειστού κυκλώματος ελεγχόμενο με αισθητήρα λάμδα:

1. Οπτική εξέταση του συστήματος εξάτμισης, προκειμένου να ελεγχθεί αν υπάρχουν διαρροές και αν όλα τα μέρη είναι πλήρη.
2. Οπτική εξέταση του συστήματος ελέγχου εκπομπών, προκειμένου να ελεγχθεί αν υπάρχει σε αυτό ο αναγκαίος τεχνικός εξοπλισμός.
3. Προσδιορισμός της απόδοσης του συστήματος ελέγχου εκπομπών του οχήματος με μέτρηση της τιμής λάμδα και της περιεκτικότητας των καυσαερίων σε CO σύμφωνα με τις διατάξεις του σημείου 4 ή σύμφωνα με τις διαδικασίες που προτείνει ο κατασκευαστής και έχουν γίνει δεκτές κατά την έγκριση τύπου. Για καθημια δοκιμή, ο κινητήρας του οχήματος πρέπει να φθάσει στην κανονική κατάσταση λειτουργίας, σύμφωνα με τις συστάσεις του κατασκευαστή.
4. Εκπομπές στην απόληξη του συστήματος εξάτμισης — οριακές τιμές.
 - Μέτρηση με τον κινητήρα σε κατάσταση βραδυπορείας:
Η μέγιστη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα των καυσαερίων CO είναι εκείνη που καθορίζει ο κατασκευαστής του οχήματος. Σε περίπτωση που η τιμή αυτή δεν είναι γνωστή, η περιεκτικότητα σε CO δεν πρέπει να υπερβαίνει το 0,5 % κατ' όγκο.
 - Μέτρηση κατά τη λειτουργία του αποσυμπλεγμένου κινητήρα σε επιταχυνόμενη (ρελαντί) βραδυπορεία. Η ταχύτητα περιστροφής του κινητήρα πρέπει να είναι τουλάχιστον 2 000 σαλ:
Περιεκτικότητα σε CO: όχι μεγαλύτερη από 0,3 % κατ' όγκο.
Λάμδα: $1 \pm 0,03$ ή όπως προβλέπουν οι προδιαγραφές του κατασκευαστή.

8.2.2 Οχήματα με κινητήρα ντίζελ (ανάφλεξη με συμπίεση)

Μέτρηση της θολερότητας των καυσαερίων κατά την ελεύθερη επιτάχυνση του αποσυμπλεγμένου κινητήρα από την ταχύτητα βραδυπορείας μέχρι την ταχύτητα στην οποία ανακόπτεται η παροχή καυσίμου. Η συγκέντρωση δεν πρέπει να υπερβαίνει εκείνη που αναγράφεται στην πινακίδα σύμφωνα με την οδηγία 72/306/ΕΟΚ⁽²⁾. Σε περίπτωση που το στοιχείο αυτό δεν είναι διαθέσιμο ή όταν οι αρμόδιες για τον έλεγχο υπηρεσίες των κρατών μελών αποφασίζουν να μην χρησιμοποιήσουν την εν λόγω τιμή σαν δεδομένο αναφοράς, ως οριακές τιμές για το μέγιστο συντελεστή απορρόφησης, λαμβάνονται:

- Κινητήρες ντίζελ με φυσική απορρόφηση: $2,5 \text{ m}^{-1}$,
- Κινητήρες ντίζελ με υπερπλήρωση: $3,0 \text{ m}^{-1}$

ή τιμές ισοδύναμες αν χρησιμοποιείται άλλου τύπου μηχανή από εκείνη που χρησιμοποιείται για την έγκριση ΕΟΚ:

Για τα οχήματα που έχουν λάβει άδεια κυκλοφορίας ή τεθεί σε κυκλοφορία για πρώτη φορά πριν από την 1η Ιανουαρίου 1980, δεν ισχύουν αυτές οι διατάξεις.

8.2.3 Τεχνικός εξοπλισμός δοκιμής

Οι εκπομπές των οχημάτων πρέπει να ελέγχονται με τη βοήθεια συσκευών που επιτρέπουν να εξακριβώνεται η τήρηση των οριακών τιμών που ορίζονται ή αναφέρονται από τον κατασκευαστή.

8.2.4 Στην περίπτωση που, κατά την έγκριση ΕΟΚ, τα οχήματα ορισμένου τύπου δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στις οριακές τιμές που ορίζει η παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ανώτερες τιμές για τα εν λόγω οχήματα με βάση αποδείξεις που προσκομίζει ο κατασκευαστής. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή η οποία με τη σειρά της ενημερώνει τα υπόλοιπα κράτη μέλη.

(1) Οδηγία 70/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 1970, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τα μέτρα κατά της ρύπανσης που προκαλείται από τις εκπομπές των μηχανοκίνητων οχημάτων (ΕΕ αριθ. L 76 της 9. 3. 1970, σ. 1) + διορθωτικό (ΕΕ αριθ. L 81 της 11. 4. 1970, σ. 15): οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1992, σ. 42).

(2) Οδηγία 72/306/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Αυγούστου 1972, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τα μέτρα κατά της ρύπανσης που προκαλείται από τις εκπομπές των πετρελαιοκινητήρων οχημάτων (ΕΕ αριθ. L 190 της 20. 8. 1972, σ. 1) οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/491/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 238 της 15. 8. 1989, σ. 43).

ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 1, 2 και 3	ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ 4, 5 και 6
8.3 Καταστολή παρεμβολών στο ραδιόφωνο	
9 Συμπληρωματικοί έλεγχοι για οχήματα δημόσιας χρήσης	
9.1 Θύρες εξόδου (συμπεριλαμβανομένων των σφυριών για το σπάσιμο των παραθύρων), πινακίδες ένδειξης των εξόδων κινδύνου	
9.2 Σύστημα θερμάνσεως	
9.3 Σύστημα εξαερισμού	
9.4 Διαρρύθμιση καθισμάτων	
9.5 Εσωτερικός φωτισμός	
10 Αναγνώριση οχήματος	10 Αναγνώριση οχήματος
10.1 Πινακίδες κυκλοφορίας	10.1 Πινακίδες κυκλοφορίας
10.2 Αριθμός πλαισίου	10.2 Αριθμός πλαισίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΣΗΜΕΙΟ Α

Καταργούμενες οδηγίες
(αναφερόμενες στο άρθρο 10)

Η οδηγία 77/143/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Δεκεμβρίου 1976, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, καθώς και οι οδηγίες που την τροποποίησαν:

- Οδηγία 88/449/ΕΟΚ του Συμβουλίου
- Οδηγία 91/225/ΕΟΚ του Συμβουλίου
- Οδηγία 91/328/ΕΟΚ του Συμβουλίου
- Οδηγία 92/54/ΕΟΚ του Συμβουλίου
- Οδηγία 92/55/ΕΟΚ του Συμβουλίου
- Οδηγία 94/23/ΕΚ της Επιτροπής.

ΣΗΜΕΙΟ Β

Οδηγία	Καταληκτικές ημερομηνίες	
	μεταφοράς	θέσης σε εφαρμογή
77/143/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 47 της 18. 2. 1977, σ. 47)	31 Δεκεμβρίου 1977	31 Δεκεμβρίου 1977
88/449/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 222 της 12. 8. 1988, σ. 10)	28 Ιουλίου 1990	28 Ιουλίου 1990
91/225/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 103 της 23. 4. 1991, σ. 3)	1η Ιανουαρίου 1992	1η Ιανουαρίου 1992
91/328/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 178 της 6. 7. 1991, σ. 29)	1η Ιουλίου 1993	1η Ιουλίου 1993
92/54/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 225 της 10. 8. 1992, σ. 63)	22 Ιουνίου 1993	22 Ιουνίου 1993
92/55/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 225 της 10. 8. 1992, σ. 68) για τα οχήματα που αναφέρονται στο τμήμα 8.2.1 στοιχείο α) του παραρτήματος ΙΙ για τα οχήματα που αναφέρονται στο τμήμα 8.2.2 του παραρτήματος ΙΙ για τα οχήματα που αναφέρονται στο τμήμα 8.2.1 στοιχείο β) του παραρτήματος ΙΙ	22 Ιουνίου 1993	1η Ιανουαρίου 1994 1η Ιανουαρίου 1996 1η Ιανουαρίου 1997
94/23/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 147 της 14. 6. 1994, σ. 6)	1η Ιανουαρίου 1997	1η Ιανουαρίου 1997

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ αριθ. 1

(Διατακτικό)

Παροίσα οδηγία	77/143/ΕΟΚ	88/449/ΕΟΚ	91/225/ΕΟΚ	91/328/ΕΟΚ	92/54/ΕΟΚ	92/55/ΕΟΚ	94/23/ΕΚ
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1						
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 1						
Άρθρο 2	Άρθρο 4						
Άρθρο 3 παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο	Άρθρο 5 παράγραφος 1						
Άρθρο 3 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 5 παράγραφος 2						
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 5 παράγραφος 3						Άρθρο 2
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2						
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 3						
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 3						Άρθρο 4
Άρθρο 5 (περπτώσεις 1-6)							
Άρθρο 5 (περίπτωση 7)							
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1		Άρθρο 1 παράγραφος 1			Άρθρο 3
Άρθρο 6 παράγραφος 2							
Άρθρο 7 παράγραφος 1-2			Άρθρο 1				

Παράρτημα οδηγία	77/143/ΕΟΚ	88/449/ΕΟΚ	91/225/ΕΟΚ	91/328/ΕΟΚ	92/54/ΕΟΚ	92/55/ΕΟΚ	94/23/ΕΚ
Άρθρο 8 παράγραφος 1-4			Άρθρο 1	Άρθρο 3			
Άρθρο 9 παράγραφος 1							
Άρθρο 9 παράγραφος 2							
Άρθρο 10							
Άρθρο 11 παράγραφος 1	Άρθρο 6	Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1-3	Άρθρο 5 παράγραφος 1
Άρθρο 11 παράγραφος 2		Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2		Άρθρο 5 παράγραφος 2
Άρθρο 11 παράγραφος 3							
Άρθρο 12						Άρθρο 2 παράγραφος 4	
Άρθρο 13							

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ αριθ. 2

(Κατηγορίες οχημάτων που υποβάλλονται στον τεχνικό έλεγχο)

Παράρτημα οδηγία	77/143/ΕΟΚ	88/449/ΕΟΚ	91/225/ΕΟΚ	91/328/ΕΟΚ	92/54/ΕΟΚ	92/55/ΕΟΚ	94/23/ΕΚ
Παράρτημα 1							
Κατηγορία 1	Παράρτημα 1						
Κατηγορία 2	Κατηγορία 1						
Κατηγορία 3	Κατηγορία 2						
Κατηγορία 4	Κατηγορία 3						
Κατηγορία 5	Κατηγορία 4						
Κατηγορία 6	Άρθρο 1 παράγραφος 2						
				Άρθρο 1 παράγραφος 2			

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ αριθ. 3

(Σημεία ελέγχου)

Παρούσα οδηγία	77/143/ΕΟΚ	88/449/ΕΟΚ	91/225/ΕΟΚ	91/328/ΕΟΚ	92/54/ΕΟΚ	92/55/ΕΟΚ	94/23/ΕΚ
Παράρτημα ΙΙ (*)	Παράρτημα ΙΙ						
Εισαγωγική σημείωση 1	Εισαγωγική σημείωση 1						
Εισαγωγική σημείωση 2					Άρθρο 1 παράγραφος 1		
Εισαγωγική σημείωση 3					Άρθρο 1 παράγραφος 1		
Σημείο 1					Άρθρο 1 παράγραφος 1		
Σημείο 1.2							
Σημείο 1.2.1							Άρθρο 1
Σημείο 1.2.2							
Σημείο 1.3					Άρθρο 1 παράγραφος 1		
Σημείο 1.3.1							
Σημείο 1.3.2							Άρθρο 1
Σημείο 1.4					Άρθρο 1 παράγραφος 1		
Σημείο 1.4.1							
Σημείο 1.4.2							Άρθρο 1
Σημείο 1.5					Άρθρο 1 παράγραφος 1		
Σημείο 1.6							
Σημείο 2							
Σημείο 7.8		Άρθρο 1 παράγραφος 3					
Σημείο 7.9 (τίτλος) εδάφιοι 1-3	Άρθρο 1 παράγραφος 3						
Σημείο 7.10 (εδάφιοι 1-3)							
Σημείο 8		Άρθρο 1 παράγραφος 3					
Σημείο 8.1							
Σημείο 8.2						Άρθρο 1 παράγραφος 1	
Σημείο 8.2.4							
Σημείο 8.3		Άρθρο 1 παράγραφος 3					
Σημείο 10.2							

(*) Η κατηγορία 4 (ταξί και ασθενοφόρα) μεταφέρεται από την αριστερή στήλη στη δεξιά στήλη (με τις κατηγορίες 5 και 6) του παραρτήματος VI.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 8 Σεπτεμβρίου 1995, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας, η οποία βασίζεται στο άρθρο 75 της συνθήκης ΕΚ, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους ⁽¹⁾.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του στις 29 Φεβρουαρίου 1996 ⁽²⁾, η δε Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στις 22 Νοεμβρίου 1995 ⁽³⁾.

Βάσει των γνώμων αυτών, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο τροποποιημένη πρόταση στις 18 Απριλίου 1996 ⁽⁴⁾.

Στις 18 Ιουλίου 1996, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης ΕΚ.

II. ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής αποσκοπεί στη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 77/143/ΕΟΚ ⁽⁵⁾ προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η κυκλοφορία των οχημάτων στον κοινοτικό χώρο γίνεται υπό τους καλύτερους όρους όσον αφορά τόσο την ασφάλεια όσο και τις συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ μεταφορέων των διάφορων κρατών μελών. Η πρόταση αποσκοπεί επίσης στη συγκέντρωση, σε ένα μόνον κείμενο, της οδηγίας 77/143/ΕΟΚ και των οδηγιών που την έχουν τροποποιήσει.

Η πρόταση της Επιτροπής περιλαμβάνει τις ακόλουθες τροποποιήσεις:

- i) η Επιτροπή προτείνει την υπαγωγή της διάταξης περιορισμού της ταχύτητας στον κοινοτικό τεχνικό έλεγχο έτσι ώστε να αποφεύγονται οι στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό μεταξύ μεταφορέων τις οποίες θα προκαλούσε η ύπαρξη διαφορών στους τεχνικούς ελέγχους που διενεργούνται στα κράτη μέλη. Πράγματι, ελλείπει κοινών προτύπων, οι διατάξεις περιορισμού της ταχύτητας δεν ελέγχονται ή ελέγχονται βάσει εθνικών προτύπων που διαφέρουν από ένα κράτος μέλος σε άλλο.

Συγκεκριμένα, η πρόταση προβλέπει την υπαγωγή των διατάξεων περιορισμού της ταχύτητας, στον κατάλογο του παραρτήματος για τα σημεία των οποίων ο έλεγχος είναι υποχρεωτικός, με την προσθήκη νέας υποπαραγράφου 7.10:

- ii) δεδομένου ότι οι διατάξεις περιορισμού της ταχύτητας συνδέονται γενικώς με τον ταχογράφο που είναι τοποθετημένος στα οχήματα τα οποία χρησιμοποιούν σήμερα οι επαγγελματίες οδηγοί, η πρόταση προβλέπει την τροποποίηση της υποπαραγράφου 7.9 του παραρτήματος II, η οποία έχει ως εξής: «7.9. Ταχογράφος (υπάρξη και ακεραιότητα σφραγίδων». Με την τροποποίηση προστίθενται στον έλεγχο της ύπαρξης ταχογράφου στο όχημα ο έλεγχος της ισχύος της πινακίδας του ταχογράφου, ο έλεγχος, εάν χρειάζεται, της συμμόρφωσης της ονομαστικής περιφέρειας του επισώτρου στα δεδομένα του ταχογράφου και, εάν είναι δυνατόν, ο έλεγχος της ακεραιότητας των σφραγίδων·
- iii) το άρθρο 4 παράγραφος 3 της πρότασης προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τα δικά τους πρότυπα για τα οχήματα του παρουσιάζουν ιστορικό ενδιαφέρον, τροποποιώντας έτσι το άρθρο 4 της οδηγίας 94/23/ΕΚ, που περιορίζει το δικαίωμα αυτό στον καθορισμό προτύπων για τον έλεγχο της αποτελεσματικότητας της πέδησης·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 193 της 4. 7. 1996, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 78 της 18. 3. 1996, σ. 26.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 39 της 12. 2. 1996, σ. 24.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 193 της 4. 7. 1996, σ. 1.

⁽⁵⁾ Οδηγία 77/143/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Δεκεμβρίου 1976, περί προσεγγίσεως της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με τον τεχνικό έλεγχο των οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους (ΕΕ αριθ. L 47 της 18. 2. 1977, σ. 47). Η τελευταία (έκτη) τροποποίηση της οδηγίας αυτής έγινε με την οδηγία 94/23/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 147 της 14. 6. 1994, σ. 6).

- iv) στο παράρτημα II, η κατηγορία αυτοκινήτων 4 — ταξί και ασθενοφόρα — μεταφέρεται από την αριστερή στην δεξιά και στήλη προστίθεται στις κατηγορίες οχημάτων 5 και 6 έτσι ώστε τα προς έλεγχο σημεία όσον αφορά τα ταξί και τα ασθενοφόρα να μην εξομοιώνται προς τα ισχύοντα για τα λεωφορεία και τα βαρέα οχήματα αλλά προς τα ισχύοντα για τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, έστω και αν διαφέρει η συχνότητα του τεχνικού ελέγχου·
- v) στο εισαγωγικό σημείωμα του παραρτήματος II της πρότασης προστίθεται τέταρτο εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη προβλέπουν την άμεση απαγόρευση της κυκλοφορίας των οχημάτων που δεν τηρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα συστήματα πέδησης και τις εκπομπές.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Η κοινή θέση του Συμβουλίου αντιστοιχεί κατ' ουσίαν προς την πρόταση της Επιτροπής. Ωστόσο, η κοινή αυτή θέση περιλαμβάνει ορισμένες τροποποιήσεις σε σχέση με την πρόταση αυτή.

Οι τροποποιήσεις αυτές είναι οι εξής:

- η προσθήκη, στο άρθρο 4 παράγραφος 1, της δυνατότητας των κρατών μελών να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα πυροσβεστικά οχήματα,
- η προσθήκη, στο άρθρο 4 παράγραφος 2, της δυνατότητας των κρατών μελών να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ύστερα από διαβούλευση με την Επιτροπή, τα οχήματα ιστορικού ενδιαφέροντος που έχουν κατασκευαστεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1960,
- ο καθορισμός, στο άρθρο 11 παράγραφος 1, της ημερομηνίας εφαρμογής της οδηγίας σε ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της,
- η προσθήκη, στο άρθρο 11 του σχεδίου οδηγίας, μιας νέας παράγραφου 3, σε αντικατάσταση του τετάρτου εδαφίου που είχε προτείνει η Επιτροπή να προστεθεί στο εισαγωγικό σημείωμα του παραρτήματος II. Στην παράγραφο αυτή προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να θεσπίσουν τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του συστήματος ελέγχου που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία και ότι τα εν λόγω μέτρα οφείλουν να είναι αποτελεσματικά, ανάλογα και αποτρεπτικά,
- η τροποποίηση, στο παράρτημα II του σχεδίου οδηγίας, της δεύτερης περίπτωσης του σημείου 7.9 περί ταχογράφου· το νέο κείμενο έχει ως εξής:
 - «— έλεγχος, σε περίπτωση αμφιβολιών, της αντιστοιχίας της περιφέρειας ή των διαστάσεων των ελαστικών-επισώτρων προς τα αναγραφόμενα στον ταχογράφο δεδομένα.»

IV. ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

1. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες δέχθηκε η Επιτροπή και τις οποίες ενέκρινε το Συμβούλιο

Το Συμβούλιο ακολούθησε την πρόταση της Επιτροπής δεχόμενο, κατά το περιεχόμενο αν όχι κατά τη διατύπωση, τις ακόλουθες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου:

- στην τρίτη αιτιολογική σκέψη, την τροπολογία 2 για την προσθήκη νέας αιτιολογικής σκέψης στην οδηγία, σχετικά ιδίως με το άρθρο 2, η οποία αναφέρεται στην ποιότητα και τις λεπτομέρειες του τεχνικού ελέγχου,
- στη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη, την τροπολογία 3 για την προσθήκη νέας αιτιολογικής σκέψης στην οδηγία, πάντοτε για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των ελέγχων, με την οποία προβλέπεται ότι η Επιτροπή ελέγχει η ίδια την έμπρακτη εφαρμογή της οδηγίας και υποβάλλει τακτικά έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τα λαμβανόμενα αποτελέσματα,
- στο άρθρο 2, την τροπολογία 8 με την οποία προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την αντικειμενικότητα και την υψηλή ποιότητα του τεχνικού ελέγχου που διενεργείται από τα δημόσια και τα ιδιωτικά κέντρα.

2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες δεν δέχθηκε η Επιτροπή και τις οποίες δεν ενέκρινε το Συμβούλιο

Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε:

- την τροπολογία 1 σχετικά με την προσθήκη, στο αιτιολογικό της οδηγίας, μιας νέας παραγράφου που παραπέμπει στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την επίσημη κωδικοποίηση. Όντως, η κοινή θέση του Συμβουλίου περιλαμβάνει σημαντικά νέα στοιχεία και αντιστοιχεί σε αναδιατύπωση της οδηγίας 77/143/ΕΟΚ, κατά την οποία συγκεντρώνονται όλες οι σχετικές διατάξεις σε ένα κείμενο,
- την τροπολογία 10 σχετικά με την προσθήκη, στο αιτιολογικό της οδηγίας, μιας παραγράφου σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή υποβάλλει, εντός του 1996, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έκθεση όσον αφορά τη δυνατότητα επέκτασης του τεχνικού ελέγχου στα δίκυκλα και τα τρίκυκλα οχήματα. Το Συμβούλιο κρίνει ότι, προς το παρόν, είναι πρόωρο να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας,
- την τροπολογία 6 η οποία προβλέπει την αύξηση της στοιχειώδους συχνότητας ελέγχου των ελαφρών επαγγελματικών οχημάτων. Όντως, το Συμβούλιο κρίνει ότι, προς το παρόν, όλα τα κράτη μέλη δεν είναι σε θέση να εφαρμόσουν ένα τέτοιο μέτρο, λαμβανομένης υπόψης της απαιτούμενης υποδομής,
- την τροπολογία 7 για την τροποποίηση του τρόπου ελέγχου της συγκέντρωσης του μονοξειδίου του άνθρακα (CO) των βενζινοκίνητων οχημάτων, προβλέποντας ότι ο έλεγχος αρχίζει με εκκίνηση με ψυχρό κινητήρα. Το Συμβούλιο κρίνει ότι, με τον τρόπο αυτόν, θα τεθούν σε μειονεκτική μοίρα τα οχήματα με καταλύτη, διότι ο έλεγχος ο οποίος αρχίζει με ψυχρό κινητήρα δεν περιλαμβάνεται στην αρχική έγκριση των οχημάτων αυτών.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 39/96

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 18 Ιουνίου 1996

για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... , για την τροποποίηση της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ για τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους

(96/C 248/04)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 49, το άρθρο 57 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη φράση, και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι είναι αναγκαίο να θεσπιστούν κατάλληλες διαδικασίες για την ενημέρωση των διατάξεων του άρθρου 5 παράγραφος 3, του άρθρου 7 παράγραφος 2, και των άρθρων 26 και 27 της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, λαμβανομένων υπόψη των συχνών μεταβολών σε ό,τι αφορά την εκπαίδευση των ιατρών και τις ονομασίες των ιατρικών ειδικοτήτων στα διάφορα κράτη μέλη

ότι οι εν λόγω διαδικασίες που προβλέπονται στην απόφαση 87/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁵⁾ θα μπορούσαν να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της λήψης αποφάσεων της Κοινότητας κατά τρόπο που να διευκολύνεται η πραγματική άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, των ειδικών εκείνων ιατρών των οποίων τα δικαιώματα εξαρτώνται από την ενημέρωση των προαναφερόμενων διατάξεων

ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται στην απόφαση 87/373/ΕΟΚ πρέπει να εφαρμόζονται σε συνάρτηση με το

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 389 της 31. 12. 1994, σ. 19 και ΕΕ αριθ. C 28 της 1. 2. 1996, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 133 της 31. 5. 1995, σ. 10.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 183 της 17. 7. 1995, σ. 24), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 165 της 7. 7. 1993, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 1994.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 197 της 18. 7. 1987, σ. 33.

modus vivendi ⁽⁶⁾ στον τομέα της επιτροπολογίας, που συμφωνήθηκε μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, για όσο χρονικό διάστημα μια αναθεώρηση των συνθηκών, δυνάμει του άρθρου Ν παράγραφος 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν παράγει αποτελέσματα

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί η ενημέρωση του άρθρου 5 παράγραφος 3 και του άρθρου 7 παράγραφος 2 σε ό,τι αφορά τις ιατρικές ειδικότητες που αναγνωρίζονται από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη και η προσθήκη αυτών των τελευταίων στους σχετικούς καταλόγους των ονομασιών των ειδικοτήτων όταν η εκπαίδευση στα εν λόγω κράτη πληροί τις ελάχιστες προϋποθέσεις που προβλέπει η οδηγία 93/16/ΕΟΚ

ότι θα πρέπει να καθορίζεται, στα άρθρα 26 και 27 της εν λόγω οδηγίας, η ελάχιστη διάρκεια των νέων ειδικεύσεων όταν εισάγονται στην οδηγία και να αναπροσαρμόζεται η διάρκεια άλλων ειδικεύσεων κάθε φορά που αυτό κρίνεται απαραίτητο

ότι η Επιτροπή, επικουρούμενη συμβουλευτικά από την επιτροπή ανωτέρων υπαλλήλων επί της δημοσίας υγείας που συστάθηκε με την απόφαση 75/365/ΕΟΚ ⁽⁷⁾, είναι σε θέση να προβεί στις αναγκαίες τροποποιήσεις του άρθρου 5 παράγραφος 3 και του άρθρου 7 παράγραφος 2

ότι όταν η επιτροπή ανωτέρων υπαλλήλων επί της δημοσίας υγείας επικουρεί την Επιτροπή για την τροποποίηση των άρθρων 26 και 27 θα πρέπει να ενεργεί ως κανονιστική επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 93/16/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. στο άρθρο 5 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Ο κατάλογος των ονομασιών που παρατίθεται στην παράγραφος 3 τροποποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 44α παράγραφος 2.»

2. στο άρθρο 7 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 102 της 4. 4. 1996, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975, σ. 19· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 80/157/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 33 της 11. 2. 1980, σ. 15).

«3. Ο κατάλογος των ονομασιών που παρατίθεται στην παράγραφο 2 τροποποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 44α παράγραφος 2.»

3. στα άρθρα 26 και 27 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Οι ελάχιστες διάρκειες των ειδικεύσεων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο τροποποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 44α παράγραφος 3.»

4. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 44α

1. Σε περίπτωση αναφοράς στις διαδικασίες του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή ανωτέρων υπαλλήλων επί της δημοσίας υγείας, που συστάθηκε με την απόφαση 75/365/ΕΟΚ (*).

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος και, αν χρειαστεί, προβαίνει σε ψηφοφορία.

Η γνώμη καταχωρείται στα πρακτικά. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να ζητήσει να καταχωρηθεί η θέση του στα πρακτικά.

Η Επιτροπή λαμβάνει ιδιαιτέρως υπόψη τη γνώμη της επιτροπής και την ενημερώνει για τον τρόπο με τον οποίο έλαβε υπόψη τη γνώμη αυτή.

3. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το

Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός δύο μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

(*) ΕΕ αριθ. L 167 της 30. 6. 1975, σ. 19· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 80/157/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 33 της 11. 2. 1980, σ. 15).»

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επόμενη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 19 Δεκεμβρίου 1994, η επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας, η οποία βασίζεται στο άρθρο 49, το άρθρο 57 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 πρώτη και τρίτη φράση και στο άρθρο 66 της συνθήκης ΕΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ για διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ιατρών και της αμοιβαίας αναγνώρισης των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων τους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσαν τη γνώμη τους στις 29 Ιουνίου 1995 και στις 29 Μαρτίου 1995, αντιστοίχως.

Μετά τις γνωμοδοτήσεις αυτές, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση με επιστολή της από 27ης Νοεμβρίου 1995.

2. Στις 18 Ιουνίου 1996, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Β της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος της πρότασης είναι η καλύτερη εφαρμογή της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ χάρις στη διευκόλυνση της αποτελεσματικής ενημέρωσης, αφενός μεν των καταλόγων των ονομασιών των διαφόρων τύπων ειδικευμένη ιατρικής εκπαίδευσης που παρέχονται στα κράτη μέλη (άρθρο 5 παράγραφος 3 και άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ), αφετέρου δε των αντίστοιχων καταλόγων της ελάχιστης διάρκειας της εκπαίδευσης αυτής (άρθρα 26 και 27 της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ).

Για το σκοπό αυτόν, προτείνεται η προσθήκη ενός νέου άρθρου 44α στη βασική οδηγία, το οποίο θα προβλέπει την ενημέρωση των προαναφερόμενων καταλόγων με διαδικασία επιτροπολογίας⁽¹⁾.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Η κοινή θέση του Συμβουλίου ακολουθεί κατά πολύ μεγάλο μέρος την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, συμπεριλαμβάνοντας τις πέντε τροποποιήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου οι οποίες, στα βασικά τους στοιχεία, έγιναν δεκτές από την Επιτροπή.

2. Ωστόσο, το Συμβούλιο θεώρησε σκόπιμο να αντικαταστήσει, στο άρθρο 44α (νέο) παράγραφος 3, τη διαδικασία επιτροπολογίας τύπου II.β) (επιτροπή διαχείρισης) που προτείνει η Επιτροπή, με διαδικασία τύπου III.α) κανονιστική επιτροπή). Συνεπώς, η τελευταία αιτιολογική παράγραφος τροποποιείται αναλόγως.

Το Συμβούλιο εισήγαγε την αλλαγή αυτή, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι μια τροποποίηση της ελάχιστης διάρκειας μιας εκ των εκπαιδεύσεων που περιέχονται στα άρθρα 26 και 27 της βασικής οδηγίας θα μπορούσε να περιλαμβάνει τόσο μείωση όσο και αύξηση αυτής της διάρκειας, πράγμα το οποίο, σε ορισμένες περιπτώσεις, ενέχει τον κίνδυνο να μειώσει το προσφερόμενο στο κοινό επίπεδο προστασίας. Επιπλέον, στην αντίθετη περίπτωση, τυχόν αύξηση της διάρκειας μιας συγκεκριμένης εκπαίδευσης μπορεί να συνεπάγεται σοβαρό κόστος το οποίο ενδέχεται να επιβαρύνει τις δημόσιες αρχές.

3. Εκτός από αλλαγές στη διατύπωση καθαρά γλωσσικής φύσεως, η μόνη άλλη τροποποίηση του κειμένου είναι η προσθήκη σχετικά με την πρώτη αιτιολογική παράγραφο, αναφοράς στην τροποποίηση, της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ, που επήλθε με την πράξη προσχώρησης του 1994.

⁽¹⁾ Απόφαση 87/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ αριθ. L 197 της 18. 7. 1987, σ. 33).

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο εκτιμά ότι το κείμενο της κοινής θέσης ανταποκρίνεται πλήρως στο στόχο που επιδιώκει η Επιτροπή με την πρότασή της, την ταχεία δηλαδή και αποτελεσματική ενημέρωση της οδηγίας 93/16/ΕΟΚ, εφόσον αυτή επιβάλλεται λόγω της διαρκούς εξέλιξης των ειδικοτήτων και των αντίστοιχων εκπαιδεύσεων στον ιατρικό τομέα.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 40/96

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 25 Ιουνίου 1996 για τη θέσπιση της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Συμβουλίου, της ..., περί τροποποίησης της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον

(96/C 248/05)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽³⁾,

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον⁽⁵⁾ αποβλέπει στον εφοδιασμό των αρμοδίων αρχών με τις κατάλληλες πληροφορίες που τους επιτρέπουν να αποφασίζουν συγκεκριμένα έργα έχοντας πλήρη επίγνωση των πιθανώς σημαντικών περιβαλλοντικών επιπτώσεών τους· ότι η διαδικασία εκτίμησης αποτελεί βασικό εργαλείο της πολιτικής περιβάλλοντος κατ' άρθρο 130 Ρ της συνθήκης, καθώς και του πέμπτου κοινοτικού προγράμματος πολιτικής και δράσης σε σχέση με το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη·
- (2) ότι οι βασικές αρχές εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων πρέπει να εναρμονισθούν και ότι τα κράτη μέλη επιτρέπεται να ορίσουν και αυστηρότερου κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος·
- (3) ότι, βάσει της πείρας που έχει αποκτηθεί στην εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως αναφέρεται στην έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της

οδηγίας 85/337/ΕΟΚ που εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 2 Απριλίου 1993, απαιτούνται διατάξεις για την αποσαφήνιση, συμπλήρωση και βελτίωση της διαδικασίας εκτίμησης, ώστε να εξασφαλίζεται η ολοένα και περισσότερο εναρμονισμένη κι αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας·

- (4) ότι για τα έργα για τα οποία απαιτείται εκτίμηση θα πρέπει, επίσης, να απαιτείται και άδεια για την εκτέλεσή τους· ότι η εκτίμηση θα πρέπει να προηγείται της άδειας·
- (5) ότι ενδείκνυται να συμπληρωθεί ο κατάλογος των έργων που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και, ως εκ τούτου, πρέπει κατά κανόνα να γίνεται συστηματική επανεκτίμηση του καταλόγου·
- (6) ότι έργα άλλων τύπων ενδέχεται να μην έχουν πάντοτε σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι τα έργα αυτά πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση όταν τα κράτη μέλη θεωρούν ότι υπάρχει ενδεχόμενο σημαντικών επιπτώσεων·
- (7) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να θέσουν όρια ή κριτήρια για τον προσδιορισμό των έργων που θα πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση βάσει της βαρύτητας των περιβαλλοντικών τους επιπτώσεων· ότι τα κράτη μέλη δεν θα είναι απαραίτητο να εξετάζουν συγκεκριμένα έργα που βρίσκονται κάτω των ορίων ή εκτός των κριτηρίων αυτών·
- (8) ότι, κατά τον καθορισμό των ορίων ή κριτηρίων ή κατά την κατά περίπτωση εξέταση έργων για να προσδιορισθεί ποια έργα θα πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση βάσει της σημασίας των περιβαλλοντικών τους επιπτώσεων, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια επιλογής της παρούσας οδηγίας· ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη είναι τα πλέον αρμόδια για την συγκεκριμένη εφαρμογή των κριτηρίων αυτών·
- (9) ότι η ύπαρξη γεωγραφικού κριτηρίου σχετικά με ειδικές περιοχές προστασίας, τις οποίες καθορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις οδηγίες 79/409/ΕΟΚ

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 130 της 12. 5. 1994, σ. 8.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 393 της 31. 12. 1994, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 210 της 14. 8. 1995, σ. 78.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Οκτωβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 287 της 30. 10. 1995, σ. 83), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 175 της 5. 7. 1985, σ. 40· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

- του Συμβουλίου, της 2ας Μαΐου 1979, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών ⁽¹⁾ και 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾ δεν συνεπάγεται ότι τα έργα στις περιοχές αυτές θα πρέπει αυτομάτως να υποβάλλονται σε εκτίμηση βάσει της παρούσας οδηγίας·
- (10) ότι απαιτείται η θέσπιση διαδικασίας βάσει της οποίας ο κύριος του έργου θα μπορεί να ζητήσει τη γνώμη των αρμοδίων αρχών σχετικά με το περιεχόμενο και την έκταση των πληροφοριών που πρέπει να συλλεχθούν και να δοθούν προκειμένου να γίνει εκτίμηση· ότι τα κράτη μέλη, στα πλαίσια αυτής της διαδικασίας, μπορούν να απαιτούν από τον κύριο του έργου να υποδεικνύει, μεταξύ άλλων, εναλλακτικές επιλογές για τα έργα για τα οποία προτίθεται να υποβάλει αίτηση·
- (11) ότι είναι ευκαταίω να ενισχυθούν οι διατάξεις περί εκτιμήσεως των διασυννοριακών περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ώστε να ληφθούν υπόψη οι διεθνείς εξελίξεις·
- (12) ότι η Κοινότητα υπέγραψε τη σύμβαση σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων σε διασυννοριακό πλαίσιο στις 25 Φεβρουαρίου 1991,
3. το πρώτο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 3 έχει ως εξής:
- «3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7, τα κράτη μέλη μπορούν σε εξαιρετικές περιπτώσεις να εξαιρούν, εν όλω ή εν μέρει, ένα ειδικό έργο από την παρούσα οδηγία.»
4. στο άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο γ), η λέξη «ενδεχομένως» αντικαθίσταται από τις λέξεις «εφόσον απαιτείται».
5. το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

Η εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων εντοπίζει, περιγράφει και αξιολογεί δεόντως, κατά περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 4 έως 11, τις άμεσες και έμμεσες επιπτώσεις ενός έργου:

- στον άνθρωπο, στην πανίδα και στη χλωρίδα,
- στο έδαφος, στα ύδατα, στον αέρα, στο κλίμα και στο τοπίο,
- στα υλικά αγαθά και στην πολιτιστική κληρονομία,
- στην αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση.»

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 85/337/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. το άρθρο 2 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη μερμούν ώστε πριν χορηγηθεί η άδεια, τα έργα τα οποία ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον λόγω, μεταξύ άλλων, της φύσεως, του μεγέθους ή της θέσεώς τους, να χρειάζονται άδεια και εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Αυτά τα έργα ορίζονται στο άρθρο 4.»

2. στο άρθρο 2 προστίθεται μια νέα παράγραφος:

«2α. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ενιαία διαδικασία για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 96/.../ΕΚ του Συμβουλίου, της ..., για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης (*).

(*) ΕΕ αριθ. L ... »

6. το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3, τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα I υποβάλλονται σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3, για τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, τα κράτη μέλη αποφασίζουν βάσει:

- α) κατά περίπτωση εξέτασης
- ή
- β) κατωτάτων ορίων ή κριτηρίων που καθορίζει το κράτος μέλος,

κατά πόσο το έργο θα υποβληθεί σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10.

Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν και τις δύο διαδικασίες που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β).

3. Όταν γίνεται κατά περίπτωση εξέταση ή όταν έχουν τεθεί κατώτατα όρια ή κριτήρια για τους σκοπούς της παραγράφου 2, λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια επιλογής που ορίζονται στο παράρτημα III.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνει η αρμόδια αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 2 δημοσιεύονται.»

(1) ΕΕ αριθ. L 103 της 25. 4. 1979, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

(2) ΕΕ αριθ. L 206 της 22. 7. 1992, σ. 7.

7. το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

1. Στην περίπτωση των έργων που, κατ' εφαρμογή του άρθρου 4, πρέπει να υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κύριος του έργου να παρέχει, υπό την κατάλληλη μορφή, τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IV στο μέτρο που:

- α) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι οι πληροφορίες αυτές ενδιαφέρουν ένα δεδομένο στάδιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας και τα ειδικά χαρακτηριστικά ενός έργου ή τύπου έργου και των στοιχείων περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν·
- β) τα κράτη μέλη κρίνουν ότι δικαιούνται να απαιτήσουν από τον κύριο του έργου να συλλέξει τα στοιχεία, λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη τις υπάρχουσες γνώσεις και μεθόδους εκτίμησης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αν το ζητήσει ο κύριος του έργου πριν υποβάλει αίτηση για άδεια, η αρμόδια αρχή να γνωμοδοτεί ως προς το ποιες πληροφορίες πρέπει να παράσχει το κύριος του έργου σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η αρμόδια αρχή ζητά τη γνώμη του κυρίου του έργου και των αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 πριν γνωμοδοτήσει.

Το γεγονός ότι η αρχή έχει ήδη γνωμοδοτήσει σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, δεν την εμποδίζει να απαιτήσει μεταγενέστερα και περαιτέρω πληροφορίες από τον κύριο του έργου.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τις αρμόδιες αρχές να δώσουν γνώμη, ακόμα και αν ο κύριος του έργου δεν το ζητά.

3. Οι πληροφορίες τις οποίες παρέχει ο κύριος του έργου σύμφωνα με την παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- τη θέση, το σχεδιασμό και το μέγεθος του έργου,
- περιγραφή των μέτρων που προβλέπονται προκειμένου να αποφευχθούν, να μειωθούν και, ει δυνατόν, να επανορθωθούν σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις,
- τα απαραίτητα στοιχεία για την εξακρίβωση και την εκτίμηση των κυριότερων περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου,
- σύνοψη των κύριων εναλλακτικών λύσεων που μελετά ο κύριος του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής του, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων στο περιβάλλον,

— μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που αναφέρονται στις προηγούμενες περιπτώσεις.

4. Εφόσον είναι αναγκαίο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές που κατέχουν σχετικές πληροφορίες τις θέτουν στη διάθεση του κυρίου του έργου, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το άρθρο 3.»

8. το άρθρο 6 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές τις ενδέχεται να αφορά το έργο, λόγω της ειδικής τους αρμοδιότητας επί θεμάτων περιβάλλοντος, θα μπορούν να εκφράσουν γνώμη για τις πληροφορίες που παρέχει ο κύριος του έργου και για την αίτηση άδειας. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές των οποίων πρέπει να ζητείται η γνώμη, εν γένει ή κατά περίπτωση. Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 5 διαβιβάζονται στις αρχές αυτές. Η διαδικασία γνωμοδότησης καθορίζεται από τα κράτη μέλη.»

Στο άρθρο 6 παράγραφος 2, η φράση «πριν αρχίσει το έργο» αντικαθίσταται από τη φράση «πριν χορηγηθεί η άδεια»·

9. το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Όταν ένα κράτος μέλος γνωρίζει ότι ένα έργο ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον άλλου κράτους μέλους ή όταν το ζητήσει ένα κράτος μέλος όπου πρόκειται να thiγεί σοβαρά, το κράτος μέλος όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο διαβιβάζει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος το ταχύτερο δυνατό και όχι αργότερα από την ημερομηνία ενημέρωσης του εγχωρίου πληθυσμού, μεταξύ άλλων:

- α) περιγραφή του έργου και κάθε πληροφορία σχετικά με τις ενδεχόμενες διασυνοριακές επιπτώσεις·
- β) πληροφορίες σχετικά με τη φύση της απόφασης που ενδέχεται να ληφθεί,

και παρέχει στο άλλο κράτος μέλος εύλογη προθεσμία προκειμένου να δηλώσει αν επιθυμεί να συμμετάσχει στη διαδικασία εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και μπορεί να συμπεριλάβει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

2. Εάν ένα κράτος μέλος που ενημερώθηκε κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 δηλώσει ότι σκοπεύει να συμμετάσχει στη διαδικασία εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, το κράτος μέλος όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο διαβιβάζει, εάν δεν το έχει ήδη πράξει, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 και άλλες σχετικές πληροφορίες για τη διαδικασία εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η αίτηση άδειας.

3. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης, στο βαθμό που τα αφορά:

- α) να μερμνήσουν ώστε οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 να τίθενται, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, στη διάθεση των αρχών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και του πληθυσμού του κράτους μέλους το οποίο ενδέχεται να θιγεί σοβαρά και
- β) να διασφαλίσουν ότι δίνεται στις εν λόγω αρχές και στο κοινό η ευκαιρία, πριν χορηγηθεί η άδεια για το έργο, να δώσουν, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, τη γνώμη τους σχετικά με τις πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο.

4. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιούν διαβουλεύσεις σχετικά, μεταξύ άλλων, με τις ενδεχόμενες διασπορακτικές επιπτώσεις του έργου και τα μέτρα μείωσης ή εξάλειψής τους.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου μπορούν να καθορίζονται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.»

10. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται βάσει των άρθρων 5, 6 και 7 πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας χορήγησης άδειας.»

11. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

1. Όταν αποφασίζεται να χορηγηθεί η άδεια ή να απορριφθεί η σχετική αίτηση, η αρμόδια αρχή ή αρχές ενημερώνουν δεόντως το κοινό και θέτουν στη διάθεσή του τα εξής:

- το περιεχόμενο της απόφασης και τους όρους που ενδεχομένως την συνοδεύουν,
 - τους κύριους λόγους και το σκεπτικό της απόφασής τους,
 - όπου απαιτείται, την περιγραφή των κύριων μέτρων ώστε να αποφευχθούν, να περιοριστούν και, ει δυνατόν, να επανορθωθούν οι σοβαρότερες δυσμενείς επιπτώσεις.
2. Η αρμόδια αρχή ή αρχές ενημερώνουν κάθε κράτος μέλος του οποίου έχει ζητηθεί η γνώμη σύμφωνα με το άρθρο 7, διαβιβάζοντάς του τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1.»

12. το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να τηρούν τους περιορισμούς που επιβάλλουν οι εθνικές κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις και η καθιερωμένη νομική πρακτική όσον αφορά το εμπορικό και βιομηχανικό απόρρητο, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας, και η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος.

Όταν εφαρμόζεται το άρθρο 7, η διαβίβαση πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος και η λήψη πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος υπόκεινται στους περιορισμούς που ισχύουν στο κράτος μέλος όπου πρόκειται να εκτελεστεί το έργο.»

13. το άρθρο 11 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. ειδικότερα, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα τυχόν κριτήρια ή/και τα κατώτατα όρια που έχουν, ενδεχομένως, καθοριστεί για την επιλογή των εν λόγω σχεδίων, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2.»

14. το άρθρο 13 διαγράφεται·

15. τα παραρτήματα I, II και III αντικαθίστανται από τα επισυναπτόμενα παραρτήματα I, II, III και IV.

Άρθρο 2

Πέντε χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση περί την εφαρμογή και αποτελεσματικότητα της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία. Η έκθεση θα βασιστεί στην ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2.

Με βάση των έκθεση αυτή, η Επιτροπή, εάν χρειάζεται, υποβάλλει στο Συμβούλιο συμπληρωματικές προτάσεις για τον περαιτέρω συντονισμό στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1997. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Για τις αιτήσεις άδειας που έχουν υποβληθεί σε αρμόδια αρχή πριν την 1η Ιανουαρίου 1998 εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ πριν από την παρούσα τροποποίηση.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Διυλιστήρια αργού πετρελαίου (με εξαίρεση τις επιχειρήσεις που παράγουν μόνο λιπαντικά από αργό πετρέλαιο) και εγκαταστάσεις για την αεριοποίηση και υγροποίηση 500 τουλάχιστον τόνων άνθρακα ή ασφαλτούχων σχιστόλιθων την ημέρα.
2. — Θερμοηλεκτρικοί σταθμοί και άλλες εγκαταστάσεις καύσεως με θερμική ισχύ από 300 MW και άνω και
— πυρηνικοί σταθμοί και άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες, συμπεριλαμβανομένης της διάλυσης ή του παροπλισμού αυτών⁽¹⁾ (εκτός από τις ερευνητικές μονάδες για την παραγωγή και μετατροπή σχασίμων και αναπαραγόμενων υλικών, με ανώτατη διαρκή θερμική ισχύ κάτω του 1 kW).
3. α) Εγκαταστάσεις για την επανεπεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων.
β) Εγκαταστάσεις:
 - για την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό πυρηνικών καυσίμων,
 - για την επεξεργασία ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων ή πολύ ραδιενεργών αποβλήτων,
 - για την τελική διάθεση ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων,
 - αποκλειστικά για την τελική διάθεση ραδιενεργών αποβλήτων,
 - αποκλειστικά για την αποθήκευση (ή οποία προγραμματίζεται για περισσότερο από 10 έτη) ακτινοβολημένων πυρηνικών καυσίμων, ή ραδιενεργών αποβλήτων σε χώρο διαφορετικό από το χώρο παραγωγής.
4. — Ολοκληρωμένες μεταλλουργικές βιομηχανίες για την παραγωγή ακατέργαστου χυτοσιδήρου και χάλυβα.
— Εγκαταστάσεις παραγωγής ακατέργαστων μη σιδηρούχων μετάλλων από μεταλλεύματα, συμπυκνώματα ή δευτερογενείς πρώτες ύλες, με μεταλλουργικές, χημικές ή ηλεκτρολυτικές διεργασίες.
5. Εγκαταστάσεις για την εξόρυξη αμιάντου, καθώς και για την κατεργασία και μεταποίηση του αμιάντου και των προϊόντων που περιέχουν αμιάντο: στην περίπτωση των προϊόντων αμιαντοσιμεντόν, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 20 000 τόνων τελικών προϊόντων· στην περίπτωση των υλικών τριβής, εγκαταστάσεις με ετήσια παραγωγή άνω των 50 τόνων τελικών προϊόντων· για τις άλλες χρήσεις του αμιάντου, εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν πάνω από 200 τόνους το χρόνο.
6. Ολοκληρωμένες χημικές εγκαταστάσεις, δηλαδή εγκαταστάσεις για την παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα, ουσιών με μεθόδους χημικής μετατροπής, στις οποίες παρατάσσονται πολλές μονάδες που συνδέονται λειτουργικά μεταξύ τους και προορίζονται για:
 - i) την παραγωγή βασικών οργανικών χημικών προϊόντων·
 - ii) την παραγωγή βασικών ανόργανων χημικών προϊόντων·
 - iii) την παραγωγή φωσφορούχων, αζωτούχων ή καλιούχων λιπασμάτων (απλά ή σύνθετα λιπάσματα)·
 - iv) για την παραγωγή βασικών φυτοϋγειονομικών προϊόντων και βιοκτόνων·
 - v) για την παραγωγή βασικών φαρμακευτικών προϊόντων με χημικές ή βιολογικές μεθόδους·
 - vi) για την παραγωγή εκρηκτικών υλών.
7. α) Έργα κατασκευής σιδηροδρομικών γραμμών μεγάλων αποστάσεων και αερολιμένων⁽²⁾ με βασικούς διαδρόμους προσγείωσης μήκους άνω των 2 100 μέτρων.
β) Έργα κατασκευής αυτοκινητοδρόμων και οδών ταχείας κυκλοφορίας⁽³⁾.

⁽¹⁾ Οι πυρηνικοί σταθμοί και οι άλλοι πυρηνικοί αντιδραστήρες παύουν να χαρακτηρίζονται ως τέτοιοι όταν όλα τα πυρηνικά καύσιμα και τα άλλα ραδιενεργώς μολυσμένα στοιχεία αφαιρεθούν μονίμως από τον τόπο της εγκατάστασης.

⁽²⁾ Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως "αερολιμένες" νοούνται οι πληρούντες τον ορισμό που δίνει η σύμβαση του Σικάγου του 1944 για την ίδρυση της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας (παράρτημα 14).

⁽³⁾ Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως "οδοί ταχείας κυκλοφορίας" νοούνται οδοί κατά την έννοια της ευρωπαϊκής συμφωνίας της 15ης Νοεμβρίου 1975 για τις κύριες διεθνείς οδικές αρτηρίες.

- γ) Έργα κατασκευής νέων οδών με τέσσερις και άνω λωρίδες κυκλοφορίες, ή ευθυγράμμιση ή/και διαπλάτυνση υφιστάμενων οδών δύο το πολύ λωρίδων κυκλοφορίας ώστε να δημιουργηθούν τέσσερις και άνω λωρίδες, όταν το νέο ή ευθυγραμμισμένο ή/και διευρυμένο αυτό τμήμα της οδού πρόκειται να έχει συνεχές μήκος από 10 km και άνω.
8. α) Εσωτερικές πλωτές οδοί και λιμένες για την κυκλοφορία στις εσωτερικές πλωτές οδούς που επιτρέπουν τη διέλευση σκαφών άνω των 1 350 τόνων.
β) Εμπορικοί λιμένες, αποβάθρες φορτοεκφόρτωσης που συνδέονται με την ξηρά και εξωτερικοί λιμένες (εκτός των αποβαθρών για τα πορθμεία) όπου μπορούν να προσεγγίσουν σκάφη άνω των 1 350 τόνων.
9. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση, χημική κατεργασία όπως ορίζεται στο παράρτημα II Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ⁽¹⁾ σημείο Δ.9, ή υγειονομική ταφή επικίνδυνων αποβλήτων [δηλαδή αποβλήτων στα οποία εφαρμόζεται η οδηγία 91/689/ΕΟΚ ⁽²⁾].
10. Εγκαταστάσεις διάθεσης αποβλήτων για την αποτέφρωση ή χημική κατεργασία όπως ορίζεται στο παράρτημα II Α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ σημείο Δ.9 μη επικίνδυνων αποβλήτων με ημερήσια δυναμικότητα άνω των 100 τόνων.
11. Έργα άντλησης υπόγειων υδάτων ή έργα τεχνητής αναπλήρωσης υπόγειων υδάτων, εφόσον ο ετήσιος όγκος αντλούμενου ή αναπληρούμενου ύδατος ισούται ή υπερβαίνει τα 10 000 000 m³.
12. α) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη, όταν η εκτροπή αυτή αποσκοπεί στην πρόληψη ενδεχόμενης λειψυδρίας και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει τα 100 000 000 m³ ετησίως.
β) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη, όταν η πολυετής μέση ροή της λεκάνης άντλησης υπερβαίνει τα 2 000 000 000 m³ ετησίως και όπου ο όγκος του εκτρεπομένου ύδατος υπερβαίνει το 5 % της ροής αυτής.
- Σε αμφότερες τις περιπτώσεις η εκτροπή πόσιμου ύδατος μέσω αγωγών εξαιρείται.
13. Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων δυναμικότητας άνω των 150 000 ισοδυνάμου πληθυσμού όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 6 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ ⁽³⁾.
14. Εγκαταστάσεις άντλησης πετρελαίου και φυσικού αερίου για εμπορικούς σκοπούς, δυναμικότητας άνω των 500 τόνων ημερησίως όσον αφορά το πετρέλαιο και 500 000 m³ ημερησίως όσον αφορά το φυσικό αέριο.
15. Φράγματα και άλλες εγκαταστάσεις προοριζόμενες για τη συγκράτηση ή τη μόνιμη αποθήκευση υδάτων, όπου ο όγκος της νέας ή της πρόσθετης ποσότητας του συγκρατούμενου ή ταμειουμένου ύδατος υπερβαίνει τα 10 000 000 m³.
16. Αγωγοί μεταφοράς αερίου, πετρελαίου ή χημικών ουσιών, με διάμετρο άνω των 800 mm και μήκος άνω των 40 km.
17. Εγκαταστάσεις εντατικής εκτροφής πουλερικών ή χοίρων με περισσότερες από:
α) 85 000 θέσεις για κοτόπουλα πάχυνσης, 60 000 θέσεις για ωτόκα·
β) 3 000 θέσεις για χοίρους πάχυνσης (άνω των 30 kg) ή
γ) 900 θέσεις για χοιρομήτρες.
18. Βιομηχανικές εγκαταστάσεις:
α) παραγωγής χαρτοπολλτού από ξύλο ή παρόμοια ινώδη υλικά·
β) παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού με ημερήσια δυναμικότητα παραγωγής άνω των 200 τόνων.
19. Λατομεία και υπαίθρια ορυχεία εκτάσεως άνω των 25 εκταρίων ή, όταν πρόκειται για τύρφη, άνω των 150 εκταρίων.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 94 της 25. 7. 1975, σ. 39· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 94/3/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 5 της 7. 1. 1994, σ. 15).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 337 της 31. 12. 1991, σ. 20· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/31/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 168 της 2. 7. 1994, σ. 28).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 135 της 30. 5. 1991, σ. 40· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

20. Κατασκευή εναέριων αγωγών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας με τάση 225 kV και άνω και μήκος άνω των 15 km.
21. Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών ή χημικών προϊόντων με δυναμικότητα τουλάχιστον 200 000 τόνων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΕΜΠΙΠΤΟΥΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

1. **Γεωργία, δασοκομία και υδατοκαλλιέργεια**
 - α) Έργα αγροτικού αναδασμού.
 - β) Έργα για τη χρησιμοποίηση ακαλλιέργητης γης ή ημιφυσικών περιοχών για εντατικές γεωργικές καλλιέργειες.
 - γ) Έργα διαχείρισης υδάτινων πόρων για τη γεωργία, συμπεριλαμβανομένων των αρδευτικών και αποστραγγιστικών έργων.
 - δ) Αρχική δάσωση και αποδάσωση με σκοπό μια άλλη μορφή εκμετάλλευσης του εδάφους.
 - ε) Εγκαταστάσεις εντατικής κτηνοτροφίας (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
 - στ) Εντατική ιχθυοκαλλιέργεια.
 - ζ) Ανάκτηση εδαφών από τη θάλασσα.
2. **Εξορυκτικές βιομηχανίες**
 - α) Λατομεία υπαίθρια ορυχεία και εξόρυξη τύρφης (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
 - β) Υπόγεια ορυχεία.
 - γ) Εξόρυξη ορυκτών με βυθοκόρηση ποταμών και θαλασσών.
 - δ) Γεωτρήσεις βάθους, ειδικότερα:
 - γεωθερμικές γεωτρήσεις,
 - γεωτρήσεις για την αποθήκευση πυρηνικών αποβλήτων,
 - γεωτρήσεις για ύδρευση (υδρογεωτρήσεις),εξαιρουμένων των γεωτρήσεων για τη διερεύνηση της σταθερότητας του εδάφους.
 - ε) Εγκαταστάσεις επιφανείας της βιομηχανίας εξόρυξης λιθάνθρακα, πετρελαίου, φυσικού αερίου και μεταλλευμάτων, καθώς και ασφαλτούχων σχιστολίθων.
3. **Ενεργειακή βιομηχανία**
 - α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ατμού και θερμού ύδατος (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
 - β) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις για τη μεταφορά αερίου, ατμού και θερμού ύδατος· μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας με εναέρια καλώδια (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
 - γ) Επίγεια αποθήκευση φυσικού αερίου.
 - δ) Αποθήκευση εύφλεκτων αερίων σε υπόγειες δεξαμενές.
 - ε) Επίγεια αποθήκευση ορυκτών καυσίμων.
 - στ) Βιομηχανική μπρικετοποίηση λιθάνθρακα και λιγνίτη.
 - ζ) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας και αποθήκευσης ραδιενεργών αποβλήτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι).
 - η) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας.
 - θ) Εγκαταστάσεις για την αξιοποίηση της αιολικής ενέργειας για την παραγωγή άλλων μορφών ενέργειας (αιολικά πάρκα).

4. Παραγωγή και επεξεργασία μετάλλων
- α) Εγκαταστάσεις παραγωγής χυτοσίδηρου ή χάλυβα (πρωτογενούς ή δευτερογενούς), συμπεριλαμβανομένων των χυτηρίων συνεχούς τήξης.
 - β) Εγκαταστάσεις επεξεργασίας σιδηρούχων μετάλλων
 - i) με έλαση εν θερμώ
 - ii) με σφυρηλάτηση
 - iii) με επίθεση προστατευτικών στρωμάτων τηγμένων μετάλλων.
 - γ) Χυτήρια σιδηρούχων μετάλλων.
 - δ) Εγκαταστάσεις τήξης μη σιδηρούχων μετάλλων και κραμάτων, εξαιρουμένων των πολυτίμων μετάλλων και συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων ανάκτησης (εξευγενισμός, χύτευση κ.λπ.).
 - ε) Εγκαταστάσεις επιφανειακής κατεργασίας μετάλλων και πλαστικών υλών με ηλεκτρολυτικές ή χημικές διεργασίες.
 - στ) Κατασκευή και συναρμολόγηση αυτοκινήτων και κατασκευή κινητήρων αυτοκινήτων.
 - ζ) Ναυπηγεία.
 - η) Εργοστάσια κατασκευής και επισκευής αεροσκαφών.
 - θ) Κατασκευή σιδηροδρομικού υλικού.
 - ι) Βαθεία κοίλανση με χρήση εκρηκτικών.
 - ια) Εγκαταστάσεις φρύξης και περιτήξης μεταλλευμάτων.
5. **Βιομηχανία ορυκτών**
- α) Εγκαταστάσεις παραγωγής οπτάνθρακα (ξηρά απόσταξη του άνθρακα).
 - β) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή τσιμέντου.
 - γ) Εγκαταστάσεις για την παραγωγή αμιάντου και την κατασκευή προϊόντων με βάση τον αμιάντο (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - δ) Υαλοργεία, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής ινών γυαλιού.
 - ε) Εγκαταστάσεις τήξης ορυκτών υλών, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής ορυκτών ινών.
 - στ) Παραγωγή κεραμικών ειδών με ψήσιμο, ιδίως δε κεραμιδιών, πλίνθων, πυρίμαχων πλίνθων, πλακιδίων, ψευδοπορσελάνης ή πορσελάνης.
6. **Χημική βιομηχανία (έργα που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I)**
- α) Επεξεργασία ενδιάμεσων προϊόντων και παρασκευή χημικών προϊόντων.
 - β) Παρασκευή φυτοφαρμάκων και φαρμακευτικών προϊόντων, χρωμάτων και βερνικιών, ελαστομερών και υπεροξειδίων.
 - γ) Εγκαταστάσεις αποθήκευσης πετρελαίου, πετροχημικών και χημικών προϊόντων.
7. **Βιομηχανία τροφίμων**
- α) Βιομηχανία φυτικών και ζωικών λιπαρών ουσιών.
 - β) Κονσερβοποιία ζωικών και φυτικών προϊόντων.
 - γ) Παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων.
 - δ) Ζυθοποιία και παραγωγή βύνης.
 - ε) Ζαχαροπλαστική και παρασκευή σιροπιών.
 - στ) Σφαγεία.
 - ζ) Βιομηχανίες παραγωγής αμύλου.
 - η) Εργοστάσια παραγωγής ιχθυαλεύρου και ιχθυελαίου.
 - θ) Ζαχαροργεία.

8. **Κλωστοϋφαντουργία, βιομηχανία δέρματος, ξύλου και χαρτιού**
- α) Βιομηχανικές εγκαταστάσεις παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - β) Εγκαταστάσεις προεπεξεργασίας (δραστηριότητες πλύσης, λεύκανσης, μερσερισμού) ή βαφής ινών ή υφασμάτων.
 - γ) Εγκαταστάσεις δέψης δερμάτων.
 - δ) Εργοστάσια παραγωγής και κατεργασίας κυτταρίνης.
9. **Βιομηχανία ελαστικού**
- α) Παραγωγή και κατεργασία προϊόντων που προέρχονται από ελαστομερή.
10. **Έργα υποδομής**
- α) Έργα ανάπτυξης βιομηχανικών ζωνών.
 - β) Έργα αστικής ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής εμπορικών κέντρων και χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων.
 - γ) Κατασκευή σιδηροδρομικών γραμμών και εγκαταστάσεων μεταφόρτωσης για συνδυασμένες μεταφορές, και συνδυασμένων τερματικών σταθμών (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - δ) Κατασκευή αεροδρομίων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - ε) Κατασκευή οδών λιμένων και λιμενικών εγκαταστάσεων, καθώς και αλιευτικών λιμένων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα II).
 - στ) Κατασκευή εσωτερικών πλωτών οδών (εφόσον δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα I), έργα διευθέτησης υδατορευμάτων και αντιπλημμυρικά έργα.
 - ζ) Φράγματα και λουπές εγκαταστάσεις συγκράτησης ή μόνιμης ταμίευσης υδάτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - β) Τροχιόδρομοι (τραμ), υπερυψωμένοι ή υπόγειοι σιδηρόδρομοι, εναέριοι σιδηρόδρομοι ή παρεμφερείς σιδηρόδρομοι ειδικού τύπου που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ή κυρίως για τη μεταφορά επιβατών.
 - θ) Πετρελαιαγωγοί και αγωγοί αερίου (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - ι) Υδραγωγοί μεγάλων αποστάσεων.
 - ια) Παράκτια έργα για την καταπολέμηση της διάβρωσης και ενδοθαλάσσια έργα που παρέχουν τη δυνατότητα διαμόρφωσης της ακτής, π.χ. με την κατασκευή αναχωμάτων, μώλων, λιμενοβραχιόλων και άλλων έργων προστασίας από τη θάλασσα, εκτός από τη συντήρηση και την ανακατασκευή των έργων αυτών.
 - ιβ) Έργα άντλησης υπόγειων υδάτων και συστήματα τεχνητής αναπλήρωσης υπογείων υδάτων, που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.
 - ιγ) Έργα για την εκτροπή υδάτινων πόρων από μια υδρολογική λεκάνη σε άλλη, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.
11. **Άλλα έργα**
- α) Μόνιμες πίστες αγώνων και δοκιμών μηχανοκίνητων οχημάτων.
 - β) Εγκαταστάσεις για τη διάθεση αποβλήτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - γ) Σταθμοί καθαρισμού λυμάτων (εφόσον δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I).
 - δ) Χώροι εναπόθεση ιλύων.
 - ε) Αποθήκευση παλαιοσιδηρών, συμπεριλαμβανομένων των άχρηστων οχημάτων.
 - στ) Κλίνες δοκιμών κινητήρων, στροβίλων ή αεριοθητών.
 - ζ) Εγκαταστάσεις παραγωγής τεχνητών ορυκτών ινών.
 - η) Εγκαταστάσεις ανάκτησης ή καταστροφής εκρηκτικών ουσιών.
 - θ) Διαλυτήρια πλοίων.
12. **Τουρισμός και αναψυχή**
- α) Χιονοδρομικές πίστες, μηχανισμοί ανάβασης και σχετικά έργα υποδομής.
 - β) Μαρίνες σκαφών αναψυχής.

- γ) Παραθεριστικοί οικισμοί και ξενοδοχειακά συγκροτήματα εκτός αστικών περιοχών και σχετικά έργα υποδομής.
 - δ) Μόνιμοι χώροι κάμπινγκ και στάθμευσης τροχόσπιτων.
 - ε) Θεματικά πάρκα.
13. — Οποιαδήποτε τροποποίηση ή επέκταση έργων που απαριθμούνται στο παράρτημα I ή στο παράρτημα II, τα οποία έχουν ήδη εγκριθεί, εκτελεσθεί ή εκτελούνται και τα οποία μπορεί να έχουν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.
- Έργα του παραρτήματος I που εξυπηρετούν αποκλειστικά ή κυρίως την ανάπτυξη και τη δοκιμή νέων μεθόδων ή προϊόντων και δεν χρησιμοποιούνται περισσότερο από δύο έτη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 4 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

1. Χαρακτηριστικά του έργου

Τα χαρακτηριστικά των έργων πρέπει να εξετάζονται, ιδίως, ως προς τα εξής:

- το μέγεθος του έργου,
- τη συσσωρευση με άλλα έργα,
- τη χρήση των φυσικών πόρων,
- την παραγωγή αποβλήτων,
- τη ρύπανση και τις οχλήσεις,
- τον κίνδυνο ατυχημάτων, ιδίως ως προς χρησιμοποιούμενες ουσίες ή τεχνολογίες.

2. Χωροθέτηση των έργων

Πρέπει να εξετάζεται η περιβαλλοντική ευαισθησία των γεωγραφικών περιοχών που ενδέχεται να θιγούν από τα έργα, ιδίως, ως προς:

- την υπάρχουσα χρήση γης,
- τον σχετικό πλούτο, την ποιότητα και την αναγεννητική ικανότητα των φυσικών πόρων της περιοχής,
- την ικανότητα απορρόφησης του φυσικού περιβάλλοντος, με ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες περιοχές:
 - α) υδροτόπους·
 - β) παράκτιες περιοχές·
 - γ) ορεινές και δασικές περιοχές·
 - δ) προστατευόμενες φυσικές περιοχές και φυσικά πάρκα·
 - ε) διατηρητέες ή προστατευόμενες περιοχές βάσει της νομοθεσίας των κρατών μελών, περιοχές ειδικής προστασίας που έχουν καθορίσει τα κράτη μέλη βάσει των οδηγιών 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ·
 - στ) περιοχές στις οποίες καταστρατηγούνται ήδη τα πρότυπα για την ποιότητα του περιβάλλοντος που καθορίζει η κοινοτική νομοθεσία·
 - ζ) πυκνοκατοικημένες περιοχές·
 - η) τοπία ιστορικής, πολιτιστικής ή αρχαιολογικής σημασίας.

3. Χαρακτηριστικά των ενδεχομένων επιπτώσεων

Οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις των έργων πρέπει να εξετάζονται σε συνάρτηση με κριτήρια που καθορίζονται ανωτέρω στα σημεία 1 και 2, ιδίως ως προς:

- την έκταση των επιπτώσεων (γεωγραφική περιοχή και μέγεθος του θιγόμενου πληθυσμού),

- το διασυνοριακό χαρακτήρα των επιπτώσεων,
- το μέγεθος και την πολυπλοκότητα των επιπτώσεων,
- την πιθανότητα των επιπτώσεων,
- τη διάρκεια, τη συχνότητα και την αναστρεψιμότητα των επιπτώσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 5 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

1. Περιγραφή του έργου όπου περιλαμβάνεται ειδικότερα:
 - περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών του συνόλου του έργου και απαιτήσεις όσον αφορά τη χρήση γης κατά τα στάδια της κατασκευής και της λειτουργίας,
 - περιγραφή των κυριότερων χαρακτηριστικών των μεθόδων κατασκευής, για παράδειγμα σχετικά με τη φύση και τις ποσότητες των χρησιμοποιούμενων υλικών,
 - πρόβλεψη του τύπου και της ποσότητας των καταλοίπων και εκπομπών (ρύπανση του νερού, του ατμοσφαιρικού αέρα και του εδάφους, θόρυβος, δονήσεις, φως, θερμότητα, ακτινοβολία κ.λπ.), που αναμένεται να προκύψουν από τη λειτουργία του προτεινόμενου έργου.
2. Σκιαγράφηση των κυριότερων εναλλακτικών λύσεων που εξετάστηκαν από τον κύριο του έργου και υπόδειξη των κύριων λόγων της επιλογής, σχετικά με τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.
3. Περιγραφή των στοιχείων του περιβάλλοντος που ενδέχεται να θιγούν σημαντικά από το προτεινόμενο έργο, συμπεριλαμβανομένων, ειδικότερα, του πληθυσμού, της πανίδας, της χλωρίδας, του εδάφους, του νερού, του αέρα, των κλιματικών παραγόντων, των υλικών αγαθών, μεταξύ των οποίων η αρχιτεκτονική και αρχαιολογική κληρονομιά, του τοπίου, καθώς και η περιγραφή της αλληλεπίδρασης των παραγόντων αυτών.
4. Περιγραφή ⁽¹⁾ των σημαντικών επιπτώσεων που το προτεινόμενο έργο ενδέχεται να δημιουργήσει στο περιβάλλον από:
 - την ίδια την ύπαρξη του όλου έργου,
 - τη χρήση των φυσικών πόρων,
 - την εκπομπή ρυπαντών, η δημιουργία οχλήσεων και τη διάθεση των αποβλήτων,και αναφορά, εκ μέρους του κυρίου του έργου, των μεθόδων πρόβλεψης που ακολουθεί για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον.
5. Περιγραφή των μέτρων που εξετάζονται για να αποφευχθούν, να μειωθούν και, αν είναι δυνατό, να αντισταθμιστούν οι σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις του έργου στο περιβάλλον.
6. Μη τεχνική περίληψη των πληροφοριών που διαβιβάζονται βάσει των παραπάνω θεμάτων.
7. Σύντομη αναφορά των ενδεχομένων δυσκολιών, (τεχνικές ελλείψεις ή ελλείψεις γνώσεις) που συνάντησε ο κύριος του έργου κατά τη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών.

⁽¹⁾ Αυτή η περιγραφή θα πρέπει να αφορά τις άμεσες και, ενδεχομένως, τις έμμεσες, τις δευτερεύουσες, τις σωρευτικές, τις βραχυπρόθεσμες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες, τις μόνιμες και προσωρινές, της θετικές και αρνητικές επιπτώσεις του έργου.»

ΣΚΕΠΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 21 Απριλίου 1994, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας⁽¹⁾, η οποία στηρίζεται στο άρθρο 130 Σ παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για την τροποποίηση της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του, σε πρώτη ανάγνωση, στις 11 Οκτωβρίου 1995⁽²⁾.
Υστερα από τη γνώμη αυτή, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση στις 18 Ιανουαρίου 1996⁽³⁾.
Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 14 Σεπτεμβρίου 1994⁽⁴⁾.
3. Στις 25 Ιουνίου 1996, το Συμβούλιο καθόρισε κοινή θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

4. Στόχος της πρότασης είναι να εξασφαλισθεί, βάσει της αποκτηθείσας πείρας, η πιο συντονισμένη και αποτελεσματική εφαρμογή της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, όπως προβλέπεται στο άρθρο 11 της οδηγίας αυτής. Επιπλέον, η πρόταση αποβλέπει στο να ληφθούν υπόψη οι διεθνείς εξελίξεις στον τομέα αυτό, κυρίως δε η σύμβαση όσον αφορά την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον σε διασυνοριακό πλαίσιο.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**5. Γενικά σχόλια**

Προκειμένου να βελτιωθεί η συντονισμένη εφαρμογή της οδηγίας, το Συμβούλιο επεξέτεινε σημαντικά το φάσμα των σχεδίων για τα οποία απαιτείται υποχρεωτική εκτίμηση των επιπτώσεων (σχέδια που περιέχονται στο παράρτημα Ι), καθόρισε σαφέστερα κριτήρια βάσει των οποίων αποφασίζεται εάν τα σχέδια του παραρτήματος ΙΙ πρέπει να υπόκεινται σε εκτίμηση των επιπτώσεων και κατέστησε αυστηρότερες τις εφαρμοστέες διαδικασίες, διατηρώντας παράλληλα κάποια ελαστικότητα. Επιπλέον, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη τις πρόσφατες παράλληλες εξελίξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, εισάγοντας κυρίως, όπου ενδείκνυται, τη συνοχή με τις απαιτήσεις της πρότασης οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο ρύπανσης, όπως άλλωστε ζήτησε το Κοινοβούλιο.

Το Συμβούλιο δέχτηκε, είτε κατά γράμμα, είτε ως προς την ουσία τους είτε εν μέρει, πολλές τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τις οποίες περιέβαλε η Επιτροπή στην τροποποιημένη πρότασή της.

6. Επί μέρους σχόλια

Το Συμβούλιο επέφερε στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, η οποία και δέχτηκε, τις εξής τροποποιήσεις:

i) Προοίμιο

Το Συμβούλιο θέλησε να απλοποιήσει το κείμενο του προοιμίου, καθότι πρόκειται για πρόταση τροποποίησης και οι γενικοί στόχοι εκτίθενται ήδη στο προοίμιο της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ. Συνεπώς, δεν έκρινε σκόπιμο να ενσωματωθούν οι αιτιολογικές σκέψεις που αφορούν τις γενικές αρχές, εκτός όταν βοηθούν στην κατανόηση της λογικής που διέπει τις τροποποιημένες διατάξεις. Για τον ίδιο λόγο, εισήγαγε μερικές νέες αιτιολογικές σκέψεις με τις οποίες αποσαφηνίζονται οι διατάξεις αυτές.

(¹) ΕΕ αριθ. C 130 της 12. 5. 1994, σ. 8.

(²) ΕΕ αριθ. C 287 της 30. 10. 1995, σ. 83.

(³) ΕΕ αριθ. C 81 της 19. 3. 1996, σ. 14.

(⁴) ΕΕ αριθ. C 393 της 31. 12. 1994, σ. 1.

ii) Άρθρο 1

— Τροποποιήσεις του άρθρου 2

Για να υπάρξει συνοχή με την πρόταση οδηγίας για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, το Συμβούλιο εισήγαγε τη δυνατότητα πρόβλεψης ενιαίας διαδικασίας για τα σχέδια που καλύπτονται από τις δύο οδηγίες, όπου αυτό ενδείκνυται. Επίσης, προστέθηκε ρήτρα στο άρθρο 2 παράγραφος 3, βάσει της οποίας η προβλεπόμενη εξαίρεση δεν θα θίγει τις απαιτήσεις ενισχυμένης διασυνοριακής διαβούλευσης του άρθρου 7.

— Τροποποιήσεις του άρθρου 4

Το Συμβούλιο έκρινε σκόπιμο να αναδιατυπωθεί το άρθρο αυτό και να διευκρινιστούν οι γενικές αρχές σύμφωνα με τις οποίες εφαρμόζεται η διαδικασία προεπιλογής («screening») των σχεδίων του παραρτήματος II εξέταση κατά περίπτωση ή καθορισμός κατωτέρων ορίων ή κριτηρίων).

— Τροποποιήσεις του άρθρου 5

Το Συμβούλιο θέλησε να εισαγάγει ένα στοιχείο ελασικότητας στη διαδικασία παροχής πληροφοριών («scoring») όπως προτείνεται από την Επιτροπή, προβλέποντας ότι ο προσδιορισμός των παρασχετών πληροφοριών μπορεί να γίνεται κατ' αίτησιν του κυρίου του έργου, αφήνοντας όμως ρητώς στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να την καθιστούν υποχρεωτική. Ενίσχυσε επίσης τις απαιτήσεις σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο κύριος του έργου, εισάγοντας την υποχρέωση για ενημέρωση σχετικά με τις εναλλακτικές λύσεις τις οποίες μελέτησε ο κύριος του έργου.

— Τροποποιήσεις του άρθρου 7

Το Συμβούλιο αναδιατύπωσε το άρθρο αυτό, ενσωματώνοντας τις σχετικές κύριες υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση για τον έλεγχο των επιπτώσεων στο περιβάλλον σε διασυνοριακό πλαίσιο, την οποία η Κοινότητα υπέγραψε το 1991.

Πρέπει να σημειωθεί ως προς αυτό το σημείο ότι, κατά την ενίσχυση του παραρτήματος I (σχέδια που υποβάλλονται σε υποχρεωτική εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων), το Συμβούλιο έλαβε υπόψη, κυρίως, τον κατάλογο των σχεδίων της σύμβασης.

— Τροποποίηση των άρθρων 8, 9, 10 και 11

Το Συμβούλιο τροποποίησε τη διατύπωση αυτών των άρθρων προκειμένου να βελτιωθεί η εσωτερική συνοχή της οδηγίας, καθώς και η συνοχή με την υπόλοιπη σχετική κοινοτική νομοθεσία, και προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη.

— Τροποποιήσεις των παραρτημάτων I και II

Όπως αναφέρεται παραπάνω, το Συμβούλιο επεξεύρινε το παράρτημα I, εξασφαλίζοντας έτσι την πιο ενιαία εφαρμογή της οδηγίας. Προς τούτο, έλαβε υπόψη κυρίως τη σύμβαση για τις διασυνοριακές επιπτώσεις και την πρόταση οδηγίας για την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, περιέλαβε δε ορισμένους τύπους σχεδίων που πρότεινε το Κοινοβούλιο και που δεν περιλαμβάνονταν στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής (όπως βιομηχανικές εγκαταστάσεις παραγωγής χαρτιού και χαρτονιού και αποθήκευσης πετροχημικών προϊόντων, αγωγών μεταφοράς καυσίμων και καλωδίων υψηλής τάσης κ.λπ.). Σε πολλές περιπτώσεις, εισήγαγε επίσης όρια, κάτω από τα οποία τα ίδια σχέδια θα συμπεριληφθούν στο παράρτημα II, το οποίο κατ' αυτόν τον τρόπο ενισχύεται. Τέλος, ορισμένα σημεία των δύο παραρτημάτων αναδιατυπώθηκαν χάριν συνοχής και σαφήνειας.

— Τροποποιήσεις του παραρτήματος III

Το παράρτημα αυτό αναδιατυπώθηκε και ενισχύθηκε εν μέρει, σύμφωνα με τη νέα διατύπωση του άρθρου 4.

iii) Άρθρο 2

Το Συμβούλιο έκρινε σκόπιμο να εισαγάγει νέα απαίτηση σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση μετά από πενταετή εφαρμογή της οδηγίας, προκειμένου να εξασφαλισθεί η δυνατότητα περαιτέρω βελτίωσης της συντονισμένης εφαρμογής, εάν χρειασθεί.